



૨૮ જયણા ૨૯ જીવની ઉત્પત્તી, ૩૦ તદ્દન ખોટી વાત	૧૬
૩૧ તજવા ચોગ્ય ૩૨ ત્યાગ	૧૭
ત્યાગ	૧૮
૩૩ તીર્થ ૩૪ શ્રી તીર્થકરની દેશના ૩૫ દયા	૧૯
૩૬ ભાવ દયા	૨૬
ભાવ દયા, ૩૭ દ્રવ્ય દયા	૨૭
૩૮ દયા ધર્મનો સર્વનાશ	૨૮
૩૯ " " ૪૦ દાન	૨૯
૪૦ દાન	૩૦, ૩૧
દાન ૪૦ A દારિદ્ર ૪૦ B દીક્ષાવાળો ઉચો	૩૨
૪૦ C ડુખી ગયા ૪૦ D મોટા દુશ્મનો ૪૧ દુઃખ	૩૩
૪૨ દોષ ૪૩ જૈન ધર્મ ઓળખાણ	૩૪
૪૪ ધર્મ	૩૮
સાધુ ધર્મ, ગૃહસ્થ ધર્મ	૩૯
પૈસાથી ધર્મ ન થાય	૪૦
ધર્મ નથી	૪૪
૪૫ ગૃહસ્થ ધર્મ	
૪૬ ધર્મ સંબંધી માન્યતા, ૪૭ ધ્યાન, ૪૮ નમસ્કાર	૪૫
૪૯ નાસ્તીક ૫૦ નીર્જરા ૫૧ નીવેધ ૫૧ અ નિશ્લેષા	૪૬
૫૨ નિમિત્તી	૪૭
નિમિત્તી, નીવેધ ૫૩ પાંચમહા મત	૪૮
૫૪ પત્યરો ૫૫ પરીવર્તન	૫૦
૫૫ અ પંચાંગી, પેસાળ ૫૬	૫૧
૫૭ પ્રભુ પુત્ર, ૫૭ A પુત્ર ૫૮ પાપ	૫૩

શુદ્ધિપત્ર

પાનુ	લીટી	અશુદ્ધ	શુદ્ધ
૩	૧૭	વિનંતિ	વીનતી
૬	૧૩	ને	તે
૬	છેલ્લી	માગ	માર્ગ
૧૬	૧૧	વગ	વર્ગ
૨૩	૨	સ્વરૂપ	સ્વરૂપ
૨૩	૧૨	ભગવાવ	ભગવાન
૨૪	૨૨	પચ્ચખાણુ	પચ્ચખાણુ
૨૫	૨	આત્માનુ	આત્માનું
૩૧	૮	આગષ્ટ	ઓગષ્ટ
૧	૩	આચાય	આચાર્ય
૨	૧	સવ	સર્વ
૨	૧૦	નિદે	નિદે
૯	૩	પ્રકારતા	પ્રકારના
૯	૧૦	તદન	તદન
૯	૧૫	સ્વચ્છંદી	સ્વચ્છંદી
૧૨	૪	હીસા	હુસિસા
૧૪	૧	સુદર	સુદર
૧૮	૧૩	તીર્થકરે	તીર્થકરે
૨૨	૧૮	ઉધીપ્રતી	ઉધી
૨૩	૨૧	સામાધાનકાર	સામાધાનકાર
૨૪	૨૦	બીજાથો	બીજાની

પાનું	છોટી	અશુદ્ધ	શુદ્ધ
૮૦	૧૫	નીંદુ છ	નિંદુ છ
૮૦	છેલ્લી	હું નીંદુ છ	હું નિંદુ છ
૮૧	૫	નાનાલાયક	નાલાયક
૮૨	૧૭	અભણ્યુ	અભણ્યું
૮૨	૨૩	હાંડકા	હાડકા
૮૭	૨	રામચંદ	રામચંદ્ર
૮૭	૧૩	અકાન્તીક	એકાન્તીક
"	"	દુખનો	દુઃખનો
૯૧	૯	કરૂં છ	કરૂં છ
૯૨	૧	કરૂં	કરૂં



અર્પણ પત્રિકા

શ્રીમદ્ રાજચંદ્રજીને અર્પણ !

જૈન શ્વેતાંબર અને જૈન દિગંબર સંપ્રદાયોમાં તેમજ જૈનેત્તર સંપ્રદાયોમાં શ્રીમદ્ રાજચંદ્રજીનું નામ ઘણું જાણીતું છે. એક જ્ઞાની પુરૂષ તરીકે તેમની ખ્યાતિ વિશેષ છે. શ્રીમદ્ રાજચંદ્રજી તે સ્થાનકવાસી જૈન હતા કે મૂર્તિપૂજક શ્વેતાંબર હતા કે દિગંબર જૈન હતા કે વેદાંતી હતા એ પ્રશ્નનો ઉકેલ આજ સુધી થઈ શક્યો નથી. જ્ઞાની પુરૂષો તેાં સઘળી સંપ્રદાયમાં હોય છે અને તેનાથી નિરાળા પણ હોય છે. તેમ છતાં જે સંપ્રદાયમાં જેટલા પ્રમાણમાં નિજ સ્વરૂપનું આરાધન થતું હોય તે સંપ્રદાયમાં તેટલા પ્રમાણમાં હતા આ કાળે આદેશે નિજ સ્વરૂપનું એટલે આત્માનું આરાધન કહો કે શુદ્ધ

ચારિત્ર ધર્મનું પાલન કરનારા હોવાથી એમની પાસે કોઈ મંત્ર, તંત્ર, રિદ્ધિ, સિદ્ધિનું સાધન હોવું જોઈએ. 'કે' જે મંત્ર સાધનાના બળથી હજારો લોકો એમની આત્મુબાળુ રક્ષા જ કરે છે. જે એમની પાસે જાય છે તે આંધળું ભીંત બની જાય છે અને જૈન તેરાપંથનો સ્વીકાર કરી લે છે. શ્રી લલ્લુભાઈ મારવાડના થલી પ્રદેશમાં ગયા ત્યાં કેટલાક દિવસ સેવા કરી. પછી પૂન્યજી પરમેશ્વરને એકાંતમાં મંજીને પોતાની આર્થિક સ્થિતિની નળળાઈની વાત કરી અને પોતાની આર્થિક સ્થિતિ સુધરી શકે એવો કોઈ ઉપાય હોય તો તેની માંગણી કરી. આથી શુદ્ધ ચારિત્ર ધર્મનું આરાધન કરનારા મહાપુરુષે સ્પષ્ટ શબ્દોમાં સુણાવી દીધું કે અમારી પાસે તો આત્માને નિર્મલ બનાવવાનું સાધન છે અને તે શુદ્ધ ચારિત્ર ધર્મનું આરાધન છે. એજ આત્માનું સાચું આરાધન છે. એજ જન્મમરણના જુઝમાંથી મુક્ત કરાવનારો એકજ મહાન્ ઉપાય છે આ સિવાય અમે ખીજું કોઈ આરાધન માનતાજ નથી. ત્યારે શ્રી લલ્લુભાઈએ વિનંતિ કરી કે મને આત્માનું કલ્યાણ થાય એવું કાંઈ શિખવો તે ઉપરથી પૂન્યજી, પરમેશ્વરે શ્રી લલ્લુભાઈ શેડને 'ખીજ જ્ઞાન' કે 'સમકિત'નો ઉપદેશ કર્યો. અને કર્મભાગ્યું કે આ 'ખીજ જ્ઞાન' કોઈ ભવ્ય આત્માને બતાવશે તો તેના આત્માનો ઉજ્જાર થશે પછી રેશકાગે પવટો ખાતાં શ્રી લલ્લુભાઈ શેડ મારવાડમાંથી સાયલે આવ્યા અને સમય વિચારીને પોતાને મળેલું 'ખીજ જ્ઞાન' પોતાના પુત્રસ્ત્રી સૌભાગ્યચંદને આપ્યું અને

પ્રસ્તાવના

કેટલાક લાઈઓ પૂછે છે કે જૈન શ્વેતાંબર તેરાપંથ એ શું છે? એ તે કોઈ ગરુડ છે? કોઈ મત છે? કોઈ વાડો છે? કે કોઈ સંઘાડો કે સંપ્રદાય છે? એ તે છે શું? આવા પ્રશ્ન પૂછનારા લાઘ્યશાળી બંધુઓએ સમજવું જોઈએ કે જૈન શ્વેતાંબર તેરાપંથ એ કોઈ ગરુડ નથી કોઈ મત નથી કોઈ વાડો નથી, કોઈ 'સંઘાડો' નથી કે કોઈ સંપ્રદાય નથી પણ અનાદિ કાળથી આવતું આવેલું અને સર્વજ્ઞદેવે ફરમાવેલું 'જનશાસન' છે. જનશાસનનો પ્રકાશ ભગવાન જનદેવોએ કરેલો છે તેથી તે સર્વાંગ સંપૂર્ણ પ્રમાણિક છે એમાં શંકાને લેશ પણ સ્થાન નથી. પણ આ દુનિયામાં જે નાના પ્રકારના ગરુડ મત વાડા, સંઘાડા અને સંપ્રદાયો ચાલી રહ્યા છે તે તો છદ્મસ્થ જીવોએ કોઈને કોઈ કારણે પાધરેલી સોનેરી લળો છે. આવી મનગરુડપી લળોમાં લોળાં ભટક જીવો ફસાય છે.

ભગવાન સર્વજ્ઞ દેવોએ જે પવિત્ર જન શાસનનો પ્રકાશ અનાદિકાળથી કરેલો છે તે પ્રકાશ તો સાશ્વત છે અને પ્રાણીમાત્રને કસ્યાણું કરણુ છે, પરમ શાંતિનું કરણુ છે, અનંત મુખનું કરણુ છે, નિર્માણનું કરણુ છે, મોક્ષનું કરણુ છે. આવું પવિત્ર જનશાસન તો જગતમાં રહેલા પ્રાણીમાત્રને અલય આપનારું છે. એથી જનશાસનની તૂલનામાં ગરુડ, મત, વાડા સંઘાડા કે સંપ્રદાયો

કે મોક્ષનો પંથ એજ ખરો પંથ છે. એથીજ સર્વશદ્દેવે પ્રકાશેલા પંથને સમજી લોકો કહે છે કે પ્રભુ આ પંથ તારો છે. હે પ્રભુ અમે તારેજ પથે ચાલીએ છીએ. હે પ્રભુ અમે જે પંથમાં ચાલી રહ્યા છીએ તે પંથ તારોજ છે. હે પ્રભુ યહુ પંથ તેરા હે આનું નામ જ જૈન શ્વેતાંબર તેરાપંથ છે. એથી સ્પષ્ટ જાય છે કે એ કોઈ ગમ્મ નથી. કોઈ મત નથી, કોઈ વાડો નથી કોઈ સંઘાડો નથી, કોઈ સંપ્રદાય નથી, કોઈ પક્ષભેદ કે મતભેદ નથી પણ કેવલ અનાદિ કાલથી ચાહ્યું આવતું પરમ પવિત્ર ‘જીનશાસન’ છે કે જે જીન-શાસન સદાય જ્યંતુ વરતે છે. જીનશાસનમાં જીનદેવે મુખ્ય તેર વસ્તુઓનું આરાધન કરવાનું ફરમાવેલું છે. આમાં પાંચ મહાવ્રત પાંચ સમિતિ અને ત્રણ ગુપ્તિનો સમાવેશ થાય છે. આ રીતે પંચમહાવ્રત અને અષ્ટ પ્રવચન માતાનું આરાધન કરીને અનંતા જીવે. આ સંસાર સમુદ્રથી પાર ઉતરીને નિર્વિઘ્ને મોક્ષ નગરીમાં સાશ્વત જીવન જીવવા માટે પધારેલા છે. આ તેર પદાર્થનું આરાધન કરવું એનું નામજ ચારિત્ર ધર્મ છે. ધર્મનું આરાધન કરવાથીજ આત્માને વળગેલાં કર્મોની નિર્જરા થાય છે, આત્મા નિર્મલ થાય છે, આત્મા અર્વાંગ સંપૂર્ણ કર્મમલ રહિત થાય છે અને મોક્ષ કે નિર્વાણપદને પામે છે. આવી જાતના ચારિત્ર ધર્મનું આરાધન કરવું એનું નામજ આત્મચિંતવન છે. એનું નામજ આત્મામાં આત્માની શોધ કરવી એ છે. એનું નામજ આત્મ સમાધિ છે. ચારિત્ર ધર્મનું રૂઢે

મૂળ પાઠોમાં 'જનશાસન' જેવું ને તેવું સદાય જયવંતું વરતતું રહ્યું છે. આવા પવિત્ર 'જનશાસન'માં જે પાછળથી મિશ્ર પ્રરૂપણાનો દોષ દાખલ થઈ ગયો હોય તેવું સર્વાંગ સંપૂર્ણ સંશોધન કરીને શ્રુતકેવલી સમા લગવાન શ્રી લીખમજી સ્વામીએ મિશ્ર પ્રરૂપણા દોષ દૂર કરીને 'શુદ્ધ જનશાસન' લખ્યું જોવાના કલ્યાણ માટે કર્મભાગ્યું, આવું શુદ્ધ 'જનશાસન' અનાદિ કાળથી ચાલ્યું આવે છે અને સદાય સાચું અનંતકાળ સુધી જયવંતું વરતશે. આથી સ્પષ્ટ સમજાશે કે જૈન શ્વેતાંબર તેરાપંથ છે એજ શુદ્ધ 'જનશાસન' છે. પણ એ કોઈ ગરબ, મત, વાડો, સંઘાડો, સંપ્રદાય કે પક્ષભેદ નથી જ.

શ્રુતકેવલી સમા લગવાન શ્રી લીખમજી સ્વામીની નવમી પાટે હાલમાં વીતરાગ સમા આગમ નિગમના પારગામી જૈનાચાર્યજી પૂજ્યજી મહારાજ શ્રી ૧૦૦૮ શ્રી તુલસી રામજી સ્વામી બિરાજે છે અને પોતાના ધર્મપાઠથી મારવાડમાં યત્ની વગેરે પ્રદેશને પાવન કરે છે. એમનું ચારિત્ર ધર્મનું આરાધન ભારતવર્ષમાં આજે તો અજોડ છે.

આવા શુદ્ધ જનશાસનની કેટલીક માહિતી આપવા માટે જુદે જુદે સ્થળેથી 'જનશાસન'ને મળતાં આવતાં વચનોનો સંગ્રહ કરેલો છે. આમાં શ્રી સિદ્ધચક્રમાંથી જે વચનો પવિત્ર 'જનશાસન'ને મળતાં આવ્યાં છે તે અને જે વચનો જૈન પ્રવચનમાંથી અને બીજા સ્થળેથી મળતાં આવ્યાં છે તેનો સંગ્રહ આપેલો છે. આ રીતે

શરૂઆતના બે બોલ

“જૈન ધર્મ” ઉર્ફે “જૈન શ્વેતાંબર તેરાપંથી ધર્મ” નામની, પુસ્તિકા મેં તપાસી છે. એમાંથી શુદ્ધ જૈન ધર્મની કેટલીક માન્યતાઓ ઉપર નવો પ્રકાશ મળી આવે છે.

હાલમાં જે જૈન ધર્મ ચાલે છે તે ખરૂં જોતાં મિશ્રધર્મ છે. શ્રમણુ ભગવાન મહાવીર પ્રભુના નિર્વાણ પછી કેટલેક વરસે જૈન ધર્મમાં ચૈત્યવાસ પ્રગટ થયો અને જંતર મંતર હોરા ધાગાની શરૂઆત કરવામાં આવી ત્યારથી જૈન ધર્મમાં વિકાર થવો શરૂ થયો. કેટલાક બ્રાહ્મણુ વિદ્વાનો જૈન ધર્મમાં સાધુ તરીકે ખ્યાતિ પામ્યા. એમણે પણ બ્રાહ્મણુ ધર્મના કેટલાક મળતા જેવા દેખાતા વિચારો જૈન ધર્મમાં દાખલ કરી દીધા. જૌદ ધર્મ અને ગોશાલકલના આભવિકા પંચની પડતી થતાં અને તે સંપ્રદાયો સમૂજા હિંદમાંથી નાબુદ થતાં એ સંપ્રદાયના અનુયાયીઓ અને એમના આગેવાનોએ જૈન ધર્મને

પ્રથમ જ્ઞાન અને પછી દયા. જ્ઞાન જાણ્યા વગર દયા કોની કરશે અને કેવી રીતે કરશે ! જાણવા યોગ્ય તો આત્માજ છે. આત્માને જાણનારજ આત્મા ઉપર અનુકંપા કરી શકે છે. જે પોતાના આત્માને નથી જાણતો તેથી જે પોતાનાં ડુબી રહેલા આત્માની અનુકંપા નથી કરી શકતો તે બીજા પ્રાણીઓ ઉપર અનુકંપા શી રીતે કરવાનો હોતો ! આત્માને જોળખ્યા સિવાયની અનુકંપા તે સાચી કે નિરવધ અનુકંપા નથી પણ મોહ અનુકંપા તો ક્ષણિક છે અને અને નિરવધ આત્મિક અનુકંપા તે સાશ્વત અનુકંપા છે પા. ૧ એને માટે તા-૧૯-૯-૧૯૩૯ના જૈન પ્રવચનના પૃષ્ઠ ૨૬૧નો સંધીઆરો આપ્યો છે કે “પોતાના આત્મા ઉપર અનુકંપા પ્રગટ્યા વિના બીજાના આત્મા ઉપર સાચી અનુકંપા પ્રગટવી એ શક્યજ નથી” આ કથન પ્રસિધ્ધ વક્તા જૈનતપસ્વીય આચાર્ય શ્રી વિજય રામચંદ્ર સૂરીશ્વરજીનું છે. એજ રીતે આત્માને ભૂલીને મોહ અનુકંપા, મોહ દયા કે સંસારી દયાથી પણ આત્માનું કલ્યાણ થતું નથી; માટે એવી માત્ર દયાનો દેખાવ કરનારી મોહ દયા કે જેમાં આરંભ સમારંભ રહેલો છે તે નહિ કરવા માટે ૫-૬ આગમોદ્ધારક જૈનાચાર્ય શ્રી સાગરાનંદ સૂરીશ્વરજીના ‘સિદ્ધચક્ર’ વર્ષ બીજી, અંક ઓગણીશના પૃષ્ઠ ચારસે એકાવન ઉપર કહે છે કે ‘મુયગણંગ સૂત્રમાં સ્પષ્ટપણે જણાવ્યું છે તેવીજ રીતે ચૈત્ય અને ઉપાશ્રયને અંગે પણ ઉકાયનો આરંભ થાય તેથી તે હિંસાનો ઉપદેશ પણ સાધુ આપે નહિ. કુપો જોદાવવા કે પરજો બધાવવામાં

‘વિગેરેમાં લાભ કહી શકાય નહિ. મકાનો કરવાનો ઉપદેશ પર્વ સાધુથી આપી શકાય નહિ’ આ વાક્યો બતાવે છે કે વાદ ક્રુવા, તલાવ, વગેરેમાં લોકો દયા કે અનુકંપા બતાવે છે પણ તે દયા કે અનુકંપા નથી પણ એ નરી સાવધ કરણી હોવાથી સંસારી દયા કે મોહ દયા છે તેથી તે શુદ્ધ જૈન ધર્મ પ્રમાણે ત્યાગવા યોગ્ય છે માત્ર આત્મા જ આરાધન કરવા યોગ્ય છે. તેમજ શુદ્ધ જૈન ધર્મના સાધુ હોય તે દેહ સર કરાવવાનો, દેરાસરનો પાયો નાંખવાનો, ખાત મુહૂર્ત નોંધ કે જોવરાવી આપવાનો, ઉપાશ્રય કરાવવાનો, વગેરે ઉપદેશ પણ આપી શકે નહિ, કારણ કે એ સઘળાં કામો પ્રત્યક્ષ રીતે સાવધ છે. ગૃહસ્થ લોકો પોતાને માટે પોતાની એળે ગમે તેમ કરી શકે છે પણ એવાં કામોમાં ભાગ લેવાનો શુદ્ધ જૈન સાધુઓનો ધર્મ નથી. શુદ્ધ જૈન સાધુ હોય તે તો પંચમહાવ્રત અને અષ્ટ પ્રવચન માતાલું રૂટે પ્રકારે આરાધન કરીને પોતાના આત્માને નિર્મલ બનાવે. પા ૧૬ શ્રીમદ્ યશોવિજયજી ઉપાધ્યાયજી મહારાજ પણ પ્રકાશે છે કે—

“જેહુ રાજે પર પ્રાણને, દયા તાશ વ્યવહારે,
નિજદયા વિણ કહો પરદયા, હોવે કવલુ પ્રકારે”

આમાં પણ ઉપાધ્યાયજી મહારાજ સ્પષ્ટ દર્શાવે છે કે જેણે પોતાના આત્માને ઓળખ્યો નથી, જેણે પોતાના આત્માને ઓળખવા માટે નિરવધ કરણી બાળી નથી તેણે કોઈ લોકવ્યવહારથી પરપ્રાણને બચાવે કે બચાવવાનો

પ્રયત્ન કરે તો તેને લોકો તો દયાધર્મી તરીકે સંબોધે છે પણ તે ખરેખરો દયાધર્મી નથી પણ વ્યવહાર દયાવાળો કે સંસાર દયાવાળો કે સાવધ દયાવાળો છે. પણ જેણે પોતાના આત્માને નિરવધ કરણી વડે નિર્મલ બનાવ્યો છે તેવો ભાવ્યશાળી પોતાના આત્માને ઓળખતો હોવાથી પોતાના આત્માને સંસાર સાગરમાં ડુબતો બચાવવાની સ્વદયા કરે છે તેથી તેવો જ આત્મજ્ઞાની પોતાની પેઠે ખીજના આત્માઓને તારવાની શુદ્ધ દયા કરી શકે છે. એને માટે જૈન પ્રવચન વર્ષ નવમું અંક અઢાવીશમાં સ્પષ્ટ કહેલું છે કે “સાચો દયાળુ તે છે જે આત્મા પ્રત્યે દયાળુ છે. પોતાના આત્માની દયા જેનામાં પ્રગટી નથી તેનામાં ખીજઓ પ્રત્યે સાચો દયા ભાવ પ્રગટવાનો જ નથી!” આ વચનો ઉપરથી સ્પષ્ટ સમજાય છે કે જેનામાં સ્વદયા પ્રગટી નથી તે પરદયા કરી શકે જ નહિ. સ્વદયા એટલે આત્મદયા. આત્માને ઓળખ્યા વગર આત્મા ડુબે છે કે ઉચો આવે છે તે શી રીતે સમજી શકાય? આત્મા ડુબતો જણાય તો તેને ઉચો લાવવાની દયા કરી શકે. આત્મા ઓળખવો હોય તેણે જેણે શુદ્ધ ચારિત્ર ધર્મનું પરિપાલન કરીને પોતાના આત્માને નિર્મલ બનાવ્યો હોય તેવા પવિત્ર જીવન ગુજારનારા સંત પુરૂષોના મંગથી જેમ દિવા વડે દિવો પ્રગટે તેમ આત્મજ્ઞાનીના સંગ વડે આત્માનું ઓળખાણ થાય. આમ ન બને ત્યાં સુધી સર્વ વગર સમજી કરણી છે. એથી તો સંસાર ઘટવાને બદલે

છતાં તે ખરૂં જોતાં અભયદાન આપનારો થતો નથી. આટલું સત્ય સંમંજાઈ જાય તો જીવં તત્કાલ શુદ્ધ જૈન ધર્મને પાંખી જાય અને એનું પરમ કલ્યાણ પણ થઈ જાય.

ગૃહસ્થપણનો ત્યાગ કરીને સાધુપણમાં પ્રવેશવું કે દેહભાવનો ત્યાગ કરીને આત્મ ભાવમાં પ્રવેશવું કે સાવધ કરણીનો ત્યાગ કરીને નિરવધ કરણીમાં પ્રવેશવું એનું નામજ દિક્ષા છે. આવી આત્માના અખંડ આરાધન રૂપ ભાગવતી દિક્ષાજ સર્વ માટે અભયદાનરૂપ છે. આ રીતે દયાનું, અનુકંપાનું કે અભયદાનનું સ્વરૂપ શુદ્ધ જૈન ધર્મમાં ફરમાવેલું છે.

જૈન ધર્મને નહિ સમજનારા કેટલાક ભાઈઓ એવું માની બેઠાં છે કે ધન વડે ધર્મ થઈ શકે છે. આના સંબંધમાં પા. ૩ જૈન પ્રવચન, વર્ષ ચોથું અંક આઠમો પૃષ્ઠ એકસો ઓગણચાલીશમું ઉપર વંચાય છે કે “સર્વ અનર્થનું મૂળ પણ દ્રવ્યજ છે.” આ વસ્તુ બહુ વિચારવા જેવી છે. દુનિયામાં લોકોને મહામોહ ઉત્પન્ન કરવાનું સાધન કંઈ હોય તો તે ધન કે દ્રવ્યજ છે. માટેજ ધનને સર્વ અનર્થનું મૂળ કહેલ છે માટે ધનમાંથી કદિ પણ ધર્મ લાભ મળી શકે નહિ સર્વ પરિશ્રદ્ધમાં ધન તો રાજ રૂપ છે. જો ધન વડે ધર્મ થતો હોત તો દેવતાઓ ધનનો વ્યય કર્યેજ જાય. ચક્રવર્તિઓએ રાજરિદ્ધિ છોડીને ભાગવતી દિક્ષાઓ શા માટે લીધી? જોને જરૂર હોય તેને ધન આપ્યેજ જાત ને એ રીતે આત્મ

વધી પણ જાય. આવો આત્મ જ્ઞાનીજ અભયદાન આપી શકે છે. એને માટે પા. ૩૦ જૈન પ્રવચન સંવત ૧૯૯૦ તા. ૨૪-૧૨-૩૩ પૃષ્ઠ ૩૫૭ ઉપર સ્પષ્ટ વાંચવામાં આવે છે કે “મન, વચન અને કાયા આ ત્રણેના યોગથી હિસા ન કરવી તેનું” નામ અભયદાન છે. આ અભયદાન શ્રેષ્ઠ છે. તેમજ પા. ૩૧ તા. ૧૦-૬-૧૯૩૪ના જૈન પ્રવચનના પૃષ્ઠ ૩૦ ઉપર વાંચવામાં આવે છે કે. બેઘી સામાયકમાં બેસનાર પ્રાણી માત્રને અભયદાન આપે છે.” જૈન પ્રવચનની આટલી વસ્તુ જે હરકોઈ જૈન બધું સમજે તો શ્રી જીન લગવાને લાખેલી દયા તેવો ભાગ્યશાળી બહુજ સ્પષ્ટ રીતે સમજી શકે. ધ્રાવક વગરનું ખર્ચ અભયદાન તો સામાયકમાંજ છે, કારણ કે વીતરાજ દેવોએ સામાયકને તેમજ સામાયકના અર્થને આત્માજ કહેલો છે. જે ભાગ્યશાળી જેટલો સમય સામાયક એટલે આત્માનું આરાધન કરે છે કે આત્મામાં આત્માની શોધ કરે છે તેટલો સમય તે આખા બ્રહ્માંડમાં રહેલા સર્વ જીવોને અભયદાન આપે છે. એનો અર્થ એટલોજ થઈ શકે છે કે જે ભાગ્યશાળી જેટલો સમય સામાયકરૂપ પોતાના આત્માનું આરાધન કરે છે તે ભાગ્યશાળી તેટલો સમય પ્રાણી માત્રને અભય બનાવે છે. આ રીતે ખર્ચ નેતાં. જે પોતાના આત્માને અભય બનાવે છે તેજ કુદરતી રીતે બીજાઓના આત્માને અભય બનાવે છે. પણ જે પોતાના આત્માના આરાધનરૂપ સામાયક નથી કરતો તે બીજા પ્રાણીઓને અભયદાન આપતો દેખાતો મનાતો હોય

છતાં તે ખરૂં જોતાં અભયદાન આપનારો. યતો નથી
આટલું સત્ય સંમજાઈ જાય તો જીવ તત્કાલ શુદ્ધ જૈન
ધર્મને પામી જાય અને એનું પરમ કલ્યાણ પણ થઈ જાય.

ગૃહસ્થપણનો ત્યાગ કરીને સાધુપણમાં પ્રવેશવું
કે દેહભાવનો ત્યાગ કરીને આત્મ ભાવમાં પ્રવેશવું કે
સાવધ કરણીનો ત્યાગ કરીને નિરવધ કરણીમાં પ્રવેશવું
એનું નામજ દિક્ષા છે. આવી આત્માના અખંડ આરાધન
રૂપ ભાગવતી દિક્ષાજ સર્વ માટે અભયદાનરૂપ છે. આ
રીતે દયાનું, અનુકંપાનું કે અભયદાનનું સ્વરૂપ શુદ્ધ
જૈન ધર્મમાં ફરમાવેલું છે.

જૈન ધર્મને નહિ સમજનારા કેટલાક ભાઈઓ એવું
માની બેઠા છે કે ધન વડે ધર્મ થઈ શકે છે. આના
સંબંધમાં પા. ૩ જૈન પ્રવચન, વર્ષ ચોથું અંક આઠમો
પૃષ્ઠ એકસો ઓગણચાલીશમું ઉપર વંચાય છે કે “સર્વ
અનર્થનું મૂળ પણ દ્રવ્યજ છે.” આ વસ્તુ ખડું વિચારવા
જેવી છે. દુનિયામાં લોકોને મહામોહ ઉત્પન્ન કર-
વાનું સાધન કંઈ હોય તો તે ધન કે દ્રવ્યજ છે.
માટેજ ધનને સર્વ અનર્થનું મૂળ કહેવું છે માટે
ધનમાંથી કશું પણ ધર્મ લાભ મળી શકે નહિ
સર્વ પરિશ્રમમાં ધન તો સજ્જ રૂપ છે. જો ધન
વડે ધર્મ થતો હોત તો દેવતાઓ ધનનો વ્યય
કરેજ જાય. ચક્રવર્તિઓએ સમરિદ્ધિ છોડીને ભાગ-
વતી દિક્ષાઓ શા માટે લીધી? જોને જરૂર હોય
તેને ધન આપે તો તેને એ રીતે

અંકમાં ખુલાસો કરેલો છે કે “જ્યારે પોતાનો ઉપાશ્રય સ્વપ્નગતો હોય તેનો પણ મુનિને ધુમ્મસવાનો હક્ક નથી ત્યારે પાડોશીના ઘરને માટે મુનિને ચિંતા કરવા જેવું હોય જ શાનું!!! “આ જતાવે છે કે જૈન મુનિઓ પારકાની સારી કે નકારી લેશ પણ ચિંતા કરે જ નહિ. જે જૈન મુનિનું નામ ધરાવીને પોતાના આત્માનું આરાધન કરવાનું જાણુતા નથી, આત્માનું આરાધન જતાવનારા મુગુરૂ જેને ભેટ્યા નથી એવા નામધારી, વેપધારી કે ભોખધારી લહે પારકાઓની પીડા વહોરી લેતા હોય, કારણ કે તેવા આત્માનું આરાધન નહિ કરનાર કહેવાતા જૈન મુનિની સઘળી કરણી આવધ છે. લોકો લહે તેવી પરપિડા વહોરી લેવાની કરણીને વખાણુતા હોય પણ તેથી સંસાર પરિશ્રમણુ ગટતું નથી જડકે વધે છે, સંસાર પરિશ્રમણુનું કારણુ મોહુ છે. અને એવા મોહુનો ત્યાગ કરીને આત્માનું આરાધન કરવું એ મોક્ષ માર્ગ છે. સર્વ સંસારી કરણીનો ત્યાગ કરીને આત્માનું આરાધન કયાં વગર કોઈનો મોક્ષ થયો નથી અને થવાનો નથી. પા. ૨૬મુ જૈન પ્રવચનના વર્ષ ચોથાના અંક ત્રીજામાં વાંચવામાં આવે છે કે “લોકો છોકરાને દૂધ પાપ તેને દાન ગણે છે પણ જાણુતા નથી કે એ મોહુ છે એ કારણે એમાં ધર્મ મનાવવો એ ખોટું છે.” આ ભેતાં તો જૈન મુનીએ કેવલ આત્મામાં આત્માની શોધ કરવી ભેઈએ અને કોઈની પણ પારકી પંચાતમાં પડવું જ નહિ ભેઈએ છોકરાઓને દૂધ પાવું, પંખીને

કેસાણુ યતું હોત તો યઈ જાત પણ તેમ જણાયું નહિ.
 પણ ધન તો સર્વ અનર્થનું મૂળ જણાયું. એથીજ ચા-
 પતિઓએ ધનનો પરિત્યાગ કર્યો. ખડું ધન તે આત્મધન
 છે. આત્મામાં અનંત જ્ઞાન, અનંત દર્શન, અનંત ચાસ્ત્ર
 અને અનંત વીર્ય પરાક્રમ છે એજ સાચું ધન છે. એજ
 સાચો અર્થ છે. એ સાચું ધન તો આત્માનું આરાધન કરવાથીજ
 મળી શકે છે. આત્મધન એજ સ્વધન છે અને આત્મા વગરનું
 બીજું ધન છે તે તો પરધન છે અને તે મહા ઉપાધિ રૂપ છે.
 જે ધન રાખી બેઠો છે તે પોતેજ ઉપાધિ વહોરી રહ્યો છે
 જે કોઈ બીજાને ધન આપે છે તે બીજાને મોડુવશ કે
 ઉપાધિવાળો બનાવે છે માટે પરધન કે લૌકિક ધન એ તો
 સંસાર સાગરમાં ડુબી મરવાનું આગેવાન સાધન છે એને
 નહિ સમજનારાઓ જ ધન વડે ધર્મ કરવાની વાતો કરે
 છે. આ જોતાં લૌકિક ધન વડે જેટલી કરણી થઈ રહી છે
 તે સઘળી કરણીઓ સાવધ કરણી છે. નિસ્વધ કરણી તો
 આત્મધનની ઝોળખાણુ કરવાવાળા જે જૈન મુનિઓ છે
 તે મન, વચન અને કર્મ વડે ધન રાખે નહિ, બીજા
 પાસે ધન રખાવે નહિ અને જે કોઈ ધન રાખતો હોય
 તો તેને ફેડું બધું નહિ પણ આત્મધન પ્રગટ કરવાનો
 પવિત્ર ઉદ્યમ આદરે. લૌકિક ફેડું ફાળાઓમાં પણ જૈનમુનિ
 શરૂ આપેજ નહિ. આ રીતે જૈનમુનિ તો પોતાના આત્મામાં
 રમવા હોવાથી પારકાની ખીડા વહોરતા જ નથી એને
 માટે પા ૪ જૈનઆચાર્યજી શ્રી વિશ્વવજ્રિ સુરીશ્વરજી
 મહારાજે 'સાંજવર્તમાન' પત્રમાં તા. ૨૫મી મે ૧૯૨૫ના

અંકમાં ખુલાસો કરેલો છે કે “ન્યારે પોતાનો ઉપાશ્રય સ્વજગતો હોય તેનો પણ મુનિને ખુબવવાનો હુકમ નથી ત્યારે પાડોશીના ઘરને માટે મુનિને ચિંતા કરવા જેવું હોય જ શાનું!!! “આ બતાવે છે કે જૈન મુનિઓ પારકાની સારી કે નકારી લેશ પણ ચિંતા કરે જ નહિ. જે જૈન મુનિનું નામ ધરાવીને પોતાના આત્માનું આરાધન કરવાનું જાણતા નથી, આત્માનું આરાધન બતાવનારા મુગુરુ જેને લેટયા નથી એવા નામધારી, વેપધારી કે સેખધારી ભલે પારકાઓની પીડા વહોરી લેતા હોય, કારણ કે તેવા આત્માનું આરાધન નહિ કરનાર કહેવાતા જૈન મુનિની સઘળી કરણી સાવધ છે. લોકો ભલે તેવી પરપિડા વહોરી લેવાની કરણીને વખાણતા હોય પણ તેથી સંસાર પરિશ્રમણુ ગટતું નથી બદકે વધે છે, સંસાર પરિશ્રમણુનું કારણ મોહ છે. અને એવા મોહનો ત્યાગ કરીને આત્માનું આરાધન કરવું એ મોક્ષ માર્ગ છે. સર્વ સંસારી કરણીનો ત્યાગ કરીને આત્માનું આરાધન કયાં વગર કોઈનો મોક્ષ થયો નથી અને થવાનો નથી. પા. ૨૬મુ જૈન પ્રવચનના વર્ષ ચોથાના અંક ત્રીજામાં વાંચવામાં આવે છે કે “લોકો છોકરાને દૂધ પાચ તેને દાન ગણે છે પણ જાણતા નથી કે એ મોહ છે એ કારણે એમાં ધર્મ મનાવવો એ ખોટું છે.” આ જોનાં તો જૈન મુનીએ કેવલ આત્મામાં આત્માની શોધ કરવી જોઈએ અને કોઈની પણ પારકી પંચાતમાં પડવું જ નહિ જોઈએ. છોકરાઓને દૂધ પાવું, પંખીને

ચલુ નાંખવી, જનવરોને ઘાસ નાંખવું એ સર્વ સંસારી મોહુદયા લોકિકદયા છે. એ સંસારનું સાધન છે. મોક્ષનું સાધન તો એથીજ જુદું છે અને તે કેવલ આત્માનું આરાધન કરવું તે છે.

આ સઘળું જોતાં શુદ્ધ જૈન ધર્મમાં ભગવાન જીનદેવની આજ્ઞાજ આગેવાન છે. માટે જૈન ધર્મમાં આગેવાન કે પ્રથમ તો જીન આજ્ઞાજ છે. ‘આણાયે તવો આણાયે ધર્મો’ આજ્ઞામાંજ તપ અને ધર્મ છે. ભગવાન જીનેશ્વર જે જે આજ્ઞાઓ ફરમાવી છે તે સઘળી આત્માનું આરાધન કરવા માટેજ ફરમાવી છે. પણ આજ્ઞા બહાર છદમસ્થોએ ઊભી કરેલી કરણી વડે આત્માનું આરાધન થઈ શકે નહિ. એને માટે પા. ૪૦મુ જૈન પ્રવચન વર્ષ ૬, અંક ૨૭ તા. ૨૦-૨-૩૮ના પૃષ્ઠ ૨૮૦ ઉપર કહે છે કે “અનંત રાત્રીની આજ્ઞા એજ ધર્મ છે.” ભગવાનની આજ્ઞાઓ પિસ્તાલીશ આગમોના મૂળ પાડમાં રપષ્ટ છે. છદમસ્થો કંઈ સર્વજ્ઞ ન હતા. માટેજ છદમસ્થોની આજ્ઞાઓ સર્વથા માન્ય હોઈ શકે નહિ.

આ રીતે આ પુસ્તિકામાં જે સંગ્રહ કરેલો છે તે બહુજ ઉત્તમ પ્રકારનો છે. જે કોઈ પોતાના આત્માનું આરાધન જીનદેવની આજ્ઞાઓ લક્ષમાં રાખીને કરશે તેનું પરમ કલ્યાણ થશે.

તા. ૨૬-૩-૪૧, મુંબઈ, ૧૭ હાર્નબી ડાઃ. કાઃ.

ગોપુલદાસ નાનજીભાઈ ગાંધી

કેટલીક સમજૂતી.

(લે. ગોકુલદાસ નાનજીભાઈ ગાંધી, મુંબઈ.)

હું પોતે જૈન શ્યેતાંબર તપગચ્છીય છું. તપગચ્છ તો અર્થ જોતાં પીળા કપડાવાળા સાધુઓનો છે. શ્રાવકોનો ગચ્છ હોય નહિ પણ શ્રાવકોની તો દશા શ્રીમાળી વાણીઆ, વીશા શ્રીમાળી વાણીઆ, દશા ઓસવાળ વાણીઆ, વીશા ઓસવાળ વાણીઆ, દશા લાડ વાણીઆ, વીશા લાડ વાણીઆ, દશા મોઢ વાણીઆ, વીશા મોઢ વાણીઆ, દશા પોરવાડ વાણીઆ, વીશા પોરવાડ વાણીઆ, દશા સોરઠીઆ વાણીઆ, વીશા સોરઠીયા વાણીયા, અગ્રવાલ વાણીઆ, ખડાયતા વાણીઆ, કપોળ વાણીઆ, પાંચા વાણીઆ વગેરે જાતો કે નાતો હોય. આ સઘળા મૂળે તો વૈશ્ય કે વલ્લિક કે વાણીઆ જ્ઞાતિઃ આવી મૂળ એકજ જ્ઞાતિમાંથી જુદી જુદી નાતો અને જાતો બધાણી. પણ વાણીઆના ગચ્છ બંધાણા

સાંભળ્યા નથી. ગરુડ તો સાધુ લોકોએ પોતાના સમુદાયમાંથી બાંધેલા છે. ગરુડ એટલે ભાગ કે ભાગલો. સાધુઓ પક્ષ મૂળે તો નિર્ઘય હતા. પણ પાછળથી જે સાધુઓ થયા તે મોહરાગના ભરેલા થયા હુંશાતુંશી અને મમત્વના મહાઉદયને લીધે નિર્ઘયપણું હતું તે તો જતું રહ્યું પણ કહેવા માત્રની શિથિલતાભરી સાધુતા રહી ગઈ. આવા શિથિલાચારમાંથી તાણાતાણ અને ખેંચાખેંચને લીધે આવા ગરુડવાળાઓએ બીજા ગરુડોથી જુદા દેખાડવા માટે જુદી જુદી તરેહની પ્રપણા સિદ્ધાંતભેદ ઉભો કરીને કરી છે. જે સિદ્ધાંતભેદના ઝગડા આજ સુધી જેમના તેમ ઉભા છે. આવા ઝગડાઓનું આજ સુધીમાં કોઈએ નિષ્પક્ષપાતપણે નિરાકરણ કરવાનો પ્રયત્ન કરેલ નથી તેમ છતાં નૈવ સમાજના મુલાએ મારવાડમાં શ્રુતકેવલીસમા ભગવાન શ્રી બીખમજીસ્વામીનો ઉદય થયો. એમણે કેવળ નિષ્પક્ષપાતપણે સૂત્ર સિદ્ધાંતનું અવલોકન કર્યું અને અસલ નિર્ઘય માર્ગને ફરીથી સ્પષ્ટવન કર્યો. આજે જે કોઈ ભાવ્યશાળી ભવ્ય આવા ઉત્તમ સિદ્ધાંત રહસ્યનું બારીકાઈથી અવલોકન કરે છે તે ગરુડ ભેદોની જગને ભેદીને બહાર નીકળે છે અને નિરાંતે નિર્ઘય માર્ગનું આરાધન કરીને પોતાના આત્માને નમૈલ બનાવે છે. નિર્ઘય માર્ગ એટલે આત્માનું આરાધન કરવાનો માર્ગ નિર્ઘય માર્ગ એટલે આત્મમાં આત્માની શોધ કરવાનો માર્ગ નિર્ઘય માર્ગ એટલે આત્મ ચિંતન કરવાનો માર્ગ. ખરું જોતાં જેહ આત્માની ગાંડ બંધાઈ ગઈ છે કે મંથી પડી ગઈ છે આ

અંથીનો લેદ કરીને એટલે કે શુદ્ધ ચૈતન્ય ધન આત્માને દેહથી અલગ સમજીને અને પોતાને આત્મસ્વરૂપ જાણીને પોતાના આત્મામાં પોતાના આત્માની શોધ કરવી એજ ખરેખરો નિર્ઐશ્ય માર્ગ છે. આવા અત્યુત્તમ નિર્ઐશ્ય માર્ગમાં શુદ્ધ ચારિત્ર ધર્મનું આરાધન કરવું એજ મુખ્ય વસ્તુ છે. શુદ્ધ ચારિત્ર ધર્મના આરાધન વડેજ આત્મા નિર્મલ બને છે કે કર્મથી હુળવો થાય છે. આ વસ્તુ સમજવાની જાણાસા ધરાવનારે શ્રુતકેવલી સમા ભગવાન શ્રી ભીખમજી સ્વામીના પવિત્ર વિચારોનું નિરાંતે મનન કરવું અને આચરણમાં ઉતારવા. આનું નામજ નિર્ઐશ્ય માર્ગ કે નિર્ઐશ્ય પંથ કે જૈન શ્વેતાંબર તેરાપંથ છે. આવો ચારિત્ર ધર્મ તે શ્રમણ ભગવાવ મહાવીર પ્રભુની આજ્ઞારૂપ ધર્મ છે.

આ જોતાં જુદા જુદા ગચ્છો છે તે સાધુઓએ હુંશા-તુંશીથી ઉભા કરેલા એક જાતના ભાગલાઓજ છે દરેક ગચ્છવાળાઓને પાછળથી પોતપોતાના ગચ્છનું મોહરાગને કારણે અભિમાન બંધાયલું હોય છે તેથી હરકોઈ એક ગચ્છના અભિમાનવાળો બીજા ગચ્છને હલકો દેખાડવાનો કે નિહનવ તરીકે સંબોધવાનો પ્રયત્ન કરે છે. આવી જાતના અભિમાનવાળા સાધુઓનાં વ્યાખ્યાન વાણી સાંભળનારા વાણીઆએ પણ મોહરાગને લીધે વગર સમજીને પોતાને અમુક અમુક ગચ્છમાં છે એમ ઓગળાવા લાગ્યા પણ તે વ્યાજખી નથી કારણ કે ગચ્છ તો સાધુઓનાંજ છે વાણીઆઓની તો જુદી જુદી નાતો કે જાતો છે. મારા વંશપરંપરા પ્રાપ્ત તપંગચ્છમાંનાં કેટલાક ભાઈઓ આજે પણ

તપગરુદનેજ સાચાં કે અસલ ગરુદ તરીકે ઓળખાવે છે અને બીજા ગરુદને હલે બહારથી માનતા હોય તેમ દેખાય પણ અંતરથી માનતા હોતા નથી. આવી જાતના માન્યતા કરતાં શુદ્ધ ચારિત્ર ધર્મનું આરાધન તો તદ્દન અલગ છે. આવી માન્યતાઓ વડે કોઈનો મોક્ષ થયો નથી અને થવાનો નથી પણ શુદ્ધ ચારિત્ર ધર્મના આરાધન વડે એટલે કે પાંચ મહાવ્રત અને અષ્ટ પ્રવચન માતા રૂપતેર જોડના આરાધન વડે કે જૈન રવેતાંબર તેરાપંથના આરાધન વડે તો અનંતાણ્ણવોનો મોક્ષ થયો છે, થાય છે અને થશે.

ધર્મ તો ભગવાનની આજ્ઞામાં છે પણ આજ્ઞા બહાર ધર્મ નથી. અત્યારે જૈન સમાજમાં એવી ઘણી વસ્તુઓ, ધુમ્મી ગર્જ છે કે જે આજ્ઞામાં નથી છતાં ધર્મની મુખ્ય વસ્તુ તરીકે ઓળખાઈ રહી છે એથી તો જૈન સમાજમાં મોટો ગોટાળો ઉભો થયો છે જે ભગવાન સૂત્રકારે જે આજ્ઞાઓ ફરમાવી છે તેનો ખરાબર વિચાર કરવામાં આવે તો આવો ગોટાળો સદંતર નાબુદ થઈ જાય. પણ આવો વિચાર કરી શકે તેવા છે કેટલા ? આ એક મહાપ્રશ્ન છે.

પા. રત્નું જૈન પ્રવચન વર્ષ ૧૭૯ અંક ૧૪ તા. ૨૨-૬-૨૯ પૃષ્ઠ ૧૪૫ ઉપર પાંચવામાં આવે છે કે મુનિને સર્વથા અર્હિસક કલ્યો છે. કારણ કે તેઓએ ત્રિધા ત્રિધા એટલે મન, વચન અને કાયાથી ન કરવું, ન કરાવવું ને ન અનુ-મોદવું તે મુજબનું સર્વ સાવધયોગનું પચ્ચુખાણુ આખી છંદગી માટે કરેલ છે" આથી સ્પષ્ટ સમજાય છે કે જૈન

મુનિ હોય તે દુનિયાદારીની કોઈ પણ કહેવાતી સારી કે ખુરી પંચાતમાં પડે નહિ પણ કેવલ પોતાના આત્માનું ચિંતવન કરે. કેવલ પોતાના આત્માનું ચિંતવન કરે તે જ ત્રણ કરણ અને ત્રણ જોગથી અહિંસક રહી શકે. જે આત્મ ચિંતવન નથી કરતો, જેને આત્મ ચિંતવનની દિશા સૂઝ નથી કે જેને આત્મ ચિંતવન કરનારા એટલે શુદ્ધ ચારિત્ર ધર્મનું આરાધન કરનારા આત્મનિષ્ઠ સદ્ગુરૂનો કે મહાત્મા પુરૂષનો યોગ મળ્યો. નથી એથી જેને આત્મ ચિંતન કરવાનું સૂઝયું નથી એવા કે જેમના હૃદયમાં ગાઢ અંધકાર ભરેલો છે તેવાઓના ત્રણ કરણ અને ત્રણ જોગ શુદ્ધ નહિ રહી શકવાથી કે નહિ હોવાથી હિંસાથી બચી શકતા નથી જે પારકી હિંસા કરે છે તે ખરું જોતાં પોતાની જ હિંસા કરે છે. જે પોતાને અભય બનાવે છે તે જ ખીજને અભયદાન આપી શકે છે. આત્માને ઓળખનાર જ પોતે પોતાને અભય બનાવી શકે છે તેથી ખીજને અભયદાન આપી શકે છે માટે અહિંસક રહી શકે છે. મનથી વચનથી અને કાયાથી કોઈ પણ પ્રાણીની હિંસા કરવી નહિ, હિંસા કરાવવી નહિ કે હિંસા કરનાર પ્રત્યે રૂઠું જાણવું નહિ. આટલી જ અહિંસાની વ્યાખ્યા પવિત્ર સૂત્રોમાં છે. ધન વડે જીવ બચાવવા, ધન વડે ખીજઓને આશ્રય આપવો એ જૈન મુનિના ધર્મથી બહારની વાત છે એ તો ગૃહસ્થોની ગૃહસ્થ નીતિ છે. ગૃહસ્થોમાં તેવી નીતિ પ્રચલીત છે તેમ છતાં એ વાત ત્રણ કરણ અને ત્રણ જોગમાં આવી શકતી નથી પણ આત્મા બહારની વાત

છે. આમ છતાં હમણું તો કહેવાતા સાધુઓ પણ ત્રણ
 કરણ અને ત્રણ ભેગને રોકવાનો માર્ગ નહિ સમજતા
 હોવાથી ધન પરિગ્રહને ફંડ ફાળા દ્વારા એકઠો કરાવીને
 જીવ બચાવવાનું કામ કરી રહ્યા છે. એ કાંઈ સાધુ ધર્મની
 નીતિ નથી પણ ગૃહસ્થોની નીતિ છે આ રીતે આજે તો
 કહેવાતા સાધુઓ સાધુનીતિને બદલે ગૃહસ્થ નીતિનું
 આચરણ કરી રહ્યા છે. આમાં એવા સાધુઓનો હોય નથી.
 કારણ કે એમને શુદ્ધ ચારિત્ર ધર્મનું આરાધન કરવાવાળા
 આત્મનિષ્ઠ સદ્ગુણીઓનો યોગજ મળ્યો નથી. જે મળ્યા
 છે તે ગૃહસ્થ નીતિ વાળા મળ્યા છે તેથી તેમની પાસેથી
 ગૃહસ્થનીતિને સાધુ નીતિ તરીકે માનીને ગૃહણ કરેલ છે
 આવી ભૂલની આંટી એક કે બે સાધુમાં જ પડી નથી
 પણ ભલભલા કહેવાતા પૂજતા અને મનાતા સાધુઓમાં
 પણ પડી છે. એજ રીતે પા. ૪ જૈન પ્રવચનના તા.
 ૭-૭-૨૬ના પૃષ્ઠ ૯ ઉપર સ્પષ્ટ છે કે „ પ્રભુએ કહ્યું
 છે કે મુનિઓને આધાકર્મી અને હોયથી દુષિત એવા
 આત્મારાદિ કહ્યે નહિ. ” આ આજ્ઞા પણ વિચારવા જેવી
 છે. અત્યારે તો જે ઉપાશ્રયોમાં સાધુઓ ઉતરે છે
 તે આધાકર્મી નથી તો બ્રીજીનું શું છે ? એવા
 ઉપાશ્રયીમાં પાટો અને બાળોડો મૂકેલા છે તે કાંઈ
 વાળીઆ માટે મૂકેલા નથી પણ સાધુઓ માટે જ
 મૂકેલા હોય છે. વાળીઆ પૈસા આપીને ચરમા
 લાવી આપે છે; દંડિપેન લાવી આપે છે, પોસ્ટ
 માટે કવર પત્ર લાવી આપે છે, કાપડીઆની દુકાનેથી

કાપડ લાવી આપે છે, પગાર અપાવીને શાસ્ત્રીઓને બણાવવા માટે રોકાવે છે, પારસલ, વી. પી. વગેરે કરાવે છે કે મંગાવે છે. આ સઘળું આધાર્મિક નથી તો ખીજું શું છે ? આમાં કંઈ ચીજ સૂજતી છે ? કંઈ ચીજ દોષરહિત છે ? આવી જાતની આજ્ઞા બહારની કરણીને ધર્મનું આરાધન કરવાની કરણી તરીકે ઓળખાવે એને આત્મચિંતવનની પવિત્ર કરણી સાંપડી જ ક્યાંથી હોય !!!

પા. ૬ જૈન પ્રવચન વર્ષ ૧૦મું અંક ૮મો પૃષ્ઠ ૧૦૨ તા. ૨૫-૬-૩૮માં વાંચવામાં આવે છે કે “શ્રી જીનેશ્વર દેવના સાધુઓને બહુ આરંભનો તેમ અદ્ય આરંભનો ઉપદેશ કરવાની પણ મનાઈજ છે.” શ્રી જીનેશ્વરની આ પવિત્ર આજ્ઞાનો આજે તો છડેચોક લંગ થઈ રહ્યો છે. આજે તો જૈન મુનિઓ ઉપાશ્રયો, સ્થાનક, ધર્મશાળા, પૌષ્ઠશાળા, દેરાસરો, દેરીઓ, પગલાં, પ્રતિમાઓ બનાવવાનો ઉપદેશ આપે છે, એવાંજ કાર્યો માટે નાણાં એકકડાં કરાવે છે અને એમાં એકાંત નિર્જશ બતાવે છે. એવા સાધુઓને આત્મામાં આત્માની શોધ કરવાની ચાવી હાથ લાગી નથી, આત્મનિષ્ઠ ગુરૂનો યોગ મળ્યો નથી માટેજ આજ્ઞા વિરૂદ્ધની, આરંભ સમારંભની કરણી કરે છે અને એમાં ધર્મ બતાવે છે. આ સઘળું દયા ખાવા જેવું છે. જૈન સાધુએ વિષય કપાયને આધીન થવું નહિ પણ આત્માનું આરાધન કરવું. જે કોઈ જૈન સાધુ આત્માનું આરાધન કરે નહિ તે વિષય કપાયને આધીન થાય. આવી પ્રવૃત્તિ છદ્મસ્થમાં હુરકોઈ જીવમાં ક્યારે જોવામાં

છે. આમ છતાં હમણું તો કહેવાતા સાધુઓ પણ ત્રણ
 કરણ અને ત્રણ ભેગને રોકવાનો માર્ગ નહિ સમજતા
 હોવાથી ધન પરિચ્છેદને કાંડ ફાળા દ્વારા એકઠો કરાવીને
 જીવ બચાવવાનું કામ કરી રહ્યા છે. એ કાંઈ સાધુ ધર્મની
 નીતિ નથી પણ ગૃહસ્થોની નીતિ છે. આ રીતે આજે તો
 કહેવાતા સાધુઓ સાધુનીતિને બદલે ગૃહસ્થ નીતિનું
 આચરણ કરી રહ્યા છે. આમાં એવા સાધુઓનો હોય નથી
 કારણ કે એમને શુદ્ધ ચારિત્ર ધર્મનું આરાધન કરવાવાળા
 આત્મનિષ્ઠ સદ્ગુણીઓનો યોગજ મળ્યો નથી. જે મળ્યા
 છે તે ગૃહસ્થ નીતિ વાળા મળ્યા છે તેથી તેમની પાસેથી
 ગૃહસ્થનીતિને સાધુ નીતિ તરીકે માનીને ગૃહણ કરેલ છે
 આવી ભૂલની આંટી એક કે બે સાધુમાં જ પડી નથી
 પણ બહુમતી કહેવાતા પૂજતા અને મનાતા સાધુઓમાં
 પણ પડી છે. એજ રીતે પા. ૪ જૈન પ્રવચનના ૮
 ૭-૭-૨૯ના પૃષ્ઠ ૬ ઉપર સ્પષ્ટ છે કે „ પ્રભુએ કહ્યું
 છે કે મુનિઓને આધાકર્મી અને હોયથી દુષિત એવા
 આત્મારાદિ કદપે નહિ. ” આ આજ્ઞા પણ વિચારવા જેવી
 છે. અન્યારે તો જે ઉપાશ્રયોમાં સાધુઓ ઉતરે છે
 તે આધાકર્મી નથી તો બીજું શું છે ? એવા
 ઉપાશ્રયોમાં પાટો અને બાળેડો મૂકેલા છે તે કાંઈ
 વાળીઆ માટે મૂકેલા નથી પણ સાધુઓ માટે જ
 મૂકેલા હોય છે. વાળીઆ પૈસા આપીને ચરમ
 લાવી આપે છે; દંડિપેન લાવી આપે છે, પોચા
 ને કવર પત્તં લાવી આપે છે, કાપડીઆની દુકાનેથી

કાપડ લાવી આપે છે, પગાર અપાવીને શાસ્ત્રીઓને બંણાવવા માટે રોકાવે છે, પારસલ, વી. પી. વગેરે કરાવે છે કે મંગાવે છે. આ સઘળું આધાર્મિક નથી તો ખીજું શું છે ? આમાં કંઈ ચીજ સૂજતી છે ? કંઈ ચીજ દોષરંહિત છે ? આવી જાતની આજ્ઞા બહારની કરણીને ધર્મનું આરાધન કરવાની કરણી તરીકે ઓળખાવે એને આત્મચિંતવનની પવિત્ર કરણી સાંપડી જ ક્યાંથી હોય !!! પા. ૬ જૈન પ્રવચન વર્ષ ૧૦મું અંક ૮મો પૃષ્ઠ ૧૦૨ તા. ૨૫-૬-૩૮માં વાંચવામાં આવે છે કે “શ્રી છનેશ્વર દેવના સાધુઓને બહુ આરંભનો તેમ અદ્ય આરંભનો ઉપદેશ કરવાની પણ મનાઈ જ છે.” શ્રી છનેશ્વરની આ પવિત્ર આજ્ઞાનો આજે તો છડેચોક લંગ થઈ રહ્યો છે. આજે તો જૈન મુનિઓ ઉપાશ્રયો, સ્થાનક, ધર્મશાળા, પૌષ્ઠશાળા, દેરાસરો, દેરીઓ, પગલાં, પ્રતિમાઓ બનાવવાનો ઉપદેશ આપે છે, એવાંજ કાર્યો માટે નાણાં એકઠાં પાડે છે અને એમાં એકાંત નિર્જશ ખતાવે છે. એવા સાધુઓને આત્મામાં આત્માની શોધ કરવાની ચાવી હાથ પડી નથી, આત્મનિષ્ઠ ગુરૂનો યોગ મળ્યો નથી માટેજ યજ્ઞ વિરૂદ્ધની, આરંભ સમારંભની કરણી કરે છે અને એમાં ધર્મ ખતાવે છે. આ સઘળું દયા ખાવા જેવું છે. જૈન સાધુએ વિષય કષાયને આધીન થવું નહિ પણ આત્માનું આરાધન કરવું. જે કોઈ જૈન સાધુ આત્માનું આરાધન કરે નહિ તે વિષય કષાયને આધીન થાય ખાલી પ્રવૃત્તિ છદ્મસ્થમાં હરકોઈ જીવમાં ક્યારે જોવામાં

આવે તે કહી શકાય નહિ. પા. ૧૩મું જૈન પ્રવચન તા. ૧૫-૧૨-૨૬ પૃષ્ઠ ૨૬૦ ઉપર વાંચવામાં આવે છે કે
 “ભગવાન મહાવીરનો આત્મા વિષય કપાયને આધીન થઈ
 સત્યથી ચૂક્યો ? તો શાસ્ત્રો પોકારીને કહ્યું, હા, ચૂક્યા
 જૈન પ્રવચન તા. ૧૫-૧૨-૨૬ના પૃષ્ઠ ૨૬૦ ઉપર વાંચ-
 વામાં આવે છે કે “છદમસ્ય છે ત્યાં સુધી બૂલનો સંભવ
 તો ખરો એ બધાય શ્રી છનેશ્વરદેવ પોતે સર્વજ્ઞ ન
 થાય ત્યાં સુધી દેશના નદે.” આથી સ્પષ્ટ થાય છે કે
 છદમસ્યોએ બીજી સઘળી પંચાત છોડીને નિરાંતે આત્મ
 ચિંતન કરવું એજ શ્રેયસ્કર છે.

પા. ૧૮ જૈન દયા પા. ૩૧

જૈન પ્રવચન તા. ૮-૬-૩૦ પૃષ્ઠ ૨૬ ઉપર વાંચ-
 વામાં આવે છે કે “હિંસા, જુક, ચારી અને મૈથુન એ
 ચારે પાપને લાવનાર પરિગ્રહ છે એ ચારે પાપને વધાર-
 નાર પાપનાર પરિગ્રહ છે એના ત્યાગમાંજ ધર્મ છે.”
 આ વસ્તુ બહુજ વિચાર માંગે છે. આમાં તો પરિગ્રહનેજ
 સર્વ અનર્થનું મૂળ કહેલ છે. દેહ ઉપર મુર્છા હોય તે
 દેહ પણ પરિગ્રહજ છે. પરિગ્રહનો ત્યાગ થાય તોજ સર્વ
 અનર્થો દૂર થાય પરિગ્રહનો ત્યાગ કરવાનું મુખ્ય સાધન
 આત્મ ચિંતન છે. આત્મ ચિંતન કરનારજ પરિગ્રહને
 ત્યાગ કરી શકે છે. પરિગ્રહના ત્યાગ વગર મુખ્ય આસ્તિ
 ધર્મનું આનંદન થઈ શકતું નથી એઓ મુખ્ય આસ્તિ
 ધર્મનું આનંદન કરી શકતા નથી કે આત્મ ચિંતન શું
 છે તે જાણ્ય નથી તેવાઓજ મોટા મોટા બંદારો વસાવે

પેટી, પટારા, રાખે રખાવે છે ફંડ ફાળામાં સહાય
પાપે છે. આવી જાતના જીવોને પોતે દેહથી અલગ છે,
પોતે દેહ નથી પણ આત્મા છે એવું ભાન સરખું પણ
કાતું નથી કદાચ એવી ભાષા બોલે તો પણ તે કેવલ
ઉપર ઉપરથી છે.

પા. ૩૦ જૈન દયા પા. ૫

જૈન પ્રવચન તા. ૧૬-૩-૩૬ પૃષ્ઠ ૨૬૨ ઉપર
વાંચવામાં આવે છે કે “મોક્ષનું દાન એજ મોટામાં મોટો
ને સાચામાં સાચો પરોપકાર છે. વિપસ્તિ દાન એ વસ્તુતઃ
પરોપકારજ નથી.” આત્મ ચિંતવન કરે તે પરંપરાએ
સંસાર સાગરને તરીને મોક્ષ પદને પામે છે. માટે મોક્ષનું
દાન એજ ખરૂં દાન છે. જેથી જીવ સર્વ દુઃખોનો
સદાને માટે અંત કરે અને સાશ્વત સુખને પામે. ખીજાં
દાનોથી દુઃખોનો આત્મિક નાશ થતો નથી કે સુખોની
સાશ્વત પ્રાપ્તિ થતી નથી. માટે તેવાં દાનો તે દાનજ
નથી પણ ગૃહસ્થ નીતિરૂપ છે. ખરૂં દાન તો શુદ્ધ ચારિત્ર
ધર્મનું આરાધન કરનારા કે આત્મ ચિંતવન કરનારા
મહાપુરુષોજ કરી શકે છે. જે મહાભાગ આત્મ ચિંતવન
કરી શકે છે તેજ ખીજા ભવ્ય જીવોને આત્મ ચિંતવનનો
માર્ગ બતાવીને મોક્ષ પમાડે છે. આજ ખરૂં દાન છે.
માટે આ એકજ દાન આદરવા યોગ્ય છે એજ રીતે.
પુત્રાદિનું જ્ઞાન તે ખરૂં જ્ઞાન નથી પણ આત્માનું જ્ઞાન
એજ ખરૂં જ્ઞાન છે શુદ્ધ ચારિત્ર ધર્મરૂપ આત્માનું
આરાધન કરીને અનંતા જીવો તરી ગયા છે, તરે છે અને

તરશે. પણ જેમણે આત્માનું ચિંતવન કરેલ નથી અને માત્ર પુસ્તકાદિનું પાંડિત્ય મેળવ્યું છે એ વાતો અનંતા ફૂળી ગયા છે. એને માટે પા. ૩૩ જેન દયા પા. ૫૪ પ્રવચન તા. ૨૫-૮-૨૯ પૃષ્ઠ ૧૦ ઉપર વાંચવામાં આવે છે કે” એ જ દ્વાદશાંગીને પામીને પૂર્વે અનંતા આત્મા ફૂળી ગયા, વર્તમાનમાં સંખ્યાબંધ ફૂળે છે અને ભવિષ્યમાં અનંતા ફૂળશે” આતી સ્પષ્ટ સમજાય છે કે સાધુનો વેશ કે વ્યાખ્યાન વાણીથી ભરમાઈ જવું નહિ. ત્યાં શુદ્ધ ચારિત્ર ધર્મના આરાધન રૂપ આત્મચિંતવન છે ત્યાં જ તરવાનો ખરેખરો માર્ગ છે. પણ ત્યાં વિદ્વતા છતાં શુદ્ધ ચારિત્ર ધર્મનું આરાધન નથી ત્યાં ફૂળવાનો જ માર્ગ છે આ વસ્તુ મુમુક્ષુઓએ વારંવાર વિચારવા યોગ્ય છે.

પા. ૫૩ જેન સાધુ પા. ૬૭

જેન પ્રવચન વર્ષ ૯ અંક ૨૭ તા. ૨૦-૨-૩૮ પૃષ્ઠ ૨૮૩ ઉપર વાંચવામાં આવે છે કે “પ્રભુની આજ્ઞા મુજબ વર્તવાની તરપરતા એ જ સાચી પ્રભુ પૂજા છે” આથી સમજી શકાય છે કે પ્રભુની આજ્ઞાનું પાલન કરવું એ જ સાચી પ્રભુ પૂજા છે. પ્રભુની આજ્ઞા તો નિસ્વય કરતી કરવામાં જ છે. જે વટે આત્મચિંતવન થઈ શકે તે નિસ્વય કરતી છે. આત્મચિંતવન કરવું કે આત્મામાં આત્માની શોધ કરવી એજ નિસ્વય કરતી છે, એજ શુદ્ધ ચારિત્ર ધર્મનું આરાધન છે માટે એજ સાચી પ્રભુ પૂજા છે. જે કરતી સ્વયં શોધ કે જેમાં સ્વાધર્મી મધ તરબી કે શોધ તેથી કરતી કરવાની પ્રભુની આજ્ઞાજ નથી ને

સાવધ કરાવી કરવી અને એને પ્રમુની પૂજા કરાવવી એ
 તો અજ્ઞાનતાનું મહા પ્રદર્શન ભરવા બરાબર છે. સાવધ
 પૂજા તો ગૃહસ્થો કરે છે પણ સાધુ કરી શકે નહિ,
 કરાવી શકે નહિ અને કરતાને રૂડું જાણે નહિ. આત્મ
 ચિંતન સિવાયની બીજી સઘળી વસ્તુઓ નિષેધવા યોગ્ય
 છે. એને માટે પા. ૬૧ જૈન દયા પા. ૭૧માં બાલ
 બ્રહ્મચારી તપસ્વીજી મુનિરાજ શ્રી કનકવિજયજી મહા-
 રાજ મુંબઈ સમાચાર તા. ૧૦ આગષ્ટ ૧૯૩૬ના પૃષ્ઠ
 ૧૪ ઉપર કહે છે કે “શરીર માફ છે, લક્ષ્મી મારી છે.
 કુટુંબ માફ છે, એ માન્યતા તદ્દન ખોટી છે. જ્યાં
 વસ્તુની કિંમત નથી ત્યાં સાચો માર્ગ જડતો નથી.”
 આ બતાવે છે કે શરીર આપણું નથી કેમકે આપણે તો
 આત્મા છીએ, અવિનાશી છીએ અને શરીર તો પર છે
 અને નાશવંત છે. એ જ પ્રમાણે લક્ષ્મી અને કુટુંબનું
 પણ સમજવું. જ્યાં આત્મ ચિંતનનો સાચો માર્ગ મળ્યો
 નથી ત્યાં જ સઘળાં ફાંફાં હોય છે. જે કહેવાતા સાધુઓને
 આત્મચિંતનનો મહાપંથ હાય લાગ્યો નથી તેઓ અજ્ઞાન
 વશાત્ પોતાની જ પ્રભાવનામાં પડી જાય છે એને માટે
 પા. ૮૨ જૈન દયા પા. ૪૫ જૈન પ્રવચન તા. ૧૧-૧૨-૩૨
 પૃષ્ઠ ૩૧૦ ઉપર કહે છે કે “જે સાધુઓ પોતાની જ
 પ્રભાવનામાં પડી જાય છે તે સાધુ માત્ર વેષધારી છે.”
 આવા નિજ પ્રભાવનાના મોહમાં પડેલા વેષધારીઓ કે
 બેષધારીઓ પોતાની પ્રભાવના કરાવવા માટે ધન ભેદે
 માટે ધનવાનોની વૈયાવચ્ચ-પ્રુદ્યામત-કરે છે. એને માટે

સિદ્ધચક્ર તા. ૬-૬-૩૫ પૃષ્ઠ ૩૮૧ ઉપર વંચાય છે કે
 “સાધુએ સર્વ સાવધનો ત્યાગ કરેલો હોવાથી તે ગૃહસ્થની.
 વૈયાવચ્ચ કરી શકતો નથી.” આ તો માત્ર કહેવાની વાત
 છે. બાકી જેઓ આત્મ ચિંતવન કરતા નથી તેવાઓ ઉપર
 ઉભા રહીને મહાન, આશ્રમ, દેવલ, લંડાર, વગેરેને લગતાં
 સાવધ કામો કરે છે અને કરાવે છે. એવાં કામો પાર ઉતાર્યા
 માટે ગૃહસ્થોનાં મોઢાં ખોલાવે છે. આ સધળા શુદ્ધ
 ચારિત્ર ધર્મથી બૂલા પડેલા છે.

જે આત્માનું ચિંતવન કરે છે એટલે કે શુદ્ધ
 ચારિત્ર ધર્મનું ભગવાનની આરા પ્રમાણે આરાધન કરે છે
 તેમ જૈન ધર્મનો સાચો સાધુ છે. અને આવા પવિત્ર
 જીવન ચુલ્લરનારા સાધુઓની જે ઉપાસના કરે છે તેવાઓજ
 સાચા શ્રમજ્ઞાપાસક કે શ્રાવકો છે. બાકી નામધારી સાધુ
 અને શ્રાવકોની કરીયે કિમન જનશાસનમાં તો નથી.

આ સધળી વસ્તુનો વિચાર કરીને જે કોઈ બાઈ
 જીવ શુદ્ધ આત્માનું આરાધનરૂપ પોતાના આત્માનું
 આરાધન કરશે તે પરંપરાએ પરમપદને પામશે.

આંધ્રા ઉત્તમ સંમદ એકલો કરી પ્રગટ કરવા માટે
 ધન્યવાદ પડે છે.

ઉપોદ્ધાત.

(લે. ગોકુલદાસ નાનજીભાઈ ગાંધી, સુ'અઇ.)

અમણુ લગવાન મહાવીર પ્રભુએ જે કાંઈ જ્ઞાન પ્રકાશયું હતું તેનો અવશેષ દ્વાદશાંગી વાણી રૂપે મોત્તુક છે. દ્વાદશાંગીમાંથી દૃષ્ટિવાદ નામનું ખારમું અંગ તો સમૂળું વિન્હેદ ગયું છે. બાકી અચ્ચાર અંગો રહ્યાં છે. આ અચ્ચાર અંગોમાં વર્તમાન કાળે જે જ્ઞાન વાંચવામાં આવે છે તે મૂળનાં અચ્ચાર અંગોમાંનાં જ્ઞાનનો અવશેષ માત્ર છે. તેમ છતાં જે છે તે અચ્ચારે એમાંજ છે ખરું. જોતાં જનશામનમાં આ દ્વાદશાંગી કહો કે હાલમાં મળી આવતાં અચ્ચાર અંગો કહો પણ એમાં જે જ્ઞાન છે તે તો ધમજુ લગવાન મહાવીર પ્રભુનું પ્રકાશેડું છે. આ એમાંજ અંગો સિવાયનાં બીજાં સ્થવીર લગવતોએ સ્વેલાં સૂત્રો છે. એને સૂત્રો કે આગમો એટલા માટે કહેવામાં

વાંચવામાં આવે છે. એમાં જે સૂત્ર કે શબ્દની ચર્ચા
 થાકુ કરી હોય તે તેવાજ સ્વરૂપમાં આગળ વધે. પણ
 વિષયાંતર થઈને કોઈ બંધબેસતી નહિ તેવી નવી વાત
 ઊભી કરે નહિ. પિસ્તાલીશ આગમો પૈકી જે થોડાંક સૂત્રો
 ઉપર લાખ્યો વાંચવામાં આવે છે તે તો એવી જુદી જ
 રીતે રચેલાં છે કે તેને લાખ્યો તરીકે સ્વીકારી શકાય
 નહિ. એને લાખ્યો તરીકે કહી શકાય જ નહિ. એમાં
 ઘણી વાતો ભગતા જેવી ઊભી કરીને દાખલ કરી દીધી
 છે. એવી જ દશા ચૂર્ણિની છે. મૂળ સૂત્રની માન્યતામાં
 વાંધો ઉભો થાય એવી બાબતો ચૂર્ણિમાં છે. ટીકાકારોએ
 તો મૂળ શબ્દોને સમજાવવાને બદલે અગડમ બગડમ
 વાતો કરી દેવામાં ખામીજ રાખી નથી. જુઓને પ્રાતઃ-
 સ્મરણીય શ્રી કલ્પ સૂત્ર ઉપર વિનય વિન્યજ સમય-
 મુંદર, વગેરે એ ટીકાઓ રચી છે એમાં મૂળ સૂત્ર કે
 એના શબ્દોનું સ્પષ્ટીકરણ કરવાના નામે કેટલી બધી સૂત્રમાં
 જે હુકીકતજ નથી એવી નવી નવી હુકીકતો દાખલ કરી
 દીધી છે અને ભોંગા લોકો પાસે તે વાતો પ્રમાણભૂત
 બનાવી દીધી છે. દાખલા તરીકે શ્રી કલ્પસૂત્રના મૂળ
 પાદમાં કોઈ પણ સ્થળે ‘પવિત્ર જીવપ્રતિમાજી’ સંબંધી
 હિંસારો સરખાયે કરવામાં આવ્યો નથી કે આઠ દિવસનાં
 પર્યુષણ પર્વ હોય તેવી કોઈ સમસ્યા કરી નથી છતાં
 ટીકાકારોએ ‘જીવપ્રતિમાજી’ વગેરેને ભગતી કેટલી બધી
 વાતો ઉમેરીને મોટો શંકુમેળો બરી દીધો છે. યમજ
 ભગવાન મહાવીર પ્રભુના જીવનચરિત્રમાં પણ કેટલી નવી

આવે છે કે એમાં પ્રકાશેલું જ્ઞાન એકાદશ અંગમાંના
 જ્ઞાનથી વિપરિત તો નથી જ. એકાદશ અંગો સહિત
 આવાં સૂત્રો હાલમાં કેટલાક સૈકાઓથી પિસ્તાલીશ મેનુદ
 છે એમ સ્વીકારાયલું છે. આ પિસ્તાલીશ આગમોના મૂળ
 પાઠોમાં શ્રી વીતરાગદેવની વાણી ભરેલી છે એમ પરંપરાથી
 કહેવાતું આવે છે એથી પિસ્તાલીશ આગમો પ્રમાણભૂત
 કે અસત્તા વારામાં મૂળ સૂત્રોજ પ્રમાણભૂત હતા અને
 આજે પણ એમજ છે. છતાં પાછળથી કેટલાક વિદ્વાન
 મહાપુરુષોએ આ પિસ્તાલીશ આગમો પૈકી કેટલાક સૂત્રો
 ઉપર નિર્બુદ્ધિ, ભ્રમ્ય, ચૂર્ણિ, ટીકા, અવચરિ, વગેરે
 રચેલાં છે. મૂળ સૂત્રો તે વીતરાગ દેવની વાણીરૂપ હોવાથી
 આપણને સૌને શિર્ષાવંદ છે. પણ મૂલ સૂત્રો ઉપર ટીકાઓ
 વગેરે રચેલાં છે કે જેને 'પંચાંગી વાણી' તરીકે ઓળખવામાં આવે છે આમાંથી મૂલ સૂત્રો બાદ કરતાં બાકીની
 વાણી તો હ્રસ્વેઓએ રચેલી છે. તેથી વીતરાગ દેવની
 વાણી જેમ નર્વાંગ સંપૂર્ણ પ્રમાણભૂત છે તેમજ હ્રસ્વેઓની
 વાણી નર્વાંગ સંપૂર્ણ પ્રમાણભૂત ગણી શકાય નહિ.
 હાલમાં મૂળ સૂત્રો ઉપર જે બાળ્યો મળી આવે છે તેને
 નર્વાંગ સંપૂર્ણ પ્રમાણભૂત તો ગણી ન શકાય પણ બાળ્યો
 તરીકે સ્વીકારી શકાય કે કેમ એ પણ એક નવાડ છે.
 સૂત્રોમાં જે શબ્દ રચના છે એ શબ્દોનું વિગ્રહ કરીને
 નભજવડ કવચનાક જેમના વિવેચન હોય તે જ બ્રહ્મ
 હદો શકાય બહારી બહાર બહાર પાવિનિ વ્યાખ્યાન, જે
 હૃદય, સ્વયં હૃદય, પેદાન હૃદય, વગેરે હૃદય ન્યાય

વાંચવામાં આવે છે. એમાં જે સૂત્ર કે શબ્દની ચર્ચા
 ચાલુ કરી હોય તે તેવા જ સ્વરૂપમાં આગળ વધે. પણ
 વિષયાંતર થઈને કોઈ બંધબેસતી નહિ તેવી નવી વાત
 ઊભી કરે નહિ. પિસ્તાલીશ આગમો પૈકી જે થોડાંક સૂત્રો
 ઉપર લાખ્યો વાંચવામાં આવે છે તે તો એવી જુદી જ
 રીતે રચેલાં છે કે તેને લાખ્યો તરીકે સ્વીકારી શકાય
 નહિ. એને લાખ્યો તરીકે કહી શકાય જ નહિ. એમાં
 ઘણી વાતોં ભગતા જેવી ઊભી કરીને દાખલ કરી દીધી
 છે. એવી જ દશા ચૂર્ણિની છે. મૂળ સૂત્રની માન્યતામાં
 વાંધો ઉભો થાય એવી બાબતો ચૂર્ણિમાં છે. ટીકાકારોએ
 તો મૂળ શબ્દોને સમજાવવાને બદલે અગડમ બગડમ
 વાતો કરી દેવામાં ખામીજ રાખી નથી. જુઓને પ્રાતઃ-
 સ્મરણીય શ્રી કલ્પ સૂત્ર ઉપર વિનય વિનયજી સમય-
 મુંદર, વગેરે એ ટીકાઓ રચી છે એમાં મૂળ સૂત્ર કે
 એના શબ્દોનું સ્પષ્ટીકરણ કરવાના નામે કેટલી બધી સૂત્રમાં
 જે હુકીકતજ નથી એવી નવી નવી હુકીકતો દાખલ કરી
 દીધી છે અને ભોંળા લોકો પાસે તે વાતો પ્રમાણભૂત
 બનાવી દીધી છે. દાખલા તરીકે શ્રી કલ્પસૂત્રના મૂળ
 પાઠમાં કોઈ પણ સ્થળે ‘પવિત્ર જીતપ્રતિમાજી’ સંબંધી
 ઈશારો સરખોયે કરવામાં આવ્યો નથી કે આડ દિવસનાં
 પર્યુષણ પર્વ હોય તેવી કોઈ સમસ્યા કરી નથી છતાં
 ટીકાકારોએ ‘જીતપ્રતિમાજી’ વગેરેને લગતી કેટલી બધી
 વાતો ઉમેરીને મોટો શંભુમેળો ભરી દીધો છે. ધમજી
 ભગવાન મહાવીર પ્રભુના જીવનચરિત્રમાં પણ કેટલી નવી

ઉભી કરેલી વાતોનું ભરખું કરી દીધું છે. આવી જાતની
 ટીકાઓ તે ટીકાઓ નથી, આવી જાતનાં ભાષ્યો તે ભાષ્યો
 નથી અને આવી જાતની ચૂલ્હિઓ તે ચૂલ્હિઓ નથી
 છતાં કોઈ પણ ગમ્મના આગ્રહવાળા કે મત મતાંતરની
 માન્યતા ધરાવનારાઓ આવાં ભાષ્યો વગેરેને વીતરાગદેવની
 વાણીનાં જેટલાંજ પ્રમાણભૂત ઠરાવવાનો પ્રયત્ન કરે કે
 આગ્રહ ધરાવે તો તેમને તેમ કરવા દો. ખરી હકીકત
 એવી છે કે વીતરાગદેવથી કોઈ મોટું નથી અને વીત-
 રાગદેવની વાણી સમાન બીજા કોઈની વાણી નથી આ
 પરમ સત્ય તો જેણે પોતાના આત્મામાં પોતાના અંતરની
 શોધ કરી છે કે તેમ કરવાની પરમ જીજ્ઞાસા જાતના છે
 છે તેજ સમજી શકવાને બાંધ્યશાળી બને છે. જેટલું
 હાથોપથમનો ઉદય નથી તે આવી વાતને ક્યાં
 સમજી શકે !

શ્રી વીતરાગદેવની પવિત્ર વાણીનાં પ્રકાશનાં કિરણો
 બધા જીવોની નજરે આવે, તેજ પવિત્ર પ્રકાશને બધા
 જીવો પામે, તેનું રૂટે પ્રકારે આરાધન કરે અને
 દાસ્ય-પુત્ર મેલવે એટલા માટે શ્રી વિજયરામચંદ્ર
 નારાયણનું, આગમોદારક જેનાચાર્યજી શ્રી માન-
 નંદનારાયણજી, પ્રસિદ્ધ વક્તા કવિદુરકિરિટ જેનાચાર્યજી
 યા વિજયરામચંદ્રનારાયણજી પગે વર્તમાન જેનાચાર્યજી
 વાનગીજીનાં જે હજારો વર્ષોના મૂળ પાકોને અનુ-
 ભવિત જેનાચાર્યજીનાં કરીને આ પુસ્તિકામાં અર્પિત
 છે તે બધા જીવોને વરંવર વિચારવા યોગ્ય છે

એમાંથી શુદ્ધ જૈન ધર્મનું સ્વરૂપ સમજી શકાય છે. એથીજ સિદ્ધચક્ર મેં ૧૯૩૯ પૃષ્ઠ ૩૬૮માંથી તારવી કાઢ્યું છે કે ‘ધર્મનો વારસો ન આપનાર પિતા પિતાપણાને નાલાયક છે’ એનો ભાવાર્થ એટલોજ છે કે જે પિતા પોતે ધર્મ પામ્યો હોય તેવો શુદ્ધ ધર્મ પોતાનાં બાળકોને ન પમાડે તો તે પિતાપણાને નાલાયક છે. એનો દાખલો લઈ હરકોઈ ભવ્ય પિતાએ પોતાનાં બાળકો અને ભાઈ ભાંડુઓને ધર્મ પમાડવાનો શુભ પ્રયત્ન કરવોજ જોઈએ.

આગળ ચાલતાં કહે છે કે જૈન પ્રવચન વર્ષ બીજી અંક ચોવીશ તા. ૨૬-૩-૩૦માં વાંચવામાં આવે છે કે “મુનિ છ કાયના રક્ષક છે એજ માટે મુનિએ પાટે ખેસવાનું છે. છમાંથી એકેને મારવાની સલાહ સાધુથી આપી શકાય તેમ નથી.” ખરું જોતાં સાધુઓ તો પોતાના આત્માના આરાધનમાં પડ્યા હોય છે. એમને બહારની દુનિયા સાથેનો સંબંધ ઓછો દીધો હોય છે તેથી ત્યાં છકાયની હિંસાને સ્થાનજ નથી, જે સાધુ નામ ધરાવીને શુદ્ધ ચારિત્ર ધર્મના પાલનરૂપ આત્માનું ચિંતવન કરતા નથી તેવા બહિર્દષ્ટિઓજ છકાયની હિંસા કે છકાયમાંથી કોઈ પણ જીવની જે કાર્યથી વિરાધના થાય તેવાં કાર્યોની ધર્માદિક્ષિના બહાના હેડગ કે ચોડું પાપ અને ઘણું પુણ્ય એવી ઉપજાવી કાઢેલી વાતો હેડગ હિંસાનો ઉપદેશ આપે છે. આવી જાતનો હિંસાનો ઉપદેશ આપનાર સાધુ તે સાધુજ નથી પણ લોકો કે મોટા ધનવાનો એવાને સાધુ તરીકે સ્વીકારી લેતા હોય

તેથી તેવા અસાધુમાં સાધુ પણું ભગવાનની દૃષ્ટિએ આવી શકતું નથી. જૈન પ્રવચન વર્ષ ૮ અંક ૪૨ પૃષ્ઠ ૫૪૬ તા. ૬-૫-૩૭માં વાંચવામાં આવે છે કે “સાધુઓ માટે સંયમ જત્રા ઉત્તમોત્તમ યાત્રા છે.” નિર્વાણ માર્ગની સાધના કહે તેજ સાધુ છે. આત્મામાં આત્માની શોધ કરવી કે શુદ્ધ ચારિત્ર ધર્મનું આરાધન કરવું એજ નિર્વાણનો માર્ગ છે. આવી રીતે જે આત્મ ચિંતનરૂપ શુદ્ધ ચારિત્ર ધર્મનું આરાધન કરે છે તેજ સાધુ છે અને એમનો શુદ્ધ ચારિત્ર ધર્મ કે નિઃસ્વરૂપમાં સ્થિરતા એજ મહાસંયમ છે અને એજ મહા યાત્રા છે. માટે સાધુઓ માટે તો શુદ્ધ ચારિત્ર ધર્મનું આરાધન કરવા રૂપ કે આત્માની આરાધના કરવા રૂપજ ખરેખરી જત્રા છે. બીજી કોઈ જત્રા નાપુઓ માટે દોષક શકે નહિ. સંસાર સમુદ્રમાંથી તરીને પેલે પાર કે નિર્વાણપદમાં પહોંચાટે તો યાત્રા છે. આવી યાત્રા તો શુદ્ધ ચારિત્ર ધર્મના આરાધન રૂપજ છે. જૈન પ્રવચન તા. ૩૦-૫-૩૭ પૃષ્ઠ ૫૭૭ ઉપર કહે છે કે “સંસાર એટલે દુઃખનો પાર નહિ અને વાત્સલિક મુખનું નામ નહિ” દેહ છે એ પતુ એક નવાનજ છે. જ્યાં દેહજાત મુખ્ય પશું વસે છે ત્યાં નુમાર છે અને તેથી જ્યાં દુઃખ દુઃખ ને દુઃખજ છે. દેહજાત કે જાતન જાતમાં મુખ દેખજ શકું! મુખ તો અજમામજ છે. દેહને કે જાતની જાંજાતમાં મુખને. અગ ૧૭ નાદજ. મુખને દિગ્ધા કુન્નદે દેહ નહિત નકર જાતન જાંજાતને ખૂંદ જાતિ કેવલ પેતજા અજમામજ ને ન

આત્માની શોધ કરવી જોઈએ. જે કોઈ આત્માની શોધ કરે છે તેને મુખ સાંપડે છે. મુખ મેળવવાનો માર્ગ નિરવધ છે અને દુઃખ મેળવવાનો માર્ગ સાવધ છે. જેને જે પ્રિય હોય તેઓ તેવે માર્ગે જાય છે. માટે જ જૈન પ્રવચન તા. ૨૫-૬-૩૩ પૃષ્ઠ ૭૧ ઉપર કહે છે કે “આત્મા અને જડનો સંયોગ એજ સંસાર અને જડથી આત્માનો વિયોગ તેનું નામ મુક્તિ છે તથા જડ અને ચૈતનના યથાસ્થિત સ્વરૂપનો વિવેક તેનું નામ સમ્યક્દર્શન છે તેમજ જૈન પ્રવચન તા. ૧૦-૭-૩૨ વર્ષ ૪થું અંક ૫મો પૃષ્ઠ ૫૮ ઉપર કહે છે કે “શુદ્ધ તેજ છે કે જે એ આધિ, વ્યાધિ, ઉપાધિરૂપ સંસારનો ત્યાગ કરી ખીજતને તેનો ત્યાગ કરવા સમજાવે છે” આથી સ્પષ્ટ થાય છે કે આત્માનું શુદ્ધ ચૈતન્ય સ્વરૂપ એજ મોક્ષ સ્વરૂપ છે. આત્મામાં દેહ લાવ છે તેજ સંસારરૂપ છે. આત્મામાંથી દેહ લાવ દૂર થાય તો સકલ સંસારનો અંત આવે. આત્મામાં દેહલાવ છે એજ આધિ, વ્યાધિ ને ઉપાધિના કારણભૂત છે. માટે આત્મામાંથી દેહ લાવનો ત્યાગ એજ ખરો યાગ છે. જેણે આત્મામાંથી દેહલાવનો પરિત્યાગ કરી દીધો છે એજ શુદ્ધ થવાને લાયક છે. આવા આત્મનિષ્ઠ શુદ્ધોજ ખીજાઓને સંસારી જગમાંથી બચાવી શકે છે. જેના આત્મામાં જગત જંજાળ બન્યા કરે છે તેવા શુદ્ધ યર્ષ બેઠેલાઓ તો ખરું જોનાં શુદ્ધ શુદ્ધોનો દ્રોહ કરી રહ્યા છે. આવા સર્વસંગ પરિત્યાગી મહાપુરુષોને કૃતે શું ને કાળાએ શું ! માટેજ

સમજી લે છે એથી ધર્મ કરણીમાં મોટો ગોટાળો ઉભો થાય છે અને એથીજ ઘણા જીવો ધર્મ કરતાં ધાડ વહોરી બેસે છે. જૈન પ્રવચન તા. ૧૯-૩-૩૯ પૃષ્ઠ ૨૯૩ ઉપર કહે છે કે અહિહંત પરમાત્માએ પ્રરૂપેલો ધર્મ એજ એક મોક્ષનો ઉપાય છે.” આથી સ્પષ્ટ થાય છે કે વીત-શગદેવની વાણી રૂપ દ્વાદશાંગીવાણીમાં લગવાને જે આજ્ઞા એા ફરમાવી છે તેજ મોક્ષના ઉપાય રૂપ છે પણ લગવાનની આજ્ઞાની વિરૂધ્ધ જે કોઈ હદમર્યાદાએ નવી આજ્ઞા એા ઉભી કરી હોય તે મોક્ષના ઉપાય રૂપ નથી અરિહંત દેવોએ તો કેવલ આત્મધર્મ પ્રરૂપેલો છે. નિરવધ કરણી કરવાથી આવો આત્મધર્મ પ્રાપ્ત થાય છે. એમ સ્પષ્ટ ફરમાવેલું છે આત્મામાં આત્માની શોધ કે શુદ્ધ ચારિત્ર ધર્મનું પાલન એજ નીરવધ કરણી છે આ રીતે શુદ્ધ જૈન ધર્મનું સ્વરૂપ લબ્ધ જીવો સમજતા થાય અને શુદ્ધ જૈન ધર્મને આશરે શુદ્ધ સાધુ અને શુદ્ધ ગુરૂના યોગને પામે તો તેમનું પરમ કલ્યાણ થાય એવા શુભ હેતુથી જ આ પુસ્તિકા તૈયાર થઈ છે.

વર્તમાન કાળમાં જન શાસનમાં અનેક ગરબસેદો, મતસેદો અને ક્રિયાસેદો આવે છે. એથી જન શાસનની સ્થિતિ ઘણી કઠંગી થઈ પડી છે. શુદ્ધ જૈન ધર્મ કેને કહેવો તે સમજવું ઘણા જીવો માટે દુર્લભ થઈ પડ્યું છે. જન શાસનમાં અનેક નવી નવી બાબતો ઘર કરી રહી છે. પીએ કપડો, પાંજરાપોગો, વરપોશ વગેરે બૌદ્ધોની અસરરૂપ છે, દિગંબર પણ એ આજીવિક કે ગેશાલકજના

મનની અસર છે. સર્વસંગ પરિત્યાગરૂપ શુદ્ધ ચારિ
 ધર્મની આરાધના એ નિર્ઘ્રિયની અસરરૂપ છે. આ
 શુદ્ધ ચારિત્ર ધર્મનું આરાધન એજ શુદ્ધ જીનશાસનરૂ
 છે આવું શુદ્ધ ચારિત્ર ધર્મનું આરાધન આ કાળે અ
 દેશે જૈન શ્વેતાંબર તેરાપંથમાં થઈ રહ્યું છે પણ તે તે
 જ્ઞાય, ન પાને, અભ્યાસ કરે, પૂછે તેને સમજાય તેવું છે
 આરા શુદ્ધ ચારિત્ર ધર્મનું જ્યાં આરાધન થઈ રહ્યું છે
 ત્યાં જ્યાંની તેા પોતાના લકતોને ખીજા મત ગમજા
 નાપુએ ના પાડી ન્યા છે અને એ રીતે પણ ભ્રમ
 જીવેને શુભ જૈન ધર્મથી વંચિત કરી રહ્યા છે. એ પંથ
 ના નો મહા અમનકાર છે આ શુભ જૈન ધર્મ
 જૈન શ્વેતાંબર તેરાપંથના પરમેશ્વર તૃત્ય આરમ
 નિ જ્ઞાતા પાંચામી જૈનાચાર્ય પૂજ્યજી મહારાજ શ્રી
 નાનીનમજી ન્યામી મારાએ બારન વર્ષમાં સમય જૈન
 નામ જ્ઞાતા જૈનાચાર્યજી છે. એમની વીતરાગ છે
 અને તે પદન નિર્વિકારી પદનું, વગેરે મહાન્ સદગુણ
 નામ જ્ઞાતા છે આવા મોટા પુરુષના ગુણ જ્ઞાત કરી
 તે જ્ઞાતા પદનું હૃદયે યાય છે અને હૃદયે ચડે છે
 આ કાર્ય અનિર્ગુણની વાત નથી. જે કોઈ જ્ઞાત
 નામ જ્ઞાતા પદનું અનુભવ કરે તેને તત્ત્વજ્ઞ પાડી યાય
 એ જ્ઞાતા પદનું અનુભવ કર્યા મટે ધર્મનિષ્ઠને જોખર થત
 ૧૬૫ છે

પાંચ મહાવૃત્ત લીધા તે પાળે નહી,
 પાળે તેનાથી દેવ;
 કહેવાય સાધુ જૈનના,
 વળી કહેવાય સુત્રી એશ;
 એવડો મૂર્ખ તેને પ્રભુજી એ કહ્યો
 અથમ આચારંગ દેખ



અપવાસ દ્વારા આરોગ્ય

૦

અપવાસ કરીને જુદા જુદા
રોગો મટાડનારાઓની કદાવીઓ
સાથે, ટેવી રીતે અપવાસ
કરવા તેને લગતી તમામ
હકીકતોથી છતાંછલ બર-
પૂર અતિ ઉપયોગી ગ્રંથ

કિંમત રૂપિયા અઢી
૮ પા લખ અ' જુડું.

એક નકલ ઘરમાં પડી હશે તો બચરવાળ
કુટુંબમાં સેંકડો રૂપિયા બચાવી આપશે.

વી૦ પી૦ ધી મંગાવવા લખો:—

ગાંડીવ સાહિત્ય મંદિર, સુરત.

નમેા અરીહતાણ

અરૂપી

પંચાગી પા. ૬૭ શ્રી સીધચક વર્ષ-૯ અંક ૩-૪
તા. ૨૯-૧૧-૪૦ પા. ૫૩ સમાધાનકાર શ્રીમદ આચાર્ય
સાગરાનંદ સુરીશ્વરજી મહારાજ.

આત્મા અરૂપી છે તેા તપશ્ચર્યાના પરિણામ તેા
તેવા અરૂપી છે પરિણામ પણ આત્માજ છે.

૨. અનુકંપા

જૈન પ્રવચન પા. ૨૯૧ તા. ૧૯-૯-૧૯૩૯.

જૈન દયા પા. ૧૦ પોતાના આત્મા ઉપર અનુકંપા

પ્રગટયા વીના ખીન્તના આત્મા ઉપર સાચી અનુકંપા
પ્રગટવી એ શક્યજ નથી.

૩. (અનુમોદના)

અઠારે પાપ લાગે જૈન દયા પા. ૨૧

સીધચક તા. ૬-૧૨-૧૯૩૪ પાનુ ૭૭.

સર્વે જગતના જીવોના અઠારે પાપ સ્થાનકની

અનુમોદનના બાગીદાર છે. અનુમોદનાથી આવતા

નમો સિદ્ધાન્ત

પાપકર્મનું રોકાયું ગૃહસ્થને હોતુ જ નથી પણ તે
અનુમોદનાના પાપનું રોકાયું તો સવૃત્તીવાદી સહુ
ઓને જ હોય છે.

૪ અમલ

૧ શ્રી સીધચક્ર વર્ષ ૨ અંક ૧૪ ૧૩-૪-૩૪
પાનુ. ૩૨૨ એ માટે સંસારરૂપ કમીત્રીમાંથી ત્યાંમુધી
રાજનામુ આપતો નથી ત્યાંમુધી અવિરતી રૂપ પાપની
જોખમદારીમાંથી છુટી શકતો નથી.

૨ શ્રી સીધચક્ર પા. ૧૬૨ તા. ૧૫-૧-૧૯૩૪ વા
૨ અંક ૮મો સમકીતી જીવ પોતે પાપ કરે તે નિદે આ
શુરની સમક્ષ ગર્હો, આરંભ, પરીચ્છદ, વિષય કષાદિને
અનુમોદના સમકીતીના મુખમાંથી કદી નીકળે જ નહીં
અર્થાત પોતાના દોષને સમકીતી ખરાબ જ માને.

અમલ

જૈન દયા પા. ૩૪ જૈન પ્રવચન ૧૪-૭-૧૯૨૯

૩ અવિરતીની કીયા એટલે છકાય જીવની વીરાધન
મૃખાભાષણ, ચોરી સ્ત્રીસંગ, પૈસોટકો વીગેરે પરીચ્છદ રાખે

જૈન દયા પા. ૩૪

૪ જૈન પ્રવચન વર્ષ ૧૯૭ અંક. ૧૪ તા.
૨૨-૬-૧૯૨૯ પાનુ. ૧૪૫ મુનીને અવિરતી નથી દોષને
ધરાદા પુર્વક સંપ્રેર્યો નથી મુનીને સર્વથા અર્હુસક કહ્યા છે
કારણ કે તેઓએ ત્રીધા ત્રીધા-એટલે મન, વચન અને કાયાથી

નમા આયરીયાણું ન કરવું ન કરાવવું ને ન અનુમોદવું તે મુજબનું સર્વ સાવધ યોગનું પચ્ચખાણુ આખી હાંદગી માટે કરેલ છે.

૫ પાનુ. ૧૪૬ સાધુએ છોકરુ તેને શ્રાવક છોકવા જેવું માને.

૬ અહીંસા

જૈન પ્રવચન વર્ષ ૪ થું અંક ૮ મોં પાનું ૮૮ મીરઝરણુ, ૮૦૦ અહીંસા પરમો ધર્મ કહેનાર શ્રી ઝનેશ્વર દેવના શાશનમાં અહીંસાની પુષ્ટી કરનાર શિવાય નીલ એક પથ્ર વાત નહી નીકળે.

૬ અજ્ઞાન

ધી યંગ મેન્સ જૈન સોસાયટી સાહિત્ય અંક શ્રા. પુઠ ૧૫ પા. ૧૧૨

વેદ, પુરાણ, સ્મૃતિ, રાજનીતી, વૈદક, જ્યોતીષ વીગેરના જ્ઞાનો વીરતી ના હેય, જ્ઞેય, ઉપાદેયનાં બીલાગ જાણવાને અગે જ્ઞેયમાં નહી આવેલા હોવાથી તેને અજ્ઞાન તરીકે જાણવામાં આવે છે.

૬ અ અનર્થનું મુળ પા. ૧૩૯

સર્વ અનર્થનું મુળ પથ્ર દ્રવ્ય જ છે.

૭. આચાર જૈન દયા પા. ૩૪

જૈન પ્રવચન તા. ૧૪-૭-૧૯૨૯ રવીવાર પાનું ૩ આચારમાં સ્ત્રી ને યાય તેટલું કરવું આચારને સેવીને તો નહીજ.

૮ આગ પુઝાવવા

નંબો ઝોવઝાંય.છું

જૈન સાધુ પા. ૮૬-૬૦૨

જૈન મુની અને ગાંધીજી વચ્ચે સંવાદ

આચાર્ય (વજ્રચક્રધરીજીનો) પુત્રામો.

સાંજ વર્તમાન તા. ૧૫ મી મે, ૧૯૨૫

“સાંજ વર્તમાન” પત્રના અધીપતી ભેગ:-

સાહેબ,

જ્યારે પોતાનો ઉપાશ્રય સળગતો હોય તેનો મુનિને પુઝાવવાનો હુકમ નથી ત્યારે પાટોશીના ઘરને મુનિઓને ચિંતા કરવા જેવું હોયજ શાનું ?

આધા કર્મી

જૈન હયા પા. ૩

જૈન પ્રવચન તા. ૭-૭-૧૯૨૬ પાનું ૯ પ્રશ્નને કહ્યું કે મુનીઓને આધા કર્મી અને આહુત દોષદુષીત એવો આહારાદી કદપે નહી.

૧૦ આશ્રવ સંવર

જૈન હયા પા. ૩

જૈન પ્રવચન તા. ૧૬-૩-૩૦ પાનું ૪૫૨

આશ્રવનો ત્યાગ કરવો ને સંવરનો સ્વીકાર કરવો આશ્રવ સંસારને વધારે છે માટે હેય અને સંવર સંસારનો નાશ કરે છે માટે ઉપાદેય છે.

૧૧ આયુષ્ય

મા લોએ સવ્વસાહુષં

૧૦-૧૦-૩૪

જૈન દયા પા ૪૬

જૈન પ્રવચન સં. ૧૯૮૮ અશાઠ મુદ ૧૫ તા.

૧૭-૭-૧૯૩૨ વર્ષ ૪થું અંક ૬ પા ૬૮

ભગવાનને ફરમાયું કે હે શક આયુષ્યને સાંધવાં માટે કોઈ પણ સમર્થ નથી.

જૈન પ્રવચન વર્ષ ૪ અંક ૨૦ પા ૨૪૦

એથી કોઈને બચાવવાને બહુને અને કોઈના ઉપર કહેવાતો ઉપકાર કરવા માટે ગમે તેવા આરંભ, સમારંભ કરવાનું વીધાન જૈન સાહિત્યમાંથી નહીં નીકળે મહા-મતોને વેગળા કરીને અને પ્રતીજ્ઞાનો ભંગ કરીને પાર-કાનો ઉપકાર કરવાનું શ્રી જૈનદર્શનમાં છે જ નહીં.

આરંભ

જૈન દયા પા ૨૦મુ

૧ જૈન પ્રવચન તા ૭-૧૦-૩૪ પાનુ-૨૧૪ આવક આરંભ, સમારંભને નરકનું કારણ માને છે.

જૈન દયા પા ૨૦મુ

૨ જૈન પ્રવચન કાર શ્રીમદ શ્રી વિનય સમચંદ્ર મુરીજ મહારાજ અમીજરણ ત્યાગીના વેશમાં રહીને ધર્મને બહુને અનેકને આરંભ સમારંભના શિક્ષણદાર ઉન્માર્ગે ચલાવનારા આત્મનાથક હોઈ વસ્તુત ત્યાગી નથી.

જૈન દયા પા ૨૦

એસોપ'ચ

૩ જૈન પ્રવચન વર્ષ-૧૭ અંક ૩૩મો શં. ૧૬
 કામણ વદ રને રવીવાર તા. ૧૬-૩-૩૦ પાતુ ૪૪૬
 દુનીયા તો આરણ, સમારંભ, પાપ, પરીઝહમાં
 છે એ રીતે વધીને આપણે અત્યાર મુધી રખડી મ
 ને એવી પ્રવૃત્તિ ન હોય તો આજે આ દશા ન હો
 જૈન સાધુ પા ૬

૪ જૈન પ્રવચનકાર શ્રીમદ વીજ્ય સમચંદ્ર સુરી
 મહારાજ વર્ષ ૧૦ અંક ૮મો શં. ૧૬૭૪ વરખે આ
 મુદ ૨ તા. ૨૫-૬-૧૬૩૮ પાતુ ૧૦૨

શ્રી જીનેશ્વર દેવના સાધુઓને બહુ આરંભનો
 અદ્ય આરંભનો ઉપદેશ કરવાની પણ મનાઈજ છે

સાધુ ઉપદેશ આપે નહી

૧૨. હોંસા

જૈન સાધુ પા ૬.

૫ શ્રી સીધચક્ર વર્ષ ૨ અંક ૧૬ પાતુ ૪૫૧ શં
 ૧૬૬૦ જેઠ વદ ૦) તા. ૧૧-૭-૩૪ બુધવાર સમા
 કરનાર શ્રીમાન શ્રી સાગરાનંદ સુરીશ્વરજી પ્રશ્ન ૬૬૩

પાણીની પરખો કરાવવા અને કુવો ખોદાવવામાં પા
 પીનારાઓને સતોષ થાય અને તેથી પુણ્ય બંધાય એ
 સાધુ ઉપદેશ આપે કે નહી !

નમોદારો

૧૧૧-૧૬

સમાધાન—સુગડાંગ, સુત્રમાં સ્પષ્ટપણે જણાવ્યું છે તેવીજ રીતે ચૈત્ય અને ઉપાધ્યયને અંગે પણ. છ. કાયનો આરંભ થાય તેથી તે હોંસાનો ઉપદેશ પણ સાધુ આપે નહીં. કુવે. ખોદાવવા કે પરખો ખંધાવવામાં વીગેરેમાં લાભ કહી શકાય નહીં. મકાન કરવાનો ઉપદેશ પણ સાધુથી આપી શકાય નહીં.

ઉપર જણાવેલા પાંચ મહાવ્રત કયાં કયાં! તે કહે છે. ૧. હિંસા ૨ જૂક ૩ ચોરી ૪ મૈથુન ૫ પરિગ્રહ આ પાંચને ત્યાગ કરવા તેનું નામ પાંચ મહાવ્રત અંગીકાર કરેલાં કહેવાય.

આરંભ

પંચાગી પા. ૬૬

૬ જૈન પ્રવચન વર્ષ ૨જી પા. ૧૧૬ અંક ૧૦મો

તા. ૨૭-૭-૧૯૩૦ વર્ષ ૨જી અંક ૧૦મો પા. ૧૧૬

ગૃહસ્થોને ગૃહસ્થના ગૃહસ્થાવાસની કરણીઓ કરવાને ઉપદેશ કરી રહ્યા છે તેઓ ભરખબરમાં પોતાનું સાધુ-પણું લીલામજ કરી રહ્યા છે કારણ કે જીનેશ્વર દેવના સાધુઓને જેમ બહુ આરંભનો ઉપદેશ કરવાની મનાઈ જ છે તેમ અદ્ય આરંભનો ઉપદેશ કરવાની પણ મનાઈ જ છે.

૧૩ આજ્ઞા

જૈન દયા પા. ૩૮

૧ જૈન પ્રવચન તા. ૧૩-૮-૧૯૩૮ પાન. ૩૨૧

ભગવાનની આજ્ઞા એ છે કે “પાપને પરી હરો અને પર્મનું સેવન કરો”

સબ્બપાવ

આજ્ઞા

૨ જૈન શાસ્ત્ર પા. ૧૩ વીરૂષ્ઠ આજ્ઞા ન મળે
જૈન પ્રવચન કાર શ્રીમદ આચાર્યવિજય શમચંદ્ર મુર્તિ
ધરણ મહારાજ વર્ષ ૧૦ અંક ૮મે તા. ૨૫-૮-૧૯૩૮
સંવત ૧૯૯૪ આશો સુદ ૨.

પરમ કલ્યાણકારી અને એકાંતે પ્રાણી માત્રના હીન
નોજ ઉપદેશ કરનાર શ્રી જીનેશ્વર દેવની આજ્ઞાથી
વીરૂષ્ઠ જતી આજ્ઞા માતાની પાતાની કે બીજા અને
તેની હોય તો પણ તે નજ માનવી જોઈએ.

૧૪ બિઘાડે મોઢે

જૈન દયા પા. ૭

પ્રભુએ જૈન શાસ્ત્રમાં બિઘાડે મોઢે બોલે તેને સાવધ
જોગ ફરમાવ્યો છે શ્રી પ્રશ્નોત્તર રત્નચીતામણીમાં પા. ૨૫
૨૫૨ પ્રશ્ન ૧૭૭માં લક્ષ્યવાક્ય શેઠ અનુપચંદ મહુકચંદ
બુદ્ધા મોઢે બોલવાથી સામાયકમાં દોષ લાગે છે છાપ્યું છે.

૧૫ બિત્તમ પાત્ર

જૈન દયા પા. ૪૫

જૈન પ્રવચન તા. ૨૮-૫-૩૩ પા. ૧૩
રત્ન ત્રયી સુક્ત, પાંચ સમીતી ધરનારા ત્રણ
શુષ્કીથી શોભતા, પાંચ મહાવ્રતોના ધુરંધર સર્વ પરીબ્રહ્મ
ત્યાગી, ધર્મયાત્રાની જ પ્રવૃત્તિ માટે બેતાળીશ દોષ રહીત
આહાર વડે નીર્વાહ કરનારા નવ શુષ્કી સુક્ત બ્રહ્મચર્ય
શીઘ્રવંદ્ય, તણખલા માત્ર પરધનને વીરે સ્પહાવીતાનક

જાસર!

૧૨-૧-૩૬ પાનુ. ૩૮૪

માનાપમાન લાલાંલાલ, સુખદુઃખ, પ્રશંસાનીદાં, હર્ષશોક, ને
વીષે તુલ્ય વૃત્તીવાળા, કૃત, કારીત અને અનુભવીત ત્રણે પ્રકા-
રતા આરંભ રહીત અને કેવળ મોક્ષને જ વીષે એકતાન
મનવાળા મુની એ ઉત્તમ પાત્ર છે.

૧૬ ઉત્સુત્ર કથન

જૈન દયા પાનુ ૪૭

જૈન પ્રવચન તા. ૧૨-૧-૩૬ પાનુ. ૩૮૪

એક પણ શાસ્ત્રમાં દીક્ષા પહેલાં છ માસની કે
ચાવત એક દીવસની પણ પરીક્ષા કરવા માટે મુદત જણા-
વેલી નથી આમ કહેવું એ સંત્યથી તદ્દન વેગળુ છે
ઉત્સુત્ર કથન છે.

૧૭ કારમા શત્રુ

જૈન દયા પા. ૪૧ પાનુ. ૨૮૮

જે આત્માઓની ખુબ્બી શ્રી જીનાજાની સામે સ્વ-
ચંછદી બને છે તે આત્માઓ આ જગતમાં કારમો અનર્થ
મચાવે છે અને તેમાં પણ મુવીહીત તરીકેની ખ્યાતીને
પામેલા હોય છે તે તો સંખ્યાબંધ ભદ્રીક અને અજ્ઞાન
આત્માઓ માટે તેઓ એક કસાઈથી કારમા શત્રુ જેવા
બની બાય છે.

૧૭ ન ૧ કુમલુતર

જૈન દયા પા. ૪૦. ૪૧

જૈન પ્રવચનશર શ્રીમદ્ વીજય સમચંદ્રમુરીશ્વરજી

મંગલાબુધ

મહારાજ વર્ષ ૧૦ સુ અંક ૨૪ મો સં. ૧૯૯૫ મુજબ
વહ ૧૪ રવી તા ૧૯-૩-૧૯૩૯ પા ૮૮૬

આચાર્ય ભગવાન શ્રીમદ શાંતીસુરીશ્વરજી મહારાજ
સંકલીત શ્રી ધર્મ રત્ન પ્રકરણ જુહુદવૃત્તી રચનાર શ્રીમદ
દેવેન્દ્રસુરીશ્વરજી

જે ભણતર આત્માના હીતનો ખ્યાલ ન કરાવે તે
તો કુભણતર જ છે.

જૈન પ્રવચન તા ૧૯-૩-૩૯ પાનું ૧૩૧

૧૮ ગ્રહસ્થ ધર્મ

શ્રી સીધચક્ર તા ૧૩-૪-૩૪ પા ૩૨

૧ ગૃહસ્થ ધર્મ (દેશ વિરતિરૂપ) તે તો ખાંડ
ડુઆ ને દરવાજા ખુલ્લા જેવો છે.

૨ શ્રી સીધચક્ર વર્ષ-૫ અંક ૩ તા ૨૮-૩-૧૯૩
પા ૭૩ ગૃહસ્થને તો ભોજનમાત્ર પણ છકાણ
હવની હીંસાથી જ ચાય છે.

૩ પા ૪૯ ગ્રહસ્થીને મુત્ર ભણવા નિષેધ

પંચાગી પા ૫

વલીય વિગય પડિબાષ્ણને, વાંચના શ્રી ઠાણાંગે
નિષેધ

નવીય મનોરથ શ્રુત ભણવા, તથા આવકને

૮...

મુખસિધ્ધ ॥સં ૫૧

સંવેસી

વાંચના દેતાંરે ગીહીને સાધુને, પાયચિત ચઉમાસ
કહ્યું નિશીથેરે તો શુ એવડી, કરવી હોંસ
નિરાંથ ॥સં ॥૧૪૧॥

૧૯ ગાડરીયા પ્રવાહ

જૈન દયા પા. ૪૬

જૈન પ્રવચન તા. ૬-૬-૧૯૩૫ પાનુ. ૨૩

ગાડરીયા પ્રવાહને છોડે, ઘણા મુર્ખ લોકો જે રીતે
ગાડરીયા પ્રવાહની જેમ ચાલે તેમ ન ચાલે પરંતુ જે
કામ કરે તે વિચારીને કરે.

૨૦ ગુરૂ

જૈન સાધુ ચોપડી પા. ૩ મુગુરૂ સુધર્મ

૧ જૈન પ્રવચનકાર શ્રીમદ વિજય રામચંદ્ર સુરીશ્વરજી
મહારાજ સં. ૧૯૮૬ પોશ મુદ ૧૦ સ્વીવાર તા. ૧-૧-૩૬
પાનુ. ૨૮૮ પરમાત્માની આજ્ઞા મુજબ મધુકરી પ્રતીથી
જીવી સ્વપર શ્રેયની પ્રવૃત્તિમાં રક્ત રહેનારાનીચથોને
સદગુરૂ તરીકે સ્વીકારવા જોઈએ

મુગુરૂ

૨ જૈન પ્રવચનકાર શ્રીમદ વિજય રામચંદ્ર સુરીશ્વ-
રજી મહારાજ જૈન સાધુ ચોપડી પા. ૫ મું સદગુરૂ ચં.
૧૯૬૪ ફાગણ મુદ ૫ સ્વી અંક ૨૬મે તા. ૬-૩-૧૯૩૮
પાનુ. ૩૦૬ શ્રી વીતરાગ પરમાત્માએ દર્શાવેલા માર્ગે
ચાલવામાં સહાય કરનાર સદગુરૂઓ છે. સદગુરૂ તેજ

‘પદમ’

કહેવાય કે જે સદદેવની આજ્ઞાને સમર્પિત હોય સદદેવની આજ્ઞા મુજબ પાંચ મહાવૃત્તોને ધારણ કરીને નિઃશંક વીચરનારા હોય અને શક્તી સામગ્રી મુજબ એક માત્ર મોક્ષ માર્ગનો જ જગતમાં પ્રચાર કરનારા હોય હીશ્ર આદી પાપોને સેવનારા અને પૈસા ટકા વીગેરે પરીશ્રદ્ધ રાખનારાને સદગુરૂ કહેવાય જ નહીં દેખાવમાં ત્યાગી પણ જે અર્થ કામની વાશનાને વધારનારા હોય તેવાઓને પણ સદગુરૂ ન કહેવાય.

૨૧ ચોર

જૈન સાધુ પાતું ૬

૧૨ અર્થ અને કામનો ઉપદેશ આપનાર સાધુ મુક્તી માર્ગનો ચોર છે.

૨૨ ચુકયા

ભગવાનની ભુક્ષ

રાગસહિત ભગવાન

જૈન સાધુ પા. ૮૧

૧ શ્રી. ભગવતી સુત્રની ટીકામાં નવાંગી ટીકાકાર શ્રી. અભયદેવ સૂરી ફરમાવે છે કે શ્રી. મહાવીર ભગવાનને હૃદયસ્થ અવસ્થામાં રાગ સહીત હોવાથી અને ભવિષ્યના દોષ અભય-હોવાથી ગોચાજ્ઞાને શીતલ-તેજોવચ્ચિદ્ર દેહીને બચાવ્યો.

મંમલ

જૈન સાધુ પા. ૮૮

૨ ખતાવનાર શ્રીમદ સાગરાનંદ સુરીજી મહારાજ
મહાવીર ભગવાને ભલે અભિગ્રહ કર્યો પણ તે અભિગ્રહ
શાસ્ત્ર પ્રમાણે દોષ યુક્ત છે

ચુકયા

જૈન દયા પા. ૪૩

૩ જૈન પ્રવચન તા. ૧૮-૮-૧૯૨૬ તા. ૧૧ ભગ-
વાન મહાવીરનો આત્મા વિષય કષાયને આધીન થઈ
સત્યથી ચુકયા? તો શાસ્ત્રે પોકારીને કહ્યું હા ચુકયા

જૈન દયા પા. ૪૩

૪ જૈન પ્રવચન તા. ૧૫-૧૨-૧૯૨૬ પા. ૨૬૦
પણ હૃદયસ્થ છે ત્યાં મુખી ભુલનો સંભવ તો ખરો એ
બધાય શ્રી જીનેશ્વર દેવ પોતે સર્વજ્ઞ ન થાય ત્યાં મુખી
દેશના ન દે.

મોહ

૫ શ્રી સીધચક્ર વર્ષ ૩ અંક ૫ તા. ૨૦-૧૨-૧૯૯૪

પા. ૧૨૦

સમાધાન કાર શ્રીમદ સાગરાનંદ સુરીશ્વરજી મહારાજ.
ભગવાન મહાવીર મહારાજ, ભાવિલાવ કહેવાથી
કંઈ મોહોદય ન હતો એમ તો કહેવાય જ નહીં નાશ ન
થઈ શકે એવો પણ મોહનો ઉદય ભગવાન મહાવીરને
તે વખતે હતો એમ શાસ્ત્રકારો સ્પષ્ટ જણાવે છે.

જીવં

૬ જૈન સાધુ પા. ૩૫ દીક્ષાનું સુદર સ્વરૂપ ૫
૧૪૧-૧૪૨.

શંકા સમાધાન કરનાર આચાર્ય આગમોપધારક શ્રીમદ્ સાગરાનંદ સુરીજી મહારાજ માતપીતા જીવે ત્યાં મુખી દીક્ષા લેવી નહીં એવો અસીચક્ર કેમ કયો ? શંકાસમાધાન પ્રથમ તો તે અસીચક્ર ધર્મરૂપ નથી પણ મોહના ઉદય રૂપ છે તે વાત અષ્ટકજીની ટીકામાં સ્પષ્ટપણે જણાવેલી છે.

૭ પુન્ય શ્રીમદ્ સાગરાનંદ સુરીશ્વરજી સંકલ્પીત દીક્ષાનું સુદર સ્વરૂપ

પરંતુ તે મોહથી આ આત્માનું કલ્યાણ થયું નથી

૨૩ છદ્મસ્ત ભુક્તને પાત્ર

૮ જૈન પ્રવચન વર્ષ ૨ અંક ૮ પા. ૮૦ તા
૧૩-૭-૧૯૩૦ પંચાંગી પા. ૬૦

છદ્મસ્ત માત્ર ભુક્તને પાત્ર છે.

૨૪ સ્નેહરાગ

૯ શ્રી સીધચક્ર તા. ૧૭-૧૨-૧૯૩૩ પાન. ૧૩૬
૧ ભગરાન મહાવીર મહારાજ ઉપર શ્રી ગોત્તમ સ્વામીજીને જીનેશ્વરપદ્મનો અપુર્વ પ્રયત્ન રાગ હતો પણ સાદે સ્નેહરાગ પદ્મ હતો એ ગાથામાં મોક્ષમાર્ગના જ્ઞાને વજ્રની સાંકડા જેવો રાગ ગજાવતા શ્રી ગોત્તમ સ્વામીજીના રાગને સ્નેહરાગ ગણાવ્યો છે.

૨૫ જડ પ્રેમી

૧૯૩૨

મંગલ ૧૯૩૨ જાન્યુઆરી ૧૯૩૨ જાન્યુઆરી ૧૯૩૨
જૈન દયા પા. ૪૭

૧ જૈન પ્રવચન તા. ૧૭-૭-૧૯૩૨ પાનુ ૬૩

આજની દીવાળી એવી લિજવો કે આવતી દીવાળીએ
જવન આવું ને આવું જડપ્રેમી ન રહે.

૨ જૈન પ્રવચન તા. ૬-૧૦-૧૯૩૨ પાનું ૨૧૫
મમીઝરણા ૯૨૪ જડ વસ્તુ પ્રત્યે જેટલો આત્માને રાગ
હાય છે તેટલુંજ આત્માને દુઃખ થાય છે જડ પદાર્થ ઉપરથી
રાગ છુટી જાય તો આત્માને દુઃખ થવાનું કારણ નથી.

૨૬ જન્મ

૧ જૈન સાધુ પા. ૭ જન્મ ન થાય જૈન પ્રવચન-
કાર શ્રીમદ વિજયરામચંદ્ર સુરીશ્વરજી મહારાજ વર્ષ ૧૦મુ
અંક ૧૯મો શં. ૧૯૯૫ પોશ મુદ્ર ૧૦ રવી તા.
૧-૧-૧૯૩૬ પાનુ ૨૨૮ કોઈના પત્નિ જન્મમાં નીમીત્ત
ન થવું દુન્યવી ભોગોથી પાછા હોવું.

૨ પૌદગલીક પદાર્થોની લાલચ છોડવી પૌદગલીક
પદાર્થોનો યથાશક્ય ત્યાગ કરીને માધુકરી વૃત્તિએ જીવવું
એ મુખ્ય કામનાની સાધક મુખ્ય પ્રવૃત્તિના યોગે ક્રમશઃ
એ દશા પ્રાપ્ત થાય છે તે કદિ પણ જન્મ ન થાય.

૨૭ જીવ મરણ જ છે

જૈન દયા પા. ૧

શ્રી સીધચક તા. ૧૧-૭-૩૪ પાનુ ૪૪૧

પંચિદિય

જૈનધર્મ તો સાફ રીતે કહે છે કે વનરપતિમણિ
કે પાણીમણિ, અર્જુનો કે વાધુનો, મનુષ્યનો
પશુનો દરેક જીવ જીવની દૃષ્ટિએ સરખા જ છે -
દરેકને સુખદુઃખની લાગણીઓ થાય છે.

૨૮ જયણા

જૈન દયા પા ૪૪

જૈન પ્રવચન તા. ૮-૮-૩૫ પાનુ. ૧૭
ખાદશાહ અકબર ને શ્રી વીજ્યહીરમુરી કહે ગાલીસ
ઉપર ન અવાય કારણ કે નીચે જીવ જંતુ હોય તે
જયણા થઈ શકે નહીં આથી ખાદશાહે જાતે ગલીસો ધી
કર્યો તો કીડીઓ જોઈ

૨૯ જીવની ઉત્પત્તિ

શ્રી સીધચક વર્ષ ૨૨૭ અંક ૨૪ શં. ૧૯૬૦
ભાદરવા વદ ૦) તા. ૮-૧૦-૩૪ સોમવાર પા. ૫
સમાધાનકાર શ્રીમદ આગમોધ્યારક શ્રી સાગરાનંદ મુરી
૨૭ મહારાજ.

સુત્રકાર અને પંચાંગીકાર વીગેરેના વ્યાખ્યાન
આહારપાણીમાં શરૂ જીવોત્પત્તિ થાય છે એમ જણાતું.

૩૦ તદન ખોટી વાત

જૈન દયા પા. ૪૬

જૈન પ્રવચન તા. ૨૮-૨-૧૯૩૭ પાનુ ૪૪
૮ અંક ૩૩ મે.

સંવત્સરે।

સાગરજી મહારાજે જણાવ્યું તે વીતરાગ દશાવાળો
લખી ફારવે એમ પ્રવચનકારે જણાવ્યું છે.

પ્રવચનકાર શ્રી વિનયરામચંદ્રસુરી તદ્દન ખોટી
વાત છે.

૩૧ તજવા યોગ્ય

૧ જૈન સાધુ પાતુ ખ જૈન પ્રવચન કાર શ્રીમદ્
વેલ્લય રામચંદ્ર સુરીશ્વરજી મહારાજ સં. ૧૯૯૫ પોશ
પુદ ૧૦ રવીવાર તા. ૧-૧૦-૧૯૩૯ પાતુ. ૨૨૮ વર્ષ ૧૦
અંક ૧૯મો પૌદગલીક પદાર્થમાં રાચવું એના ભોગવટામાં
મુખ માનવું. એની લાલસામાં લખ્યા કરવું. આત્મદયાને
મુલી જઈ પરપદાર્થોમાં આશક્ત બનવું વીગેરે ઉઘી
પ્રવૃત્તિઓ છે માટે તજવા જેવી છે.

૨ જૈન સાધુ પાતુ. ૮૯ જૈન પ્રવચન તા. ૨૧-૭-૧૯૨૯
પા. ૧૧ લક્ષ્મીને ખોટી, પાપકારી, તજવા યોગ્ય છે
એમ માનવું પડશે જ.

૩૨ ત્યાગ

૧ શ્રી સીધચક્ર વર્ષ ૯ અંક ૩-૪ તા. ૨૯-૧૧-૪૦
પાતુ. ૫૩

એ આવકપણામાં બને તો ભેળવું રાખી બાકીનો
ત્યાગ કરવો.

જૈન સાધુ પા. ૩

૨ વીરશાયન જુનું વર્ષ ૨૦ નવું વર્ષ ૧૭ અંક

તહનવવિહુ

૧૪ સંવત ૧૯૯૫ પોષ વદ ૧૨ રવીવાર તા ૬-૧-૧૯૩૦ પાનુ. ૨૨૫-૨૨૬ ગામ નીપાણી (દક્ષીણ) કરમ. શ્રીમદ આચાર્ય વિજય સમચંદ્ર સુરીશ્વરજી મહારાજ સાચુ સુખ પ્રાપ્ત થએત વસ્તુના ત્યાગમાં છે.

ત્યાગ

જૈન દયા પા

૩ જૈન પ્રવચન તા. ૮-૬-૧૯૩૦ પાનુ. ૨૬ હીંસા કં ચોરી અને મૈયુન એ ચારે પાપને લાવનાર પરીગ્રહ એ ચારે પાપને વધારનાર પોષનાર પરીગ્રહ છે એ ત્યાગમાંજ ધર્મ છે.

ત્યાગ

જૈન દયા પા

૪ જૈન પ્રવચન તા. ૨૩-૨-૧૯૩૦ તીર્થકરે પોતે ભોગવેલા ભોગને પાપ તથા ત્યાગ્ય તરીકે જાહેર કર્યા છે આનંદ કામદેવે પરીગ્રહ પરીમાણુ વ્રતમાં પાપ હજી એકાદ્ય તેટલી જમીનની છુટ રાખી માટે ગ્રામ એટલી છુટ હોવીજ જોઈએ એમ ? ધર્મ કહે છે નહીં તીર્થકર દેવોએ છાંડની સાદ્યખી ભોગવી માટે એ હોવાની છુટ છે એમ ? નહીંજ

ત્યાગ

જૈન દયા પા

૫ જૈન પ્રવચન તા. ૧૬-૩-૩૦ પાનુ ૪૪૬

અભિયર

૧૧/૧૧/૧૯

સંયમ અને (સંસારનો) ત્યાગ એ જૈન શાશનનું મુળ છે.

૩૩ તીર્થ

જન દયો પા. ૩૮

જૈન પ્રવચન તા. ૧૭-૪-૧૯૩૮ પાનુ. ૪૧૭
જેના યોગે સંસાર સાગર તરાય એનું જ
નામ તીર્થ

જૈન સાધુ પા. ૭૨

૩૪ શ્રી તીર્થંકરદેવની દેશના

(શ્રીવિજયદાન સુરીશ્વરજી કથીત વિવિધ પ્રશ્નોત્તર પ્રકાશક શેઠ. નગીનશાઈ મંછુશાઈ જૈન સાહિત્ય પ્રચાર અન્ય ૩ પ્રશ્ન ૧૪૪ પાનુ ૧૬૪)

પહેલાના એક પહોર સુધી શ્રી તીર્થંકર મહારાજ દેશના હે છે બીજા પહોરમાં શ્રી ગણધર મહારાજ દેશના હે છે ત્રીજા પહોરમાં શ્રી તીર્થંકર મહારાજ દેશના હે છે.

૩૫ દયા

૧ શ્રીમદ યશોવીજયજી રચિત ઉપદેશક શ્રીમાન મોહનદાસજીના પ્રચિન્ન પં. કનકમુનિજી ગણીના સદુપદેશથી ઉપાવનાર ગ્રંથેરી ભગુભાઈ હીરાચંદ મલજી પા. ૬ એક રાખે પર પ્રાણને, દયા તાથ જરૂર

શુભિધરો

નિજ દયા વિષુ કહો પર દયા, હોવે કવણ પ્રકારે ॥સુબા ॥૪૪

જૈન સાધુ પા ૩૧

૨ શ્રી મહાવીર તત્ત્વપ્રકાશ પા ૪૩ લખનાર શ્રીમદ્ વિજયકેશરસુરીશ મહારાજ ખીજને હાથે લવવાના, મનવાના કે પીડાવવાના કે સુખી દુઃખી કરવાના વીચારો કે શુષ્કિ થવી તે લેવને કેવળ મોહથી ઉત્પન્ન થતી કલ્પનાઓજ છે.

૩ જૈન સાધુ પા ૩૧ શ્રી આદીનાથ ચરીત્ર સર્ગ ૧લો પા ૧૩મું લવ વધનો ત્યાગ તેનું નામ અસંયદન કહેવાય છે.

૪ શ્રીધયકે તા ૨૩-૭-૧૯૩૮ પા ૩૦૬ અસંયદે છકાયની હીંસા કરનાર હોવાથી તપેલા લોહના ગોળ જેવા ગળાય છે કારણ કે ડગલે ને પગલે છકાયને વીરાધક બની જાય છે. લખનાર શ્રીમદ્ આગરાનંદસુરીશ મહારાજ.

જૈન સાધુ પા ૨૬

૫ શ્રીમદ્ ઉમાસ્વાતી મહારાજ શ્રી તત્ત્વાર્થ સુત્રમ્ કરમાવે છે કે લોકીક કલ્યાણનીજ આકાંક્ષા છે તે દાન બાદથી દયાદાનનો બાપ કરાવનાર હોવા છતાં દયાદાન પત્તુ નથી સંપ્રાપ્ત થતી ધર્મની વૃષ્ટી થતી નથી કીન્તુ અટકે છે આ વસ્તુ સમજવા જેવી છે. વીરશાય

ચતુર્વીહ કસાપ મુક્તો

સં. ૧૯૯૪ આશો શુદ્ધ ૧૩ શુકર.

જૈન દયા ચોપડી પાનું ૯

૬ જૈન પ્રવચન તા. ૨૭-૯-૧૯૩૬ પાનું. ૧૯૪ શ્રી નેમનાથ ભગવાન બલુતા હતા કે આજે જ માયા ઉપર અંગારાની સગડી સળગવાની છે પણ સાથે એ પણ બલુતા હતા કે એના જ પરીણામે કેવલ જ્ઞાન પામી મુક્તીએ જવાના છે એમની દયા તે હતી જ્યારે દુનીયાની જુદી છે લખનાર શ્રી વિજય રામચંદ્ર સુરીશ્વરજી

જૈન દયા પા. ૧૦

૭ જૈન પ્રવચન તા. ૧-૧-૩૯ પા. ૨૨ આત્માનું હીત હુણાય એવા માર્ગે કોઈને જોડવો એ દયા નથી.

જૈન દયા પા. ૧૦

૮ જૈન પ્રવચનકાર શ્રીમદ શ્રી વિજય રામચંદ્ર સુરીજી મહારાજ તા. ૧૭-૧૧-૨૬ પાનું. ૨૪૬ આત્માના દયાળુ બને, તસ્ત બીજાની વાસ્તવીક દયા આવશે.

જૈન દયા ચોપડી પાનું. ૧૧

૯ જૈન પ્રવચનકાર શ્રીમદ શ્રી વિજય રામચંદ્ર સુરીજી મહારાજ અંક પમે તા. ૧૦-૭-૧૯૩૨ સ્વી પાનું ૫૦. કોઈ સંબંધી, સ્નેહી, પેતાના પરીચયમાં

મમઅઘારસ ગુણેહી સંજુતો

આવનાર, પોતાની નજરે પડનાર, પાપથી કેમ બચે એ
ભાવના તે પર દયા.

જૈન પ્રવચન તા. ૧૩-૩-૧૯૩૮

૧૦ જૈન સાધુ પા. ખ સાચી દયા જૈન પ્રવચન
કાર શ્રીમદ આચાર્ય વિજય રામચંદ્ર સુરીશ્વરજી મહારાજ
વર્ષ ૧૦ અંક ૧૬મો પોશ સુદ ૧૦ રવી.

તા. ૧-૧-૧૯૩૮ પાતુ ૨૨૭

૧૦ અ આત્મ દયા સાચુ મુખ આત્મામાં જ છે
કારણ કે તે આત્મા નાશવંત નથી સાચી દયા એ આત્મા
મુખ સ્વભાવને પ્રગટ કરવા માટેનું અનુપમ છે.

જૈન સાધુ પા. ખ

૧૧ જૈન પ્રવચન પા. પરપ પરદયા કરતા આત્મ
દયા ઉચ આત્મદયા જેના અંતરમાં પ્રગટે છે તે
વાસ્તવીક પરદયાથી વીમુખ રહી શકતોજ નથી.

૧૨ જૈન પ્રવચન તા. ૧-૧-૧૯૩૮ પા. ૨૨
સાચોદયાળું પણ તે કહેવાય કે જેનામાં આત્મદય
હોય આત્મદયાની જે પ્રવૃત્તિ થાય તે અનુકુળ પ્રવૃત્તિ
કહેવાય અને આત્મઘાતક પ્રવૃત્તિને ઉધી પ્રવૃત્તિ કહેવાય.

૧૩ જૈન સાધુ પા. ઘ ઈ. ધર્મહીન આત્મા
ધર્મ પમાડવો એ સાચીદયા છે.

પંચ મહાવય જીતો

૧૪ પ. શ્રી હનુમેશ્વર સમાન દયાળુ આ જગતમાં
ખીલે કોઈ નથી.

૧૫ જૈન સાધુ પાનુ ઘ ૬, આત્મકલ્યાણ વીના
લોકકલ્યાણ નથી.

૧૬ જ, આત્મકલ્યાણની ભાવનાએ સર્વે સદ-
ગુણોનું સુગ છે.

૧૭ જૈન સાધુ પા. ૩૪ જૈન પ્રવચન વર્ષ ૬ મું.
અંક ૨૮ સાચો દયાળુ તે છે કે જે આત્માને પ્રત્યે
દયળુ છે પોતાના આત્મની દયા જેનામાં પ્રગટી નથી
તેનામાં ખીલ્યો પ્રત્યે સાચો દયા ભાવ પ્રગટવાનો
જ નથી.

જૈન પ્રવચનકાર શ્રીમદ વિજય રામચંદ્ર સુરીશ્વરજી
મહારાજ વર્ષ ૧૦ અંક ૬ શં. ૧૯૯૪ આશો સુદ ૨
તા. ૨૫-૬-૧૯૩૮.

૧૮ જૈન સાધુ ચોપડી પા. ૩૪ ત્રેશક પ્રલાકા પુરુષ
ચરીત્ર મુવ લેખક શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય ગુજરાતી પ્રકાશક
શ્રી જ્ઞાન પ્રસારક સભા ભાવનગર પૃ. ૧૮

શ્રી સંભવનાથ પ્રભુ કહે છે કે કોઈપણ આપણુ ને
અથવા ખીલને મૃત્યુથી બચાવવા ને અર્થ નથી.

૧૯ શ્રી સીધચક્ર રામાધાનકાર શ્રીમદ સાગરાનંદ
સુરીજી મહારાજ પાનું ૫૩૨ વર્ષ ૩ અંક ૨૩મો શં.

પચવીહાથાર પાત્રજી સમર્થો

૧૯૯૦ શ્રાવણ વદ ૦) તા. ૮-૯-૧૯૩૪ રવીવાર જૈન
શાશન છ જીવની કાયની દયા પાળે છે.

૨૦ શ્રી સીધચક્ર સુધાસાગર વર્ષ ૨ અંક ૧૩
પા. ૪૦૫ ૧૦૬૧ તા. ૧૨-૬-૩૪ દયાના પરિણામ વર્ષ
જીવ બદલે ચૌદ રાજલોકના જીવોના ઘાતની અનુભૂતિ
કરનાર છે.

જૈન દયા પા.

૨૧ જૈન પ્રવચન તા. ૧૫-૧૨-૧૯૨૬ રવીવાર પા. ૨૬
કરૂણા જે જાતની ૧ દ્રવ્ય કરૂણા ને ૨ ભાવ કરૂણા
દુઃખીના દુઃખ દુર કરવાની ભાવના તે દ્રવ્ય કરૂણા અને
ધર્મ હીન પ્રત્યે બિન્નાર્ગે આવનાર પ્રત્યે કષાયના માર્ગે
પાપના માર્ગે આવનાર પ્રત્યે દયા તે ભાવ કરૂણા ૨૧
જૈન પ્રવચન વર્ષ ૪૪ અંક ૫મે તા. ૧૦-૭-૧૯૩૨
પાનુ ૫૦ કોઈ સંબંધી, સ્નેહી, પોતાનો પરીચ.
આવનાર, પોતાની નજરે પડનાર પાપથી કેમ બચે
ભાવના તે પરદયા. ૨૨ જૈન પ્રવચન તા. ૨૦-૧૧-૩૪
પાનુ ૨૮૩ સધગા જીવો સંસારથી મુક્ત થઈ જાવ એ
ભાવનામાં કરૂણા ભારોભાર બરેલી છે ૨૩ જૈન પ્રવચન
૧૩-૧-૩૫ પાનુ ૩૮૩.

એકની દયા કર્યો ને બીજાથી નહીં કરે સારું
દયા વૃત્તિમાં પંડપાન ન હોય.

પચસમિએ ત્રીગુતો

૭

૨૪ જૈન યંગ મેન્સ સોસાયટી સાહિત્ય અંક પા. ૬૦
પણ જેઓ શાશનના વીરોધી હોય શાસ્ત્ર દેવ, ગુરૂ કે ધર્મની
સેવા કરવામાં ધંગશ ન ધરાવતા હોય તેવાઓને કોઈ
પણ કાર્યમાં સહાનુભુતી દાખવવી નહીં અને એક કોડી
પણ આપવી કે અપાવવી નહીં.

દયા

પા. ૬૦

દયા એટલે સંયમજ જણાવેલ છે.

૩૬

જૈન સાધુ પા. ૬

૧ સવીજીવ કરે શાશન રસીએ શ્રી જૈન શાશનની
ભાવ દયા છે.

૨ જૈન સાધુ ચોપડી પા. ૩૩ નંદનમણીયાર ત્યાંજ
ચાપ ખાધી કે જે વસ્તુ દ્રવ્ય દયાની હતી તેને ભાવ
દયા કરતા વીરીષ્ટ માની આનુ નામ મીથાત્વનો ઉદય.

જૈન દયા પા. ૧૧

જૈન પ્રવચન તા. ૧૩-૩-૩૯ પા. ૨૯૪

૩ શ્રી તીર્થકરોએ તારકોના આત્માઓમાં એવી
ઉત્કૃષ્ટ કોટીની ભાવ દયા પ્રગટે છે કે જેવી ઉત્કૃષ્ટ
કોટીની ભાવ દયા બીજા કોઈ પણ આત્મામાં કદી પણ
પ્રગટી શકતી નથી.

એ છત્રીશ ગુણે ગુરુમજ્જ

જૈન દયા પા ૧૧

૪ જૈન પ્રવચન તા. ૨૬-૩-૩૯ પાનુ ૨૯૮

એ પુરુષોત્તમો આ વીશ્વના પશુપ્રાય પ્રાણીના રક્ષક હોવાથી મહાગોવાળ છે “મત્સ્ય-ગલાગલ” ન્યાયે પરસ્પર અનેક પ્રકારે હુણાઈ રહેલા આત્માઓ માટે આ પુરુષોત્તમ શુધ્ધ દયા ધર્મના પરમ પ્રચારક હોવાથી મહામહાણ છે, દુરંતર સંસાર સાગરમાં ડુબી રહેલા પ્રાણીઓને સંયમરૂપ જહાજદાર તારનારા હોવાથી એ મહાતારકોને મહાનીર્વામક કહેવા અને અજ્ઞાનાદીના યોગે સંસાર જલચક્ર અટવીમાં અનાદીથી અટવાઈ રહેલા અજ્ઞાન આત્મ ઓને જ્ઞાનચક્ષુનું અર્પણ કરવા દ્વારા મહાસાર્થવાહ કહે

બાવ દયા

જૈન દયા પા ૧

૫ શ્રી સીધચક્ર તા. ૧૩-૨-૩૪ પા. ૨૨૧ સમાધાનકાર શ્રીમદ સાગરાનંદ સુરીશ્વરજી મહારાજ રીખ પ્રાણીઓના દુઃખના દારણ ભુત ક્યાંનો નાશ ન થાય સુધી તે રીખાના પ્રાણીઓના દુઃખનો નાશ તેઓ જે કે જીલ્લે દોષ કરી ચક્રે નહી.

૬. શ્રી સીધચક્ર વર્ષ-૨ અંક. ૬મો તા. ૩૦-૧-૧૯ પાનુ ૨૧૦

પ્રશ્ન ૬૪૧ બાવ દયાની વાસ્તવીક વાખ્યાન સમાધાનકારક શ્રીમદ સાગરાનંદસુરીજી મહારાજ ૨૦

મેા અરીહંતાણું

ઃખોને આવીલાંવ કરનાર કર્મની જડને બસમીભુત કરવા
ર્વક રત્નત્રયી મેલવવાનું મન થાય તે મેલવવા માટે
યત્નાદિકરાય તે વસ્તુત ભાવ દયા છે.

૭ શ્રી સીધચક વર્ષ-૨ અંક-૨ તા. ૧૬-૧૦-૧૯૩૩
પાનુ ૪૧ સમાધાનકાર શ્રીમદ સાગરાનંદસુરીજી મહારાજ
દ્રવ્ય દયાને લોગે પણ ભાવ દયા ને સાચવવાની જ
એ વાતને બુલશે નહી.

ભાવ દયા

જૈન દયા પા. ૧૦

૮ જૈન પ્રવચન તા. ૧૩-૩-૧૯૩૮

ભુખ્યાની દયા આવે તે દ્રવ્ય દયા ને પાપીની દય
તે ભાવ દયા છે.

૩૭ દ્રવ્ય દયા

જૈન દયા પા. ૧૦

સીધચક સમાધાનકાર શ્રીમદ સાગરાનંદ સુરીજી
મહારાજ તા. ૩૦-૬-૧૯૩૫ પાનુ-૪૩૧

૧,૧૧૨૪, અન્ય જીવ સંબંધી કર્મથી આવી પડેલા
દુઃખે દેખીને તે દુઃખે ટાળવાનું મન થાય તે ટાળવા
પ્રયત્ને થાય અને તે દુઃખે સર્વથી દુર કરાય તે દ્રવ્ય
દયા લોહીક સેવા જૈન સાધુ પા. ૨૬ મુ.

૧ શ્રી. સીધચક વર્ષ ૨ અંક ૬મો તા. ૩૦-૧-

નમો સિદ્ધાણં

૧૯૩૪, પા. ૨૧૦ પ્રશ્ન-૬૪૦ દ્રવ્ય દયાની વ્યાખ્યા શી ? સમાધાનકાર શ્રીમદ સાગરાનંદ મુરારી મહારાજ કર્મથી આવી પડેલા હુખો દેખીને તે દુઃટાળવાનું મન થાય, ટાળવા પ્રયત્ન થાય અને તે દુઃસર્વથી દૂર કરવાને તન, મન, ધન સર્મપણ કરવા કટીયરું તે દ્રવ્ય દયા.

૩૮ દયા ધર્મનો સર્વનાશ

‘દયાધર્મનો સર્વનાશ થયો છે’ એમ માનવાવાળા સ્થોને નીચે મુજબના સવાલોનો જવાબ આપવા વિનંતિ છે.

(૧) જૈન દેરાસર અપાસરાના નાણાંઓના બચાવર ન રહે ને નાણાં કેઈ એક જ ઘરમાં ભર્યાં છે તે તે દયાધર્મનો નાશ કે ઉદય ?

(૨) કુતરાના દૂધના ફંડના નાણાં વધરાયા પડી જ રહે તે નાશ કે ઉદય ?

(૩) ખડતલગચ્છના શીતલવાદી અપાસરા ફંડના નાણાં તથા ખોડા દોરના સેંકડો હુબરોલાખો અમુક હુસ્તક પડી રહ્યા છે તે નાશ કે ઉદય ?

(૪) મુખર્જના ધરમના કાંટાનાં મકાનલાગુના કન્યા રૂપિયા દયાધર્મમાં ન ખરચાતાં અંગત ખાનગી ધર્મો જોસ્વાઈ રહ્યા હોય તે ઉદય કહેવાય કે નાશ ?

બાદી તો અમુકી માણસ અમુલ મુજબ લખે

મા આયરીયાણું

કલી નકલિયું લખે તે સિવાય ખીનું શું થઈ શકે ?

૩૯ દયાધર્મનો સર્વનાશ

ઉપલા મથાળાથી સુરતથી કેટલાક જૈનખંધુઓએ તૈરાપંચની વિરોધી પત્રિકાઓ વહેંચી હતી. મારો સવાલ એક જ ને આવ સાદો સ્ત્રીધો છે. જ્યાં સુધી સદરહું (તૈરાપંચેતર) જૈનખંધુઓ (દયાધર્મના ઉધારાર્થે) હજી જીવતામગતા બેઠા છે ત્યાં સુધી દયાધર્મનો સર્વનાશ-એકદમ સર્વનાશ-કેવી રીતે થઈ ગયો ? ને તે જો થઈ ગયો, તો પછી તેમની હયાબીની સાર્થકતા શી ? ઇતિ.

સિં ૬. ખ. ગ.

ફકરાના સાર છપાવ્યા છે છપાયાનો વરસો થયા ઇર્ધ ફેર બતાવી શકાયું નથી છતાં કોઈ પણ ફેર બતાવે તો ખીલ આવૃત્તીમાં સુધારવામાં આવશે પ્રેસને લખવું.

૪૦ દાન

જૈન દયા પાનુ ૩૫

૧ જૈન પ્રવચન વર્ષ ૪ અંક ૩ શ્રીમાન શ્રી વિજય-રામચંદ્રસુરીજી મહારાજ લોકો-છોકરાને દુધ પાચ તેને દાન મણે છે પણ બાણતા નથી કે એ મોહ છે એ કારણે એમા ધર્મ મનાવવો એ ખોટું છે.

જૈન સાધુ પા. ૩૦મું

૨ સીધચક વર્ષ ૨ અંક ૧૨ શ્રીમદ સાગરાનંદસુરીજી સાગર સી. પુત્ર, અનાજ, પૈસા આદી સંસારી કાર્યમાં

નમે આપજાયાણું

મંદં કરનારો રાનેપાતવાળાને દુધ શાકર દેનારની મા
શત્રુરૂપ જ છે.

જૈન દયા પા ૨૬

૩ જૈન પ્રવચન તા. ૩૧-૧૨-૧૯૩૩ પાનું ૩૪
શીલમનથી રહીત કુપાત્રોને જે દાન દે છે તે લોહી
ખરડાએલા લુગડાને લોહીથી ધોવાનું કાર્ય કરે છે.

જૈન સાધુ પા ૩

૪ સીધચક્ર તા. ૧૦-૪-૧૯૩૩ શ્રીમદ સાગર
મુરીગમહારાજ નવ તત્ત્વનું જ્ઞાન દાન કહેવાય તે સી
સોલીસીટર, બેરીસ્ટર વીગેરે વેલુવારી અજ્ઞાન દાન
કારણ કે સંસારમાં ડુબાડવાનું પરમ કારણ છે.

દાન

જૈન દયા પા

૫ જૈન પ્રવચનકાર શ્રીમદ વિજયરામચંદ્રમુરી
મહારાજ તા. ૧૬-૩-૩૬ પા. ૨૬૨ મોક્ષનું દાન
મોટામાં મોટો ને સાચામાં સાચો પરોપકાર છે. વીર
દાન એ વસ્તુત પરોપકાર જ નથી.

જૈન દયા પા

૬ જૈન પ્રવચન સં. ૧૯૬૦ પોશ મુદ ૮
૨૪-૧૨-૩૩ પાનું ૩૫૭ કાર શ્રીમદ વિજયરામચંદ્રમુરી
મહારાજ મન, વચન, કાયા આ ત્રણેના યોગથી

નમો લોએ સંવસાહુણં
ન કરવી તેનું નામ અભયદાન છે. આ અભયદાન
એવું છે.

જૈન દયા પા ૨૯

૭ જૈન પ્રવચન તા. ૧૦-૬-૧૯૩૪ પા. ૩૦મુ
બેઘડી સામાયકમાં બેસનાર પ્રાણી માત્ર એ અભય આપે છે.

જૈન સાધુ પા. ૩૧

૮ રચનાર શ્રીમદ્ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય ત્રેશક શ્લાઘા
પુરુષચરીત્ર શ્રી આદીનાથચરીત્ર સર્ગ ૧લો પાતું
૧૨મુ પ્રકાશક શ્રી ધર્મ પ્રચારક સલા લાવનગર મન,
વચન, કાયાએ કરીને જીવનો વધ કરવો નહીં કરાવવો
નહીં અને કરનારને અનુમોદન કરવી નહીં તેનું નામ
અભયદાન કહેવાય છે.

દાન

જૈન સાધુ પા. ૩૧મુ

૯ પા. ૧૩મુ જીવ વધનો ત્યાગ કરવો તેનું નામ
અભયદાન કહેવાય છે.

જૈન સાધુ પા. ૩૧મુ

૧૦ ચૌદરાજ લોકમાં સર્વકાળ માટે અભયદાન દેનારી
તે દીક્ષા જ છે.

૧૧ લેખક શ્રી સાગરાનંદ સુરીશ્વરજી મહારાજ પણ
જેઓ શાશનના વીરોધી હોય શાસ્ત્ર, દેવ, ગુરુ, કે ધર્મની
વેદ કરવામાં ધગશ ન ધરાવતા હોય તેવાઓને કોઈ પણ

નમો ઓવઝાયાણું

જાન્યારી ૧૯૩૩

મંદદં કરનારો શનેપાતવાળાને દુધ શાકર દેનારની મધ શત્રુરૂપ જ છે.

જૈન દયા પા

૩ જૈન પ્રવચન તા. ૩૧-૧૨-૧૯૩૩ પાનું ૩
શીલવનથી રહીત કુપાત્રોને જે દાન દે છે તે
ખરડાએલા લુગડાને લોહીથી ધોવાનું કાર્ય કરે છે.

જૈન સાધુ પા

૪ સીધચક્ર તા. ૧૦-૪-૧૯૩૩ શ્રીમદ સા
મુરીજીમહારાજ નવ તત્વનું જ્ઞાન દાન કહેવાય તે સીંદ
સોલીસીટર, બેરીસ્ટર વીગેરે વેહુવારી અજ્ઞાન દાન
કારણ કે સંસારમાં ડુબાડવાનું પરમ કારણ છે.

દાન

જૈન દયા પા

૫ જૈન પ્રવચનકાર શ્રીમદ વિજયરામચંદ્રમુરીજી
મહારાજ તા. ૧૬-૩-૩૬ પા. ૨૬૨ મોશનું દાન
મોટામાં મોટો ને સાચામાં સાચો પરોપકાર છે. વીર
દાન એ વસ્તુત પરોપકાર જ નથી.

જૈન દયા પા !

૬ જૈન પ્રવચન અં. ૧૯૬૦ પોશ મુદ ૮
૨૪-૧૨-૩૩ પાનું ૩૫૭ કાર શ્રીમદ વિજયરામચંદ્રમુરીજી
મહારાજ મન, વચન, કાયા આ ત્રણેના યોગથી

નમા લોએ સંવસાહુષં

ન કરવી તેનું નામ અભયદાન છે. આ અભયદાન શ્રેષ્ઠ છે.

જૈન દંયા પા. ૨૭૯

૭ જૈન પ્રવચન તા. ૧૦-૬-૧૯૩૪ પા. ૩૦મુ

જેઘડી સામાયકમાં જેસનાર પ્રાણી માત્ર એ અભય આપે છે.

જૈન સાધુ પા. ૩૧

૮ રચનાર શ્રીમદ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય ત્રેશક શ્વાકા
પુરુષચરીત્ર શ્રી આદીનાથચરીત્ર સર્ગ ૧૬૦ પાત્ર
૧૨મુ પ્રકાશક શ્રી ધર્મ પ્રચારક સભા લાવનગર મન,
વચન, કાયાએ કરીને જીવનો વધ કરવો નહીં કરાવવો
નહીં અને કરનારને અનુમોદન કરવી નહીં તેનું નામ
અભયદાન કહેવાય છે.

દાન

જૈન સાધુ પા. ૩૧મુ

૯ પા. ૧૩મુ જીવ વધનો ત્યાગ કરવો તેનું નામ
અભયદાન કહેવાય છે.

જૈન સાધુ પા. ૩૧મુ

૧૦ ચૈત્રાજી લોકમાં સર્વકાળ માટે અભયદાન દેનારી
તો દીક્ષા છે.

૧૧ લેખક શ્રી સાગરાનંદ મુરીશ્વરજી મહારાજ પણ
જેએ શાશનના વીરોધી હોય શાસ્ત્ર, દેવ, ગુરુ, કે ધર્મની
સેવા કરવામાં ધગશ ન ધરાવતા હોય તેવાઓને કેઈ પણ

અસોપચ

કાર્યમાં સહાનુભૂતિ દાખવવી નહીં અને એક કોડી ૫ આપવી કે અપાવવી નહિ.

જૈન દાન

૧૨ ધી યંગમેનના જૈન સોસાયટી સાહિત્ય અંક ૩૮ સુદ ૧૫ લેખક પુજ્ય આગમોધ્ધારક શ્રીમદ સાગર નંદ સુરીશ્વરજી મહારાજ તેવો અનીતી અને અધર્મ પોષનાર દેખવણીને કોઈ પણ ધર્મી મનુષ્ય મદદ ન કરે એ સ્વભાવીક જ છે.

૧૩. જૈન પ્રવચન શં. ૧૯૮૯ આશો વદ ૫ પ ૨૪૩ બુતોને અભય આપનારો છે તેજ સાચો દાતા છે.

૪૦ A દારિદ્ર

જૈન દયા પા ૨૧

જૈન પ્રવચન તા ૫-૮-૧૯૩૪ પાનુ ૧૦૨ શ્રી લીધકર દેવ પણ જગાનનું દારિદ્ર દેવી શક્યા નથી.

૪૦ B દીસાવાળો ઉચ્ચો છે

જૈન દયા પા ૪૪ ૧૯૮૬ વરખે જેઠ મુદ ૪

જૈન પ્રવચન તા ૧-૬-૧૯૩૦ પાનું ૧૬ પર્વ ૨જી અંક ૨એ જે લક્ષ્મીના યોગે માન્યતા મંડીગે બનાવે તેના કલ્પે એક દીવમના મયમને ધનનાર પણ વેચ્યા છે એ બેની વચ્ચે મર્ચ ને મર્ચ જેટલું અંતર છે.

નમોઃકારો

૪૦ C હુખી ગયા હુખે છે અને હુખશે

જૈન દયા પ

જૈન પ્રવચન તા. ૨૫-૮-૧૯૨૯ પાનુ ૧૦

ત્યારે જોઈ દાઢ્યાંગીને પામીને પુર્વે અનંતા આત્મા હુખી ગયા વર્તમાનમાં સંખ્યાબંધ હુખે છે અને સર્વોચ્ચમાં અનંતા હુખશે.

જૈન પ્રવચન વર્ષ ૧૦ અંક ૯ તા. ૨૫-૮-૧૯૩૮ પાનુ ૧૦૧

જૈન સાધુ પા. ૩૪

૪૦ D મોટા દુશ્મનો

હુનીયાના હવે ને હુનીયાની સામગ્રી લેવાની વાહુ આપે છે તેઓ હુનીયાના હવેના મોટા મનો છે.

જૈન દયા પા. ૩૫

૪૧ હુઃખ

જૈન પ્રવચન તા. ૮-૧૯૩૫ પાનુ ૨૩ સંસારથી તથા, સંસારને દુઃખરૂપ, દુઃખરૂપ દુઃખા નિબધી હોવાના રૂપ બાણીને સંસારથી પ્રીતી ન કરે મહાત્મા હે છે કે સંસાર દુઃખ રૂપ છે સુખનું નામ નીશાન થી રૂપ પણ દુઃખ પરંપરાએ દુઃખ.

સવ્વપાવ

દોષ

જૈન સાધુ પા ૬૬

૪૨ ખુલ્લા મોઢે બોલવાથી સામાયકમાં દોષ.

શ્રી. પ્રશ્નોત્તર રત્ન ચિન્તામણીમાં પૃષ્ઠ ૨૫૨ પ્રશ્ન
૧૭૭માં લખ્યેલા શા. અનુપચંદ મહુકચંદને છાપ્યું છે
કે ખુલ્લા મોઢે બોલવાથી સામાયકમાં દોષ લાગે છે.

જૈન સાધુ પા ૧૧૩ થી ૧૧૮

૪૩ જૈન ધર્મ ઓળખાણ

દેશ માળવા ગામ બરનગરમાં બનાવનાર શ્રી ૧૦૮
શ્રી તુલશીરામજી સ્વામી હાલ શ્રી ૧૦૦૮ શ્રી તુલસી
મુરીજી મહારાજ જન્મ ૧૯૭૧ દીક્ષા ૧૯૮૨ મુરી
ચં. ૧૯૯૩ આગરે મુનીરાજ, ૧૫૧ મહાસનીજી ડા.
કુલયાળા પ૨૮ ને “પચિન્દી સમવરણે તકુનવદી
જંભચર્ય ગુત્તીધરે, અડવીડ કસાય મુકો એ અહામ
ગુનેન્દી સંગુતો, પંચ મહાવય જુતો, પંચવીડાવ
પાલવ સંમેતો, પંચસમીઓનીએગુતો છત્રીય ગુ
ગુકમજ” મુજબ પોને અપ્પાર પાળી બધાને પમાવે છે
ને આગરે યાત્રા પ૨૮ અખંડ આજ્ઞા પાલતા વીર
છે. તે દર્શન કરવાની અથવા દર્શન કર્યા હોય તે
પૂજી ખાત્રી કરવી

લોક બંદશન હેતુ, વાત નુ બનાવ કહે
તેજપંથી ઘન રવા, મુજગે ઉખડે

પણાસણા

ગોવનકો વાડો તામે, આગ કો લગાઈ નીચ
તાકો કોણી ખોળે, તામે મનાઈ પોકાર દી
ભુખે અરૂ પ્યાસે દીન દોહગકુ દેવે દાન
તાકો મત દેવો એસી અંતરાય ડાર દી
ગુલશી ભણુંત તાકો તેરા પંથ મતહુકી
વાકખી ન પુરી યુહી કુડી ગપ માર દી ૧

એસી એસી વ્યર્થ વાત તાણુમત પક્ષપાત
કરતે હુમેશ બકી બુધી ને બીગડગૈ
તાકી સુણવાત નહી સાચ જુઠ બચકરે
લોકનમાં એક લેહતાણુ પડગૈ
એક ભેઠ બોલે બ્યાં, દુણપણુ બોલે બ્યાં
ત્રીણ એર ચોથી સખ ભાજ ભાજ ભડગૈ
ગુલશી ભણુંત સમજાવે અખ કાંકો કાંકો
સારેહી જહાન આતો કુવે ભાંગ પડગૈ ॥ ૨ ॥

ભીક્ષા લેન હેત ને ગૃહસ્થ ઘરનંતે ભીક્ષુ
આગે કોઈ સંક ભીક્ષા માંગત દીખાત હે
તાહી જિલંધ નહી ઘરમે પ્રવેશ કરે
મધ્ય જાત તાકો ચીત અંતર દુઃખાત હે
એતી અંતરાય ભી ન કરે સુનીરાજ તાપે
તો મના કરના તો એક મોટીશી વાત હે
ગુલશી ભણુંત અંત તંતકો વીચારે એસે
સોહી ઈલુકાગ પ્રભુ તેરાપંચ પાત હે ॥ ૩ ॥

મંગલાષ્ટક

વાડો કેડી ખોલે તાકો કરત મનાઈ કોઈ
વો સાધુ ના કસાઈ સેભી નીચ કહુલાતહે
સ્વેચ્છા નીચ ગેહુહી લુટાવે સખ લોકનકુ
તેરાપંથી કેડી તહાં આડો નહી આતહે
પાત્રવો કુપાત્ર એક માત્રનો ન કરે
તામે ખેત્ર અરૂ ઊખર સો અંતર ખતાતહે
તુલશી ભણુંત અંત તંત કો વીચારે એસે
સોહી ઈજુકાળ પ્રભુ તેરાપંથ પાતહે ॥૪



શ્લોકનું આશરે બનાવેલું ગુજરાતી

લોકને બહેકાવવા માટે, વાત કહે બનાવી એમ
તેરાપંથી દાન દયા, મુજથી ઉખાટે એમ
ગાયોનો વાડો જે હોય, તેમાં આગ લગાવે કોઈ
તેને જઈ ખોલે કોઈ, તેમાં મનાઈ પોકાર દીઈ
બુખ્યા તરત્યા દુઃખી દીન, તેને દાન આપે જે કોઈ
તો તેને નહિ આપે કોઈ, એવી અંતરાય નાંખ દીઈ
તુલશી બહુનંત તેરાપંથની, તેને પુરી સમજ નહી
જેમી આવી ખેત્રી ખેત્રી, લોકોમાં ગંપા માર દીઈ
આવી ખેત્રી વાતો મુજી, પડવાન મન તાલે કોઈ
કરે કે આવી ખેત્રી વાતો, જેની બુખી બનત મઈ
આવી ખેત્રી વાતો સાંજની, ઘણાઓ વિચારી મુઝે
આવ મુઝેની નીકળે કરે ખેત્રી ખેત્રી તાલુમા નહિ રહે

સવેસી

૫

લોકોમાં કહેવત છે એમ, ગાંડર એક જોડે લેં જેમ
 બડકી ખીજ કરે એમ, સમજુઓ નહી કરે તેમ
 ગુજરી કહે છે એમ, સમજાવે હવે કોને કોને
 આ તો આખા લોકમાં, કુવે ભાંગ પડી ગઈ ૨

શીશા લેવા ગ્રહસ્થ ધરે, જાતે સાધુ જાય છે
 જો લીખારી કોઈ ત્યાં, માંગતો દેખાય છે
 તેને થાય અંતરાય તેથી, તે ઘરમાં પ્રવેશે નાહી
 જો સાધુ જાય તે ઘરમાંહી, દીલ લીખારીનું દુઃખાયે તાંહી
 આવી અંતરાય જે થાય, તે સમજુ મુનીને કહ્યે નાંહી
 તો આપવામાં કરે કેમ મનાઈ, સમજુઓ વિચારે તાંહી
 ગુજરી કહત આ, તત્ત્વને વિચારે જે
 હે પ્રભુ આ કાળમાં, તેરાપંથી થાય છે તે ૩

વાડો જઈ જોડે કોઈ, તેને સાધુ જો કરે મનાઈ
 તે સાધુ સાધુ નહિ, પણ કસાઈથી નીચ કહેવાય સહી
 સ્વેચ્છાથી પોતાનું ઘર, જગત માંહી છુટાવે કોઈ
 તો તેરાપંથી તેમાં, આડો નહિ આવે કોઈ
 પાત્ર અને કુપાત્ર બેડ, એક સરીખા ગણે નહિ
 રક્ષા દોષ અશ્વેત્રનો, અંતર બતાવે શહી
 ગુજરી ભણત એમ, આ તત્ત્વને વિચારે તે
 હે પ્રભુ આ કાળમાં, તેરાપંથ (તમારાંપંથ) પામે છે ૪

સંવરણો

૪૪ ધર્મ

જૈન સાધુ ચોપડી પા ૧૩

૧ જૈન પ્રવચનકાર શ્રીમદ રામચંદ્રમુરીજી મહારાજ
વર્ષ-૯ અંક ૨૭ શં. ૧૯૯૪ મહાવદ ૬ તા. ૨૦-૨-૩૮
પાનુ. ૨૮૬ ઉત્તમમાં ઉત્તમ ધર્મ તો સાધુ ધર્મજી
છે જેમાં પાપનો ત્યાગ છે.

જૈન સાધુ પા ૧૩

૨ જૈન પ્રવચન કાર શ્રીમદ વિજય રામચંદ્રમુરીજી
મહારાજ શં. ૧૯૯૫ કારતક વદ ૬ રવીવારતા. ૧૩-૧૧-૧૯૩૮
પાનુ. ૧૮૪-૧૮૬ ધર્મ એ આત્માનો ગુણ છે બીજી
બધુ એ સીવાયનુ આત્માનો વીકાર છે આત્મા સીવાયનું
બધી વસ્તુ પર છે પર વસ્તુ ને પોતાની માનવી
અધર્મ છે.

જૈન સાધુ પા ૧૪

૩ શ્રી મોમપ્રજ્ઞાચાર્યજી સીદુર પ્રકરણ પા ૬૬
શ્લોક ૨૭ દીગામી ધર્મ દરિયે અગ્નીમી ક્રમણ વધાર્ય
દરિયે સુપાંત્ય યનાં પ્રજાત દરિયે સાપના મોઢામાંથી અમુત
દરિયે કલેશમી કીર્તી દરિયે અશુભ્યમી નેત્ર નાગ દરિયે કો
ખાવામી શુભ્યું દરિયે તેના જેવું દીગામી ધર્મ દરિયે છે

જૈન સાધુ પા ૧૪

૪ મન એ ધર્મ જૈન પ્રવચન કાર શ્રીમદ વિજય
રામચંદ્ર મુરી વર્ષ-૯મું અંક ૨૬માં શં. ૧૯૯૮ ૬ : ૧૩

વિહ
તા ૬-૩-૧૯૩૮ પા. ૩૧૩ આપણે ત્યાં પાંચ મહાવ્રત
સાધુઓને સર્વે વ્રતી અને પાંચ અહુવ્રત ત્રણ ગુણવ્રત
ચાર શીક્ષાવ્રત એ બાર વ્રતો કે એમાંના ઓછા
વાલા ગૃહસ્થને દેશવ્રતી કહેવામાં આવે છે સાધુ
વ્રતી વ્રતીવાળા અને વ્રતધારી શ્રાવક દેશવ્રતીવાળા
વ્રતી વ્રતી એજ ધર્મ ગૃહસ્થપણમાં રહીને ધર્મ
રનાર જેટલો ધર્મ થાય તેટલો તો લાલ થાય પણ
પાકીની અવસ્થાના યોગે ગેરલાલ થાય અવ્રત એ શ્રાવકને
આશ્રવનું કારણ છે અને વ્રત એ સંવર અને પરીણામે
તમોમયતા આદીને યોગે નિર્જરાનું પણ કારણ છે એટલે
જીવનમાં જેટલા વધારે વ્રત હશે તેટલું વધારે કલ્યાણ થવાનું.
જેન સાધુ પા. ૧૫

૫ જેન પ્રવચન કાર આચાર્ય શ્રીમદ વિજય રામ-
ચંદ્ર મુરીશ્વરજી મહારાજ વર્ષ-૯૫ અંક-૨૭મો પા. ૨૮૩
મં. ૧૯૯૪ મહા વંદ ૬ તા. ૨૦-૨-૩૮

સાધુ ધર્મ અને ગૃહસ્થ ધર્મ

સૌથી સારો ઉપાય તો એ છે કે સંસારનો ત્યાગ
રીત્રા મહુણ કરવી અને અનંત જ્ઞાની શ્રીવીતરાગ પરમા-
ત્માની આરા મુજબ નીચેપણના પાત્રનમાં પોતાની
ચક્રીનો સદવ્યવસ્થા કરવો જે આત્માઓ આ રીતીએ
સંસાર ત્યાગ કરીને સાધુ ધર્મનું પાત્રન કરવાને અનુમત્ય
દેવ તે આત્માઓ પણ હીસા વીગેરે પાપોનો દેશથી

ખંભેચર

ત્યાગ કરી શકે છે ગૃહસ્થો માટે કાંઈ જુદો ધર્મ નથી
ધર્મ તો જે છે તે જ છે પરંતુ ગૃહસ્થોથી સર્વથા
ધર્મ નથી જાની શકતો માટે દેશથી ધર્મ જે પ્રકારે થઈ
શકે તે પ્રકારે ને દર્શાવી ઉપકારી જ્ઞાનીઓ એ ગૃહસ્થ
ધર્મ તરીકે વર્ણવ્યો છે.

જૈન સાધુ પા ૧૧

૬. જૈન પ્રવચનકાર આશ્ચર્ય શ્રીમદ વિજય રામચંદ્ર
મુરીશ્વરજી મહારાજ વર્ષ-૯ અંક-૨૭ સં. ૧૯૯૪ મુદ્ર
વદ ૬ તા. ૨૦-૨-૩૮ પાનુ. ૨૮૦

૧ અનંત જ્ઞાનીની આજ્ઞા એજ ધર્મ છે અને
ખીન કુધર્મો છે પાંચ. ઇંદ્રીઓના વિષયોની વાસનાને
સર્વથા અભાવ ક્રોધ, માન, માયા, લોભથી ખીલકુલ રહી
પણ તેમજ રાગદ્વેષનો એક પણ અંશ નહી.

૨ દીનતા, અનુલ્લ, સારી, મૈથુન, અને પરીશ્રમ
ત્યાગ મન, વચન, કાયાથી કરે નહી, કરાવે નહી અને
દીનતા પાપોની કોઈ પણ પ્રવૃત્તિને મારી માને નહી

પેસાથી ધર્મ ન થાય

જૈન સાધુ પા ૧૧

૭ ૫ મુર્તિનજ શ્રી વિજય રામચંદ્ર મહારાજ
જીવ અંક-૯ અ.વર્ષ-૧૧ વિજય રામચંદ્ર મુરીજી ન. રામચંદ્ર
રેગજી નાગચંદ્રી રામચંદ્રમં રહી ઉપન ૩૦૦ નમ

ચુતિધરો

રત્નો વીરશાશન તા. ૨૯ જુન ૧૯૨૮ પા. ૬૧૬
ધર્મ જેવી એકાંત કેટલાણુકર વસ્તુનો લક્ષ્મી અને સત્તાનાં
બળે જ સાંધી શકાતી હોત તો છબંડ પૃથ્વીના શ્વામી
ચક્રવૃત્તીઓ અને અન્ય રાજા મહારાજાઓ રાજરીઘ્વીનો
પરીત્યાગ કરી સંયમ સામરાજ્યના સેવક ન બન્યા હોત.

૮ જૈન સાધુ પા. ૧૬ પૈસાથી પાપથી છુટી શકાતુ
નથી જંબુદ્વીપમાં જેટલા પર્વતો છે તે બધા સોનાના
થઈ જાય અને તે સાતે ક્ષેત્રોમાં આંખી દેવાય તે છતાં
પણ એક દીવસનું પાપ છુટતું નથી એવી જ રીતે
જંબુદ્વીપમાં જેટલી રેતી છે તે બધી રત્નરૂપ થઈ જાય
અને સાતે ક્ષેત્રમાં દેવાય તો પણ એક દીવસના પાપથી
છુટી શકાતું નથી.

જૈન દયા પા. ૬

૯ જૈન પ્રવચનકાર શ્રીમદ વીજયરામચંદ્રસુરીજી
મહારાજ વર્ષ ૪ અંક ૬ સંવત ૧૯૮૮ અશ્વાઃ સુદ ૧૫
તા. ૧૭-૭-૧૯૩૨ પા. ૭૦ ધર્મ તેજ છે કે જે
કીયાઓ દુનીયાની આધી, વ્યાધી, ઉપાધીનો નાશ કરવા
સમર્થ થાય.

જૈન દયા પા. ૬

૧૦ જૈન પ્રવચન તા. ૩૧-૭-૧૯૩૨ સં. ૧૯૮૮
અશ્વાઃ વદ ૧૩ વર્ષ ૪યુ અંક ૮માં પોતપોતાના કર્મના
ચેત્રે પ્રાણીઓ આ સંસારરૂપ ભયંકર અટવીમાં અડચણ

અચારસ ગુણેહી સંબુતો

૧૬ સીધચક તા. ૧૪-૧૧-૧૯૩૬ પા. ૪૦ સંવર,
નેજાએ જ ધર્મ.

જૈન દયા પા. ૭

જૈન પ્રવચન વર્ષ ૪થું અંક ૭મો

૧૭. મોક્ષ માર્ગના સ્થાપક તે દેવ મોક્ષ માર્ગના
ખતાવનાર તે ગુરૂ અને જોનાથી એ માર્ગની સાધના થાય
તે ધર્મ તે તમારા ઘરની ચિંતા કરે તે ગુરૂ નહિ ગોર

૧૮. જૈન સાધુ પા. ૭ મુધર્મ એ પરમાત્માની
આજ્ઞાઓ તેજ મુધર્મ તરીકે સ્વીકારવો જોઈએ.

૧૯. જૈન સાધુ ચોપડી પા. ૨૩ ધર્મ નથી જૈન
પ્રવચન વર્ષ. ૧૬ બ્યાખ્યાન ૧૨ તા. ૧૪-૭-૧૯૨૬
અશાક મુદ ૮ રવીવાર લક્ષ્મી પેદા કરવી વીષય ભોગ
કરવો અને ખાણું પીણું એ કંઈ ધર્મ નથી.

૨૦ શ્રી સીધચક તા. ૨૬-૪-૧૯૩૪ પાનું ૩૬૦
તીર્થંકરો અધર્મને ધર્મ બનાવી દેતા નથી.

૨૧ શ્રી સીધચક તા. ૧-૬-૧૯૩૫ પા. ૩૬૬ વષ
૩ અંક. ૧૬ ધર્મ એ આત્માની માલીકીની વસ્તુ
છે. સંસારની બીજ ચીજ પૈસો, ટકો, ઘર, ખેતર, સ્ત્રી,
પત્ની, પુત્ર એ સઘળું ઘણું ઘણું તો ચરીત્રની માલીકીની
ચીજ છે.

૨૨ લેખક પુન્ય આગમોષ્ઠાર શ્રીમદ સાગરનંદ.

સંવપાપ પજાસણે

એક મહામતનો ભાંગનાર પાંચે મહામતનો ૧ નાર યાય મહામતનો ભાંગવાથી સાધુ આ લોકમાં બને અને પરલોકમાં નરકાદીકનો અધીકારી યાય દશ વૈકાલીક નામના આગમ મુત્રમાં પા. ૧૩૨માં : સ્થોની વૈયાવચ્ચ કરવી તે સાધુઓ માટે અનાચાર છે. મુત્રના પા. ૩૭૫-૩૯માં ગાથા ૭ અને ટીકામાં : ૬૬૨-૬૬૩ પાને ૧૩મી ગાથાએ બધાની ટીકા, દીપા અવચુરી વીગેરેમાં આ વાત છે.

પા. ૫૨૧ પંચાગી એટલે મુળ આગમ ૨, નીચું ૩, ભાષ્ય ૪, ટીકા, દીપીકા અવચુરી ૫, ચુર્ણી એ પંચ કહેવાય છે.

પંચાગી એક મતસેદ ૮૪ ગરુડ ચોર્યાશી પદ્ય શંખતસરી. ૪.સં ૧૯૯૫

૫૪ પત્યરો

જૈન દયા પા.

જૈન પ્રવચન તા. ૨૧-૭-૧૯૨૯ દુનિયાના પત્યરો જો ધર્મ થતા હોત તો તીર્થંકરદેવ કે જોની સેવ અસંખ્ય ઇંદ્રો હતા તેઓ સજ્જાટ મુકી, સંયમ સ્વીકાર ઊપસર્ગ પરીવહ સહન કરી કેવળજ્ઞાન ઉપાર્જનું કામ માથા ફેડ કરત.

૫૫ પરીવર્તન

જૈન જ્યોતી વધારો ૧૫ પા. ૨૭૮ તા. ૨૭-૩-૧૯૨૯ મંગલસા

સંવપાપ પજાસણા

એક મહામતનો ભાંગનાર પાંચે મહામતનો ભાંગનાર થાય મહામતનો ભાંગવાથી સાધુ આ લોકમાં નિધ-બને અને પરલોકમાં નરકાદીકનો અધીકારી થાય શ્રી દથ વૈકાલીક નામના આગમ સુત્રમાં પા. ૧૩૨માં ગૃહ-સ્થાની વૈયાવચ્ચ કરવી તે સાધુઓ માટે અનાચાર છે તેજ સુત્રના પા. ૩૭૫-૭૬માં ગાથા ૭ અને ૮મીમાં અને ૬૬૨-૬૬૩ પાને ૧૩મી ગાથાએ બધાની ટીકા, દીપીકા, અવચુરી વીગેરેમાં આ વાત છે.

પા. ૫૨૧ પંચાગી એટલે મુળ આગમ ૨, નીચુકતી ૩, ભાષ્ય ૪, ટીકા, દીપીકા અવચુરી ૫, ચુર્ણિ એ પંચાગી કહેવાય છે.

પંચાગી એક મતલેઠ ૮૪ ગરબ ચોર્યાશી પશુચણુ શંવત્સરી. ઇ.સં ૧૯૯૫

૫૪ પત્યરો

જૈન દયા પા. ૪૪

જૈન પ્રવચન તા. ૨૧-૭-૧૯૨૯ દુનિયાના પત્યરોથી જો ધર્મ થતા હોત તો તીર્થંકરદેવ કે જોની સેવામાં અસંખ્ય દરો હતા તેઓ રાજપાટ મુકી, અંધમ સ્વીકારી, ઘોર ઉપસર્ગ પરીવહ ચહન કરી દેવજ્ઞાન ઉપાર્જવાની શું કામ માયા ફાટ કરત.

૫૫ પરીવર્તન

જૈન જ્યોતી વધારો ૧૫ પા. ૨૭૮ તા. ૨૭-૩-૩૪

મંગલાણુ'અ

સમ્પત્તી

૨૦૧૧

જેન સાધુ પા. ૬૪-૬૫ મંગળવાર શ્રી દેવવીજ્યજી=પરી-
વર્તન ઘણા થઈ ગયા છે અડાઈ આડમને બદલે સાત-
મથી શરૂ થાય છે.

૫૫ અ પંચાગી

જેનદયા પા. ૭૨ નીયુકતીમાં પાછગથી ઉમેરેલો છે.
૧ મુંબઈ સમાચાર તા. ૧૩-૮-૧૯૩૬ રવીવાર પાનુ ૫૪
શ્રીમદ વીજ્ય સમચંદ્રમુરીના શીઘ્ર મુનીરાજ શ્રી
કેનક વીજ્યજી મહારાજના વાખ્યાન, નીયુકતીમાં પાછ-
ગથી લખનારાઓએ ઉમેરેલો છે.

પેસાળ

૨ શ્રી શ્રાદ્ધ વીધી પ્રકરણનું ભાષાંતર પા. ૧૦૪
તપાગઢીય શ્રીમદ રત્નશેખરમુરી મહારાજ રચીત
ભાષાંતર કર્તા ચીમનલાલ શાકરચંદ્ર મારફતીયા પહેલી
આવૃત્તી.

અણાહાર=મીજી ચીજ નેડે પેસાળ ગણ્યો ને
તેનો આશય શ્રીનીશીય ચૂર્ણમાં છે પેસાળમાં કહેવાતા
જેને અસંખ્ય જીવ બતાવ્યા છે પા. ૧૦૬માં લીટી ૭માં
મુદિ એટલે મળોત્સર્ગ (લપુનીતી વડી નીતી) કરવા

પંચાગી

જેન સાધુ પા. ૨૫

૩ શ્રી આચારંગ શ્રી અ. ૧. જી. ૧૦ ટીકામાં સચીત
ત્રીકું ખાવાનું કહ્યું છે તેન ઉપયોગ (દવા અર્થે) સાધુને

૫૬મં દવાજ મંગલ

પંચિદિય

કારણે માંશનો બાહ્ય પરીભોગ કરવો કહ્યો.
 નીચીયચુલિમાં દ્વીતીયપદ્ધે અર્થમાં અનેક મોડ
 અણાચાર કુશીલાદીક પણ સેવવાના સાધુને કહ્યા છે એમ
 દીકામાં ચુલિમાં અર્થમાં અનેક વાત વિરુદ્ધ કહી છે તે
 કેમ મનાય વીશેષ હવે પછી.

લી૦ એક જાણકાર

પંચાગી

૪ લાખ્ય=શ્રી પ્રતીકમણુસુત્ર છપાવનાર

શ્રાવક ભીમશીહ માણેક પાતું ૪૭૯. સં. ૧૯૧૬

મહા વદ ૧૩ સને ૧૯૦૬.

હવે અણાહાર વસ્તુ કહે છે અને પુર્વે કહેલા ચારે
 આહાર માંહેલા કોઈ પણ આહારમાં ન આવે પરંતુ ચક્ર
 વિહાર ઉપવાસે તથા રાત્રીને ચક્ર વિહારે વાવરી
 કહ્યે તે અણાહાર વસ્તુ જાણવી તેના નામ કહે છે
 અનાહારનો વિષે કહ્યે તે વસ્તુ કહે છે લઘુ નીતિ જાણવી
 સર્વ જાતિનાં અનિષ્ટ મૂત્ર પંચકુલ ખારો, ફટકડી,
 ચિલેડ, ઈત્યાદિક વસ્તુ સર્વ અનિષ્ટ સ્વાદવાન છે અને
 ઈચ્છા વિના જે ચીજ મુખમાં પ્રવેશ કરીયે તે સર્વ
 અણાહાર જાણવી એ ઉપવાસમાં પણ લેવી મૂળે
 અને આયર્જિત્ર મધ્યે પાણુહાર પચખાન કયા
 પછી સૂત્રે પ નેન પ્રવચન તા ૩૦-૬-૧૯૩૫ પાતું ૫૬
 પ્રવચનકાર આચાર્ય શ્રીમદ્ વિજય સમચંદ્ર સુરીપરજી
 સંવત્ ૧૯૩૫

૧૬

મહારાજ લખે છે કે: ખાવાનો ત્યાગ કરવો એ ધર્મ
રસોઈ ખાવી એ ધર્મ નથી.

તા. ૧૨-૫-૩૬ના છાપામાં એમ કે જેને પૂછ્યું
છે, તે અઘાર પ્રશ્નનો જવાબ હમુ સુધી મળ્યો નથી તે
બહેર જનતાને સારી પેઠે માલૂમ છે.

૫૭ પ્રભુ પુનઃ

જેન સાધુ પા, ૯૭

૧ પ્રવચનકાર આચાર્ય શ્રી. રામચંદ્રસુરીજી વર્ષ
૬ અંક ૨૭ થાં ૧૯૯૪ મહા વદ ૬ તા ૨૦-૨-૩૮
પાનું ૨૮૩

પ્રભુની આજ્ઞા મુજબ વર્તવાની તત્પરતા એજ સાચી
પ્રભુ પુનઃ છે.

૫૭ A

પુનઃ

શ્રી સીધચક વર્ષ ૨ અંક ૧૭ તા ૧૨-૬-૩૪
પાનું ૪૦૪

પ્રશ્ન=પોષણમાં આવકથી વાસણેપથી જ્ઞાન પુનઃ થાય
કે નહીં

સમાધાન=દ્રવસ્તવ હોવાથી ઉચીત નથી એમ
સેન પ્રશ્નમાં પોષપવાડા માટે દીધેલા ઉત્તરથી જણાય છે.

૫૮ પાપ

જેનદયા પા ૧૫

૧ જેન પ્રવચન તા ૧૬-૩-૩૬ પાનું ૨૬૩ કાનગને

નવરિહ

ખંભેચર

ઉઠાવવો એ પણ પાપ છે.

૨. જૈન પ્રવચન અંક ૨૫-૨૬ વર્ષ ૧૦મુ પાતુ ૩૧૪
શ્રાવક કુળમાં જન્મ્યા પછી મોક્ષમાર્ગ આરાધવાની અરૂચી
ખરે જ લયકંર પાપોદય છે.

૩ જૈન કુળ પામીને પણ જીવનને અર્થ કામની
ઉપાશનામાં વેડફી નાંખવું એના જેવી એક પણ લયકંર
અજ્ઞાનતા નથી.

૪. જૈન પ્રવચન તા. ૧-૧૨-૧૯૨૯ પા. ૨૭૦
ક્રીમતી માનવ જીવન અવસ્થાને અનુરૂપ ચેષ્ટાઓમાં જ
વેડફી નાંખવું એ ખરેજ વીવેકી આત્માઓ માટે લગ્ન-
સ્પદ છે.

૫ જૈન પ્રવચન શાસ્ત્ર કહે છે કે એકવાર પાપ કર્યું
તો પરંપરા ચાલી એક પાપ એ પાપને કરાવે જ.

૬ જૈન પ્રવચન જૈનદયા પા. ૧૬ તા. ૨૬-૩-૩૯
સ્વીકાર વર્ષ ૧૦ અંક ૨૫મો પા ૩૦૨ શ્રી આચાર્ય
ભગવાન પોતાના સ્થાનને માનાદીકતા કાળે નહીં ગ્રોભાવી
શકનારાઓ આવા ક્રીમતી સ્થાનને પોતાની પામરતાના
યોગે કલંકીત કરવાનું પાપ વહેરે છે.

૭. જૈન પ્રવચન પા. ૩૦૮ શ્રી આચાર્ય ભગવતો
અને શ્રી “ઉપાધ્યાય ભગવતો” તેમજ શ્રી સાધુ ભગવતો
શ્રુતિધરે.

ચરિત્ર

૧૪ ત્રીવીધે ત્રીવીધે સઘળા પાપ વ્યાપારો શ્રી સદાને માટે વીરમ પામેલા હોય છે.

૮ શ્રી જીનેશ્વર દેવની આજ્ઞા એજ ધર્મ છે એ આજ્ઞા વીહીત “નહી કરાયલી વસ્તુનું સેવન એ પાપ છે અને નિષીધ કરાએલી વસ્તુનું સેવન મહાપાપ છે.

૯ જૈન પ્રવચન તા. ૨૭-૧૦-૧૯૨૬ પા. ૨૦૭ એ તો “પાપ ને પુણ્ય”માને એના તો નીસ્તારની બારી રહેલી નથી

૧૦ જૈન પ્રવચન તા. ૧-૬-૧૯૨૬ પા. ૨ જૈન આગમમાં તો “બધુ આવે છે” સારીયે દુનિયાના પાપ ની નોધ આમાં છે

૧૧ જૈન પ્રવચન તા. ૨-૭-૧૯૩૩ પાનુ ૮૧ જૈન દયા પા. ૧૭ એક જલુ ચપ્પુ મુકીને મરી બાય એ જો તજ્યુ ન હોય તો તેનાથી થતી કાર્ય વાહીનું પાપ મરનારને લાગે છે.

૧૨ “જાંદગી સુધી” રેલમાં ન બેસવું એવા નીયમ વાળા ને પાપ ન લાગે બાકી જેને છુટી છે એ તો આરંભમાં બેઠો છે.

જૈન દયાને ૫૧૭

૧૩ ગરમ પાણી પીવાનો નીયમ કસ્ટમર બધા પાણીની અમત નહી લાગે

સંપરણા

૧૪ જૈન પ્રવચન તા ૧૮-૮-૧૯૩૩ પા ૧૧૭
“શ્રાવક શ્રાવીકા” તે દુનીયાની કીયાને તો પાપ
માનીનેજ કરે છે.

૧૫ જૈન પ્રવચન તા. ૨૮-૩-૧૯૩૭ પા ૪૮૨
“માતા, પિતા,” કે વડીલ અથવા કોઈના માટે
પણ પાપ કરવામાં આવે તો પણ કર્મ રાજ છોડ્યે
નહી અને તેના યોગે આ ભથ્થકર સંસારમાં પોતાનેજ
ફલવું પડશેજ

૧૬ જૈન પ્રવચન તા ૨૦-૧૦-૧૯૩૬ પા ૨૦૪
“હીંસાથી બચાવવા” માટે હીંસકને મારવાની ભાવના એ
ઘોર પાપ છે ઘોર હીંસા છે

૧૭ જૈન પ્રવચન તા. ૧૦-૧૨-૧૯૩૩ પાનુ ૩૩૫
“આજે સાધુ”ના વેશમાં રહેવા છતાં પણ જ્ઞાનને નામે
ચોખ્ખો પાપનોજ પ્રચાર કરી રહ્યા છે.

જૈન દયા પા. ૧૮

૧૮ શ્રી સીધચક તા. ૧૭-૧૧-૧૯૩૩ પાનુ ૮૫
ત્રીવીધ ત્રીવીધ વોસરાચ્યા વીના કોઈ પણ આત્મા કર્મના
કારણથી બચી શકતો નથી

૧૯ “જૈન પ્રવચન” તા. ૨૮-૩-૩૭ પા. ૪૮૨-૪૮૩
જેના માટે પાપ કરે છે તે પાપના નવીનથી
વીપાકથી બચાવવા નહી આવે અને કદાચ કોઈ આવે તો
પણ બચાવી શકે તેમ નથી ૧૯ અ પાનુ ૪૮૪ વોસરાચ્યા

અમારસ ગુણેહી સંજ્ઞીતો.
 ધીમા મુદ્રી જનારને અને વાપરે, વપરાવે તથા અનુમોદે,
 એ ત્રણેને પાપ અમે સાડ કહીએ તો અમને પણ પાપ.
 અદારે પાપ લાગે.

જૈન દયા પા. ૨૧

૨૦ શ્રી સીધચક તા. ૬-૧૨-૧૯૩૪ પાનુ ૭૭
 સર્વ જગતના જીવોના અદારે પાપ સ્થાનકની અનુમોદનાના
 સાગીદાર છે. અનુમોદનાથી આવતા પાપ કર્મનું રોકાણ
 રૂઢસ્થને હોતુજ નથી પણ તે અનુમોદના પાપનું
 રોકાણ તો સર્વ વ્રતીવાળો સાધુઓનોજ હોય છે.

જૈન દયા પાનુ ૨૨

૨૧ શ્રી સીધચક મે ૧૯૩૬ અંક ૧૫-૧૬ પા. ૩૭૩
 સમ્યક્ત્વવાલા જીવોને આરંભિકી અને પરિગ્રહીકી
 કીયા ન માનનાર સમકીતી તો શું ? પણ વ્યવહારથી
 પણ જૈની નહી કહી શકાય.

૨૨. ઇ. જેને સમ્યક્ત્વ પ્રાપ્ત થયું હોય ને આરંભ
 અને પરિગ્રહ હોડવા લાયકજ માને અને છોડવામાંજ
 આત્માનુ કલ્યાણ છે એમ માને.

૨૩ એ, આરંભ, પરિગ્રહીકી કયાં પ્રવર્તવું, સચવું
 લોકોને પ્રેરવા અને નાપુપજાને અનુચિત કાર્યો કરવા
 કરાવવા અને પોતાના આત્માને જ્ઞાતા અને દ્રષ્ટા
 કહીને બચાવવો એવું સ્વપ્ને પણ સમકીતી જીવને હોય
 જ નહી.

પંચમહાવપનુત્તો

પંચ વીહાયાર પાલણ સમઘ્યા : જૈન સાધુ પા. ૨૮

૨૪ જૈન પ્રવચનકાર શ્રી આચાર્ય શ્રીમદ્ વિજય
રામચંદ્ર સુરીજી મહારાજ વર્ષ ૬મુ અંક ૨૭ સં. ૧૯૯૪
મહાવદ ૬ તા. ૨૦-૨-૩૮ પા. ૨૮૩

પાપની મોટામાં મોટી જડ મીથ્યાત્વ છે.

૨૫ જૈન પ્રવચન વર્ષ ૧૦મુ અંક ૭મો શં. ૧૯૯૪
ભાદરવા વદ ૬ તા. ૧૮-૯-૧૯૩૮ પાનુ. ૮૫

દુન્યવી સુખની ઈચ્છા એજ પાપની જડ છે.

૨૬ જૈન પ્રવચન તા. ૪-૮-૧૯૨૯ પા. ૬ લગવાન
મહાવીર દેવે અસી, મસી, કસીને પાપ સ્થાનક
કહ્યું છે.

૨૭ શ્રી સીધચક વર્ષ ૨ અંક ૨૦મો પાનુ. ૪૬૯
સમાધાનકાર શ્રીમદ્ સાગરાનંદ સુરીશ્વરજી મહારાજ
શાસ્ત્રકારો મન વચન કાયાથી જેમ પાપ કરવું, કરાવવું
અને કરતાને અનુમોદવાનો નિષેધ કરેજ છે.

૨૮ શ્રી સીધચક સમાધાનકાર શ્રીમદ્ સાગરાનંદ
સુરીશ્વરજી મહારાજ વર્ષ-૩ અંક ૧૬ તા. ૧-૬-૧૯૩૫
પાનુ-૩૭૦ સાધુએ અસંયતિનું પાપણ પાનું કરવું નહી
જો સાધુ અસંયતિનું પાપણ કરે છે અથવા અસંયતિને
આપે છે તો તેને પાપ લાગે છે. ૨૯ શ્રી સીધચક પા-૩૬૬
તા ૧-૬-૧૯૩૫

પંચસમીઆ ત્રીગુણા

એ ઇત્રીશ ગુણે ગુરુમજ્જ

સર્વ સાવધના ત્યાગીને સર્વ સાવધના રોગીને
પોષવાનો શાશને કરેલો નીષેધ.

૩૦ શ્રી સીધચક્ર તા. ૧૭-૧૧-૩૩ પા. ૮૫ વર્ષ
૨ અંક ૪ મુધા સાગર.

૮૩૬ ત્રીવીધે ત્રીવીધે વોસરાવ્યા વીના કેઈ પણ
આત્મા કર્મના કારણોથી બચી શકતો નથી.

૩૧, જૈન પ્રવચન વર્ષ-૨૨૭ અંક-૨૪ તા. ૨૬-
૩-૧૯૩૬ પંચાગી પા. ૬૭ મુની છકાયના રક્ષક છે
અને એજ માટે મુનીએ પાટે બેસવાનું છે છમાંથી એકેને
મારવાની સલાહ સાધુથી આપી શકાય એમ નથી.

૩૨ ધી યંગમેન્સ જૈન સોસાયટી સાહિત્ય અંક શ્રી
પુર્ણિમા વી. ૨૪૫૫ પા. ૧૫ લખનાર પુન્ય શ્રીમદ
વિજયલક્ષ્મીમુરીશ્વરજીનો સંદેશ.

સ્વજન, પ્રીતી, મીઠ્યા મોહનો નશો છે.

કંચન, કામની કર્મના દાર છે.

૩૩ જૈન પ્રવચન વર્ષ ૨ પા. ૨૪૪ અંક ૨૧ તા.
૧૨-૧૦-૧૯૩૦ પંચાગી પા. ૬૬ નવપદમાં આવક આવીકા
લીપા નથી કારણ કે આવક આવીકા આવધમાં રહેલા છે.
આવકારે ગુરુસ્થને ઉકાયના હાંસિક દેવાથી તપાવેલા.
લોભના મોહની બેન્ધ આપી છે.

નમો અરીહંતાણુ

૩૪ જૈન પ્રવચન વર્ષ રજુ પા. ૨૬ અંક ૩જો
તા. ૮-૬-૧૯૩૦ પંચાગી તા. ૬૬ હીસા, ગુક, ચોરી,
મૈથુન એ ચારે પાપ લાવનાર પરિચ્છ છે.

જૈન દયા પા. ૨૧

૩૫ જૈન પ્રવચન હીસા પા. ૨૬૨મુ તા. ૨૪-૧૧-૧૯૨૬
શ્રી મહાવીર દેવે શ્રેણીક મહારાજને કાગસૌરીક કસાઈ
માટે કહ્યું કે એને હીસા કરતા રોકવાની તાકાત નથી.

૩૬ જૈન સાધુ પા. ૮૮ શ્રીમદ્ રામચંદ્ર મુરીશ્વરજી
મહારાજે ગામ વાપીમાં ફરમાવ્યું કે અસયંતી અપચ-
ખાણી, અત્રની ને મુઝતો, અમુઝતો પ્રામુક, અપ્રામુક દેવે
તેને એકાંત પાપ શાખમુત્ર લગવતી શતક-૮ ઉદેશો ફ.

૩૭ જૈન દયા પા. ૧૫ પૌદગલીક સંયોગો મેળવ-
વવાની ભાવના કેવળ પાપનુજ કારણ છે.

૫૬ પ્રાયશ્ચિત

જૈન ધી યંગનેન્સ સોસાયટી સાક્ષીત્ય અંક પા.
૧૧૩ લેખક પુણ્ય શ્રીમદ્ આગરાનંદ મુરીશ્વરજી મહારાજ
ધર્મ શાસ્ત્ર ત્રિવાયનું શિષ્યજી દેવું. દેવગરવુ કે
દેતા ને સારા વતનુવા તેમાં સાધુને પ્રાયશ્ચિત લાગે છે.

૬૦ પાણી

જૈન સાધુ પા. ૬૫

૧ શ્રી માતૃકમુની (હાલ શ્રી માતૃકમુરીજી) = સત્રીના

નમો સીપાળુ

નમો આયરીયણ્

પાણી રાખવાની મનાઈ છે તેને બદલે બધા કેમ રાખીયે છેયે ?

૨ પાણી પાવા પા. ૯૧ જૈન દયા કારણકે જ્યાં પરીપકવ ઊપ્પજળ ન મળતાં પ્રાણુ ચાસ્યા જાય એવી સ્થિતિમાં પણ મુનિ કાચુ પાણી પીતા નથી, તે ખાડો ખોદી પાણી કાઢી ને બીજાને પીવડાવવા ત્યારે જ તૈયાર થાય કે તે કાર્ય કર્યા પહેલા સાધુત્વને નિલાજલી આપે

૬૧ પારકા

જૈન દયા પા. ૭૧

મુંબઈ સમાચાર તા. ૧૦ ઓગસ્ટ ૧૯૩૯ પા. ૧૪
ભાષણ કરનાર મુનીરાજ શ્રી કનક વીજયજી

શરીર લક્ષ્મી, કુટુંબ.

શરીર, લક્ષ્મી, કુટુંબ તલ્લે પારકા છે તમારી માન્યતા શરીર માર્ગ છે, લક્ષ્મી મારી છે, કુટુંબ માર્ગ છે પરંતુ એ માન્યતા તદ્દન ખોટી છે શરીર પર છે લક્ષ્મી પર છે કુટુંબ પર છે જ્યાં વસ્તુની દીમત નથી ત્યાં સાચો માર્ગ જડતો નથી.

૬૨ પારણુ

જૈન પ્રવચન તા. ૧૧-૧-૧૯૩૧ પાનુ. ૩૮૭

તપને ધર્મ કહ્યો પણ ખાણુ એને ધર્મ ન કહ્યો માત્ર ખમણને પાસે બીજુ માત્ર ખમણ કરવું હોય નમોઆવળપાણુ.

- નમોભોજોએ સવ્વસાહુભું

.. તો. તેવા. આત્માને વરચે પારણ્યામાં વાપરવા બોધએ તો
ખીન્નું માથ ખમણુ થાય એમ શાસ્ત્રકાર બહો. છે પણ
એ પારણ્યાને તપો ધર્મ ન કહ્યો.

.. ૬૨ અપારણું નીર્જરાને રોકે છે

જૈન સાધુ પા. ૯૭

૨ ઉપવાશના પારણ્યા થાય છે ત્યારે અપુર્વ આનંદ
આવે છે પરંતુ એ આનંદ માનનારાઓને એ વાતનો
ખ્યાલ છે કે પારણ્યાએ ચાતુનીર્જરા રોકી દીધી છે.

૬૩ શ્રી પાશ્વચંદળ

જૈન સાધુ પા. ૧૭

શ્રી પાશ્વચંદ શ્રી સીધચક પાત્ર ૩૫૨ સં. ૧૬૬૩
વૈશાખ સુદ ૧૫ તા. ૨૫ મે સને ૧૬૩૭ વર્ષ પમું
અંક ૧૫ મો લખનાર અગમોદ્ધારક શ્રી ચાગરાનંદ સુરીજી.

પાશ્વચંદ્રે લોકાના સમુદાયને પણ પોતાના પાશામાં
લેવા જણાવ્યું કે શ્રીજીનેશ્વર મહારાજની પ્રતીમાને
માનવાનું કે તેની પુજા કરવાનું જણાવેનું જ નથી
અને શ્રી જીનેશ્વર મહારાજની પ્રતીમાની પુજા કરવામાં
પાપ થાય છે.

લગવાન જીનેશ્વર મહારાજે તો જેમાં કર્મબંધ
અંગે પણ ન હોય એવો એ સંવર નીર્જરામય ધર્મ
જણાવેલો છે.

નમીકકારો

એગાથા

શ્રી પાંચચંદ્ર સુરી કૃત

ફૂલ નરભવ પામવો જીવને ફૂલ શ્રાવક કુળ અવતારો
શુભવંત શુરનો સંગ છે. દોહીલો તે પામીને નહી હારોરો.
પ્રાણી જીવદયા મત પાલો ॥ ૧ ॥ આંકડી

આશ્રવ પ્રતીપક્ષ સંવર જીઓ તેહની રહસ્ય વીચારો
આરંભ આશ્રવ સંયમ સંવર એમ બાણી જીવ નહી મારોરો
પ્રાણી ૨

જીવ સહુએ જીવવું વંછે, મરવું ન વંછે કોઈ
આપણે દુઃખ છે તેમ છે બીજાને, હૈયે વીચારી બેઠરો
પ્રાણી ૩

અંગ ઉપાંગ શસ્ત્રધારા અણીથી, નખ ચખ છેદે લેદે કોઈ
જેહવી વેદના મનુષ્યને હોવે, તેહવી એકન્દીયને હોઈરો
પ્રાણી ૪

ધરડા પુરૂષને બગવંત તરૂણો, મારે મુડી પ્રહારો.
જે દુઃખ વેદે તેહવો એકન્દીયને, લીપા હાથ મઝારોરો
પ્રાણી ૫

સમગ્રીત વીના હાણી જીવ સસગાની, દયા ચોખે ચીત પાટી
મતી સંસાર ટીપે તે ધમે, મેપકુવર ધયો દુઃખ ટાળીરો
પ્રાણી ૬

સવ્વપાત્ર

અલયદાન દાનાં માહે મોટો, વળી દાન સુપાત્રે દાખ્યો
આગમ સાંભળને જૈન મત જુઓ, મુજ દયા ધર્મ લાખ્યોરે
પ્રાણી. ૭

લોહ શીલા જો તરે મહોદધી, કદાચ પશ્ચીમ જિગે લાજુ
સહજે અજી પશુ શીતળ થાયે, તોહી હીસામે ધર્મ મત
જાણુરે પ્રાણી. ૮

સુરજ આથમીયા દીવસ વીમાસૈ, સાપ મુખ અમૃત જોવે
ઝેર ખાધા વળી જીવવું વંછે, તેમ હીસામાં ધર્મ ન હોવેરે
પ્રાણી. ૯

અજી સીચીને કમળ વધારે, કપડા ધોવાને કાદવ આણે
તેમ કુચુર પ્રસંગે મુર્ખ માનવ, જીવ હણે ધર્મ જાણેરે
પ્રાણી. ૧૦

આગમ વેદ પુરાણ કુસનમે, કહ્યો દયા ધર્મ સારો
વળી જીનજીના વચન સાચા જાણો તે, છ કાય જીવોને
નહી મારેરે પ્રાણી. ૧૧

અર્થે અનર્થે ધર્મ જાણીને, જીવ હણે મંદ જુદી
પશુ ધર્મ માટે છકાય હણે તેની, શ્રદ્ધા ધણી છે
ગંધીરે, પ્રાણી. ૧૨

સોયને નાકે દોરડું પોરયે, તે કેમ અંદર પોરે
હીસા મંદી ધર્મ પડયે, તે સાચો અત ન બેસેરે,
પ્રાણી. ૧૩

પ્રશ્નચક્ર

પ્રેમ વીના પુત્ર ઉપત્યે, મા વીના બેટો બચે
 તેમ હીનામાં ધર્મપ્રરૂપે, તે મને અચરજ આયોરે,
 પ્રાણી. ૧૪

પદ્મચંદ્ર મુરી ભણે એવી પરે આજ્ઞા સહીત કરુણાપાત્રે
 તે નર દુર્ગતીના દુઃખ ટાળે, જ્ઞાન કળા અજવાલેરે,
 પ્રાણી. ૧૫

શ્રી પાદ્યચંદ્ર મુરી કૃત

સૈય મંદીરમાં ઝાડજ બિગ્ધો, અનંત જીવાંને વાશે
 લોહની કુહાડી લેઈ આપણુ છેદે, કાંઈ કરે દુર્ગતી વાશેરે
 મુનીવર હીંસા ધર્મ કાંઈ ભાખે ॥ ૧ ॥

જાનુ કહે તો તે નહી માને, જુદુ કહે તે કીજે
 અમૃત્ય ભાષીને હીનાચારી, તે ગુરૂ આધા મુકી દેજેરે
 મુ. ૨.

ચારીત્ર પાળી મુગતે પહોત્યા, તે માર્ગ નહી થાયો
 મુદમતી હોય જીવ વીરાધો, નહિ કરે એવો પાપોરે,
 મુ. ૩.

ધર્મ બિયાપી ને હીંસા થાયો, છ કાયાના પ્રાણુ હુંટાયો
 ધર્મ તણે છાંટો નહી માંદી, નકામો જન્મ ગુમાવોરે
 મુની ૪.

વનમાં શીકારી શીકાર કરે તો, લોકોમાં પાપ પુકારો
 ભગવંત આગળ હીંસા માંદી, લાખો મોટો જીવના ચંદારો,
 મુની ૫

મંગલાશુભ

શીકારીને ચામ ચાહી જે ને માંસ ખાઈ જે, પેટને કારણ મારે
જે જીવ મારીને મનમાં પછતાવે, એનો જવાબ પુછ્યા
ન આવેરે મુની. ૬

તમે ચામડાને ન અડકો માંસ ન ખાવો, કાંઈ તમે
જીવ હણાવો, તમે ભગવંત માથે દુષણ દો છો, ન્યાયે
તમે દુર્ગતી બનેરે મુની. ૭

ખાન લાડુ શેવ મીકાઈ, ભર ભર થાળા લાવો, પ્રભુ
ત્યાગી તમે ભોગ લગાવો, કાંઈ તમે દુર્ગતી બનેરે
મુની. ૮

કોઈ શ્રાવક રાત્રે ન ખાવે, તમે દેવને મું ચઢાવો
માર્ગ છોડી કુમાર્ગે ચાલ્યા, એ કરણીથી દુઃખ પામેરે
મુની. ૯

ભગવંત વચનની પ્રતીતી નહી, તેથી હીંસા કરાવો
દેવલોકથી તો દૂર બળજે, જરૂર નીગોહમાં બનેરે
મુની. ૧૦

દેવને કારણે છ કાય હણાવો, ગુરૂને કારણ મરાવો
ધર્મને કારણ હન્ય હન્ય ખાવો, તમે કોના નામે
છેલ્યોરે મુની. ૧૧

પ્રીત મુની તમારાથી પડેલી હતી, તેથી તમને ચીનચતુ
ને મારો મન નિર્મલ પ્રીતિ, અનન્ય ગુણ ગુણુરે
મુની. ૧૨

પઠંમ

સન્માર્ગથી વંચીત બનાવી દુઃખના જ માર્ગે
દુષ્ટમાં દુષ્ટ પ્રયાસ છે.

૩ પાતુ ૨૬૩ પૌદ્ગલીક સંયોગોની પ્રાપ્તિ
પણુ ધર્મ કરે, એવો ઉપદેશ આપી શકાય છે, એ
નારા કેટલા બધા અજ્ઞાન છે અને વસ્તુતઃ.
નહિ પણ અપકારી છે તે આપો આપ સમજાવો.

૬૬ નવ પ્રકારે પુણ્ય

જેન સાધુ

પાત્રાસ જોલ પુણ્યપાદ મુની મહારાજ શ્રી
નીજ મહારાજ.

છપાવી પ્રતીષ્ઠ કરનાર શેઠ નવલચંદ
જવેરી.

૧ સાધુ મુનીરાજ વગેરેને લોગન આપવાથી
બધાય તે અન્ન પુણ્ય.

૨ તેમને પાણી આપવાથી પાત્રપુણ્ય.

૩ તેમને રહેવાને સ્થાન આપવાથી લેણપુણ્ય.

૪ તેમને મુવાને પાટ વગેરે આપવાથી શેણપુણ્ય.

૫ તેમને વસ્ત્ર આપવાથી વસ્ત્ર પુણ્ય.

૬ તેમનું મનમાં જાતુ ચીનવવાથી મન પુણ્ય.

૭ તેમની વચન વડે સ્તુતી કરવાથી વચન પુણ્ય.

૮ તેમની કાયાથી મેલ જાતી કરવાથી કાયા પુણ્ય.

૯ તેમને હાથ ઝેડી નમસ્કાર કરવાથી નમસ્કાર પુણ્ય.

જૈન સાધુ પા. ૬૫
શ્રી સીધુર પ્રકરણ શ્રી સોમં પ્રભાચાર્ય કૃત. પાંતુ
૧૬ શ્લોક ૨૬

કદાચ પથ્થર જળમાં તરે, સુર્ય કદાચ પશ્ચીમમાં
કે, કદાચ અમ્મ શીતળ થાય, પૃથ્વી કદાચ ઉપર થાય
પણ જીવોના નાશરૂપ હોંસા દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાળાદીકને
કોઈ પણ પુણ્ય કૃત્ય કરતી નથી.

૬૭ ફેર નથી.

લેખક પુત્ર આગમોદ્ધારક શ્રીમદ સાગરાનંદ સુરીશ્વરજી
મહારાજ ધી યંગમેન્સ જૈન સોસાયટી સાહિત્ય અંક પા. ૫૬

શાસ્ત્રકારો, આશ્રવ, સંવર. નીર્જરા, બંધ અને
જોવા જેવા વીષયમાં કાળચક્રના ફેરને લીધે ફેર પડવાની
ન પાડે છે.

૬૮ બીકાનેર રાજપૂત પહેલો દેશનીકાલ જી. ૩૬
નં. ૪૪ શનીવાર તા. ૩૭ નવેમ્બર ૧૯૨૩

૬૯ બાળ, પંડીત બાળ, અને બાળ મરણ

જૈન દયા પા. ૩૬

જૈન પ્રવચન વર્ષ ૧૩૦ અંક ૩૩મો ચંપત ૧૯૮૬

મહા મુદ ૪ રવીવાર તા. ૨-૨-૩૬ પા. ૧

પાપથી પીતમ પમ્યા હોય તેના મંગળી મુર્ચ્યા
મુની ખસ્યા તે પંડીત મરણ દેશ પીત્તી પ્રવક અંગે

એસોપચ

ખસ્યા માટે એમનું મરણ તે અંશે પંડીત મરણ તથા બાકીના અંશે બાળ મરણ અને બીજા બધા સંસારના સંઘમાં બેઠા છે માટે એમનું બાળ મરણ

લીક્ષા ૭૦

જૈન સાધુ પા. ૬૪

શ્રી જૈન પ્રવચન વર્ષ ૮ અંક ૪૨ પાત્ર ૫૪૬ તા. ૬-૫-૩૭.

મુખ્ય ખાનપાનવાળા ઉત્તમકુળના ઇતરોના ઘરથી પણ સાધુઓ લીક્ષા લઈ શકે છે.

ભાવાચાર્ય ૭૧

જૈન દયા પા. ૪૨

જૈન પ્રવચન ૨૬-૩-૩૬ વર્ષ ૧૦ અંક ૨૫ ૩૧૩ પાત્ર

નામાચાર્ય અને દ્રવ્યાચાર્યની શ્રી જીનેશ્વર દેવના શાશનમાં પુટી કોટી જેટલી પણ કીમત નથી શ્રી વીતરાગ પરમાત્માના શાશનમાં એવા પણ આચાર્ય થયા છે, થાય છે અને થશે કે જેઓનું નામ માત્ર દેવાથી પણ આત્મા પાપશિત્તનો બાગીદાર થાય છે એવા નામાચાર્યોને દ્રવ્યાચાર્યોથી બચવાની ખાતર મોક્ષના કામી એવા પ્રત્યેક આત્માએ ભાવાચાર્યોના સ્વરૂપને ત્રમણ લેવાની અવીશ્ય આવશ્યકતા છે. ૭૧ અ પાત્ર ૩૦૧ જેઓને લોક રંગન કલ્પ ખાતર ખીચ ઉપરેથી દેવાનું મન થાય છે તેઓ દુઃખ છે કે ન દુઃખ તે

નમોસ્તુતે

છતાંય નામાચાર્યની કે દ્રવ્યાચાર્યની કોટીમાં પોતાનું
નામ નોંધાવે છે.

ભુલને પાત્ર ૭૧ બ

પંચાગી ૬૫ જૈન પ્રવચન વર્ષ ૨ અંક ૮ પા. ૮૦

તા. ૧૩-૭-૧૯૩૦ છદમસ્ત માત્ર ભુલને પાત્ર છે.

જૈન દયા પા. ૬

૭૨ મંગળ

૮ અહીંસા સંયમ તપ રૂપ ધર્મ એ ઉત્કૃષ્ટ
મંગળ છે

જૈન સાધુ પા. ૩૭

૭૩ મૃત્યુધી બચાવી શકતું નથી ૭૩અ જૈન પ્રવચન
સંવત ૧૯૬૪ આશો શક ૧૫ સ્વી તા. ૬-૧૦-૧૯૩૮
વર્ષ ૧૦મું અંક ૧૦મો પાત્ર-૧૧૬ પ્રવચનકાર આચાર્ય
દેવ શ્રીમદ વીજય રામચંદ્ર સુરીચરણ મહારાજ.

જગતની કોઈ પણ વસ્તુ, મોટામાં મોટા હુકીમ
કે સેંકડો વીરોની સેના, એમાનું કોઈજ મૃત્યુધી બચાવી
શકતું નથી

જૈન સાધુ પા. ૬૭

૭૪ માખાપનો બદલો

૧ જૈન પ્રવચન વર્ષ ૬મું અંક ૪૪ મો સંવત
૧૯૬૪ અષાઢ વદ ૬ સ્વેત્ર તા. ૩-૭-૧૯૩૮ પ્રવચનકાર
શ્રીમદ વીજયરામચંદ્ર સુરીચરણ મહારાજ પાત્ર ૫૨૬.

સંવપાવ

શાસ્ત્રો યુત્ર પર તો એ ફરજ મુકી છે કે પોતે સન્માર્ગે જઈ માળાપને પણ એ માર્ગમાં વાળે તોજ માળાપના ઉપકારનો બદલો વળે.

જૈન સાધુ પા. ૯૮

૨ શ્રી સીધચક તા. ૨૯-૧૦-૩૨ પાનુ ૪૩ પ્રથમ વર્ષ અક બીજો આશો વદ ૦) સં. ૧૯૮૮ પ્રશ્ન ૭૮

માળાપના ઉપકારના બદલો વળી શકે કે નહીં.

સમાધાન=પોતાના દેહુની ત્વચાના ઉપાનહુ જોડા શીવડાવીને સમર્પણ કરે છતાં પણ માળાપનો ઉપકાર વળી શકતો નથી પણ જીનેશ્વર ભગવાન કથીત જે ધર્મને અંશે પમાડવાથી પ્રત્યુપકાર શહેજે વળી શકે છે.

જૈનસાધુ પા. ૨૯

માળાપનો બદલો દીક્ષાનુ સુંદર સ્વરૂપ રચનાર ધીમહ આગચનંદ મુરીશ્વરજી મહારાજ. પા. ૧૪૬-૧૪૭

૩ જરૂરથી પર્મમાં રહેલા જીવો જો કે માતૃપીતાની મેવા માટે બંધાયેલા છે તો પણ તેમની સેવા એ લોકો- ત્તર ધર્મ તો નથી તેથી જ બ્રિજ્વાઈ આદી આગમોમાં માત્ર માતૃપીતાની મેવા કરનારને પરલોકના આરાધક પ- છાનો નીચમ દેખાડવા નથી આથી માત્ર આ લોકમાં જેઓ ઉપકાર કરેલા છે જેઓની સેવા કેવળ દીકરીક જ નહીં આવી છે.

શ્રીમદ્ભગવદ્ગીતા

૭૫ મીથ્યાત્વ

ચોપડી જૈન સાધુ પા. ૪

૧ મીથ્યાત્વ દશ પ્રકારના છે તે જેવા હોય તેવા સરહે તે સમકીર્ત

મનુષ્ય જન્મ સીવાય અને મીથ્યાત્વીને મોક્ષ મળે નહી

૧ જીવ ને અજીવ સરહે તે મીથ્યાત્વ

૨ અજીવને જીવ " "

૩ ધર્મ અધર્મ " "

૪ અધર્મને ધર્મ " "

૫ સાધુ ને અસાધુ " "

૬ અસાધુ ને સાધુ " "

૭ મોક્ષ માર્ગ ને કુમાર્ગ " "

૮ કુમાર્ગ ને મોક્ષ માર્ગ " "

૯ મોક્ષ ગયા તેને નથી ગયા સરહેતો મીથ્યાત્વ

૧૦ અમોક્ષ ગયા તેને મોક્ષ ગયા "

જૈન દયા પા. ૧૮

૨. જૈન મુત્રમાંના એક પદમાંનો એક અક્ષર પણ ન રૂચતો હોય તો (કિવળ જ્ઞાનીને જોપણું ભોખ્યો) બાકીનું સપણું રૂચતું હોવા છતાંય તે મીથ્યાત્વ ૨ અ જૈન પ્રવચન પા. ૨૧-૩-૩૬ પાનું ૩૦૮

સર્વ વતીની "આટલી મહત્તાને" નહી સમજનારા એ ધર્મ દેશક અને તેને લેણે લહેણેમાં પડે ધર્મ

મંગલાણુચ

દેશના ના નામે અધર્મ દેશક બની અમતી આદી અનેક પાપોની અનુમોદના આદી પાપોથી લેપાયા વીના રહી શકતો નથી લોકને ગમે તેવું બોલવામાં ધર્મ છે એવું માનનારો શ્રી વીતરાગ શાશનનો ધર્મ દેશક નથી પણ કટ્ટર ઉન્માર્ગ દેશક છે.

૩ ગૃહસ્થપણમાં પણ કેવલ જ્ઞાન થઈ શકે છે એ વાત આગળ કરી સર્વમતી ધર્મની કીમત ઘટાડવાને જેઓ પ્રયત્ન કરે છે તેઓ શ્રી જૈન પ્રણીત માર્ગના ઉપદેશકો નથી પણ ઉચ્છેદકો છે.

જૈન કથા પા ૧૬

૪ જૈન પ્રવચન કાર શ્રીમદ વિજય રામચંદ્ર મુરિ-
શ્વરજી મહારાજ તા. ૨૬-૬-૧૯૨૬ પા. ૧૬૩

સો પાપમાં નવાણુ પાપ ને પાપ માને એક પાપ ને પુણ્ય માને ત્યાં મુખી સમકલ્પ હોતુ નથી.

૫ જૈન પ્રવચન તા. ૬-૧૦-૧૯૨૬ પાનુ ૧૭૩
જો એ ગૃહસ્થ આશ્રવની કરતી ને સંવરની કરતી માને, ધર્મ માને, કરતુ જોઈએ એમ માને તો દેશ મતી લાય ને સમ્યક્ત્વ પણ આવુ લાય.

૬ જૈન પ્રવચન તા. ૧૫-૧૨-૧૯૨૬ પાનુ ૨૬૩
સાતમાં ખોટાની જુદીને ખોટામાં સાતની જુદી એ મીઠાંત્ર મોટો મજ, દોષ છે.

સંવેશી

ચોપડી જૈન દયા પા. ૧૯

૭ જૈન પ્રવચનકાર શ્રીમદ વિજય રામચંદ્ર સુરીશ્વરજી
મહારાજ તા. ૧૭-૭-૧૯૩૨ પા. ૬૯

કલીકાળ સર્વજ્ઞ ભગવાન શ્રી હેમચંદ્ર સુરીજી કહે
છે કે સુત્રના એક પણ અક્ષરને જે ન સદેહે તે સમદષ્ટિ
મટી મિથ્યાદ્રષ્ટિ બને છે.

જૈન સાધુ પા. ૬

૮ ૧૦ ધર્મના વીપયમાં અસર્વજ્ઞોના વચનને
અનુસરવું એ ઘોર મિથ્યાત્વ છે.

૭૬ મેલો

જૈન દયા પા. ૪૯

જૈને પ્રવચન તા. ૨૪-૪-૧૯૩૮ પાનુ ૪૩૦

સાધુ કપડાથી મેલો હોય, બાહ્ય દેખાવમાં મેલો
હોય પણ એની આંખો, એના કાન, એનું નાક, એની
જીભ એ વીગેરેમાં મેલાપણું ન જોઈએ.

૭૬ એ મોહ

સીધચક તા. ૨૯-૧૦-૧૯૩૨ પાનુ-૪૭ સમાધા-
નકાર શ્રીમદ સાગરાનંદ સુરીશ્વર મહારાજ વર્ષ-૧૯ અંક
૮મો તા. ૨૫ ૧-૩૩ ચં ૧૯૮૬ પોશ વદ ૧ બુધવાર
પાનુ ૧૮૩-૧૮૪.

૧ જૈન સાધુ ચોપડી પાનુ-૩૨ દેવી આવે છે. ભેદ
નિતીથી પ્રાપ્ત થઈ રૂઢ વીગેરેથી રૂઢરૂઢ છે. એનું સ્મૃત

પ્રથમ

દેહ રહે છે જનપક્ષીતનું મૃત્યુ થાય છે જન રક્ષીત સહી
સલામત ઈષ્ટ સ્થળે પહોંચે છે.

૨ જૈન સાધુ ચોપડી પા. ૩૪-૩૫

શ્રી મહાવીર દેવનો અભીચકુ દીક્ષાનું સુંદર સ્વરૂપ
ચોપડી પાનુ-૧૪૧-૧૪૨ તૈયાર કરનાર શ્રીમદ સાગરાનંદ
સુરીશ્વરજી મહારાજ માતપીતા જીવે ત્યાં સુધી દીક્ષા
લેવી નહિ એવો અભીચકુ કેમ કર્યો શંકા સમાધાન
પ્રથમ તો તે અભીચકુ ધર્મ રૂપ નથી પણ મોહના
હિંદય રૂપ છે તે વાત અષ્ટકજીની દીકામાં સ્પષ્ટપણે
જણાવવામાં આવેલી છે.

૩ પાનુ-૧૪૯ પરંતુ તે મોહથી આત્માનુ કન્યાજ
યયુ નથી.

જૈન સાધુ પા. ૩૫મુ

૪ જન પ્રવચન વર્ષ-૧૦મુ અંક-૧૨ તા. ૧૩-૧૦-
૧૯૩૮ યં. ૧૬૬૪ આશ્વો વદ ૦) સ્વીચાર પાનુ ૧૫૭
મોહધેત્રા બનેલાઓ પોતે માનેલા પ્રીયની પ્રજાવના
કરતા માટે પોતાની જાતને અનેક પાપોની બાનીદાર
બનાવતા કે જનતાને ધોરપાપની ખાઈમાં ધકેલતાં
જરા પણ અંચકો ન ખાય એ સંદેશ છે.

૭૭ મેઘુનો ઉપાય

જૈન રવા પા. ૪૦

જૈન પ્રવચન તા. ૧૬-૩-૩૬ પાનુ. ૨૬૩

૧ અખીડ રેડી એટલે તરત મેઘ થઈ નરીકુન

મોક્ષ

પરમપ્રભુએ પ્રકૃતિને ધર્મ એજ એક મોક્ષનો ઉપાય છે.

જૈન પ્રવચન તા. ૨૬-૩-૩૯ પાનુ. ૧

૨. જીવ અને કર્મનો યોગ એજ સંસાર છે અને જીવ અને કર્મનો સર્વથા વીયોગ એજ મોક્ષ છે.

દાદશાંગીએ એ જડના યોગને નીવારવા માટે બતાવેલા ઉપાયોનો જીવનમાં અમલ થવો એજ જૈન શાશનનું સમ્યક ચરિત્ર છે એ દર્શન એ જ્ઞાન અને એ ચારીત્ર રૂપ રત્નાત્રયીનો જ્યારે સમુચીત યોગ થાય છે ત્યારે આત્મા પોતાની મુક્તિ સાધવા સમર્થ બની શકે છે.

૩. પાનું ૩૦૦ તપના ફળ તરીકે એક મોક્ષ ગણાય છે આશંસાપુર્વકનો તપનાયોગે ઋષિ સીધી કે દેવગતી આદિથી મલકાવું એ અજ્ઞાનનું ફળ છે મહાદુઃખ આપનાર છે પોતાનું પારકાનું અહીત કરનારા છે.

મોક્ષ

જૈન દયા પા. ૪૮

૪ જૈન પ્રવચન તા. ૨૨-૬-૧૯૨૬ સ્વીવાર પાનુ ૧૫૦, ૧૫૧

એવો ઉદ્દેશ આચાર્ય દેવે આપ્યો

આચાર્ય ધીમહ વિજય દાનમુરીશ્વરજી

“મુક્તી” નામના નગરના ધી જીનેશ્વર દેવે કહેલા

જે માર્ગ છે તેમનો એક માર્ગ તરત મહાપ્રત નામનો

હવર્થ

છે અને બીજો એક માર્ગ અણુમત રૂપ વિષમ છે સંસારથી જલદી છુટી મોક્ષે જવું હોય તો મહામતનો માર્ગ પકડો, સંસારમાં વધુ વખત રહેવું હોય ધીમે ધીમે મોડેથી મુક્તી જવું હોય તે બીજો માર્ગ છે.

૫ જૈન પ્રવચન તા. ૨૫-૬-૧૦૩૨ સ્વીવાર પાનુ ૧૯૧ શ્રાવકપણામાં મોક્ષ છે એમ શાસ્ત્રે કહ્યુંજ નથી જે આત્માને એ વેષમાં મોક્ષ કહ્યો છે તે આત્માભાવથી સર્વ વિરતીને પામીને મોક્ષે જાય છે.

મત ૭૮

જૈન દયા પા. ૩૨

૧ જૈન પ્રવચન તા. ૨૬-૩-૩૬ વર્ષ ૧૦મું અંક ૫૫મા પાનુ ૩૦૮

નર્વ વિરતી નામનું ચારીત્ર યતીઓને હોય છે.

દેશ વિરતી નામનું ચારીત્ર ગૃહસ્થોને હોય છે.

શ્રા. શીતરાગના આચનનો ધર્મ દેશક ત્યારે જનનંધ મુએ છે ત્યારે સદાય સર્વ માટે તેના અંત-ગતી નંદતા ભાવ દયા તેને દેશ વિરતી આદી વચ્ચે રાખે છે. ૨ પાનુ. ૩૦૬ ગૃહસ્થ મર્મ ને ૩ પાનુ. ૩૦૭ જનનંધ મુએ તેને સમી ગુરુઓએ નિષ્ક-રૂપે મોક્ષની જ ઉપમા આપી છે ક્રસ્તુ કે કનકે ૧૦૩૨ વન. મુએને વીરાધક બની જાય છે.

૩ નવવક ને ૧૬૩૬ પાનુ ૩૦૩ મનપાન ૧૦

પંચક

૧ સંમકલ તેનું જ નામ છે કે વીરતાવાળાને જ
મેં માનવા અને વીરતિને જ ધર્મ માનવો આ જૈન
સંમકલ પ્રાપ્ત થયું હોય તે, અવીરતી ને કર્મખંધનનું
મંત્રુ માને.

જૈન દયા પા. ૪૯

૭૯ વંદન

સીધચક તા. ૨૯-૪-૩૪ પાનુ ૩૩૯

૧ શ્રેણીક મહારાજને ભવિષ્યની ચોવીશીના પહેલા
પક્ષનામ નામના તીર્થંકરપણે થવાના સકળસધે જાણ્યા
છતાં કોઈપણ સુત્ર પુરૂષે શ્રેણીક મહારાજને દ્રવ્ય તીર્થ-
ંકરપણે વંદન કર્યું હોય તેમ શાસ્ત્રોમાં જણાવ્યું નથી
૧૧મી ભગવાન નેમનાથજી મહારાજે કૃષ્ણ મહારાજને
આવતી ચોવીશીમાં તીર્થંકર થવાના છે એમ જણાવ્યા
છતાં પર્વદામાંથી કોઈ પણ વીવેકી કે અમદલ્લિએ તેઓને
વંદન કર્યું નથી.

જૈન સાધુ પાનુ ૬

૧૩ ધી જીનારા પ્રતીપાલક નીચંચ સાધુઓને
કરેલું વંદન નીચગોત્ર કર્મ ખપાવનારું છે.

વંદીતુ ૭૯ અ

પ્રતિકભવ સુત્ર પા. ૬૦ સ્વનાર ખંભાત નીવાસી
માસ્તર ઉમેશ્વર સ્વચંદ.

૭ કાપ સંભારણે પચયે પચાવણે જે દોસા જાત

૫મી ટીપ

હાય પરકા ઉભયકા ચેવંવંનિદે-પ્રથવી કાયાદીક છકાય
જીવોનો આરંભમાં પોતે રાંધતા ખીજ પાસે રંધાવતા
વળી રાંધતાને અનુંભોદતાં જે દોષ પોતાને અર્થે અથવા
પરને અર્થે તે બેઉને અર્થે કરવામાં જે દોષ લાગ્યો હોય
તે નીચ્ચે હું નીકુ છું.

સીહીએ મુઝ દુહીએ મુઝ નતમે અસંજએમુ
અનુકંપા રાગેણ વ દોષણુવ ત નિદે, તંચગરીહામી.

સમકક્ષાન દર્શન અને ચારીત્ર જેમનુ રૂડી રીતે છે
એવામુવીડીત ઉપર તથા રોગે કરી દુખીયા ઉપર જે
પોતાની ઈચ્છાએ વીચરનારા નહી પણ ગુરૂની આજ્ઞાને
વિશે વીચરનારા નુ સાધુ ઉપર ગુણવંતની બુદ્ધિએ નહી
પણ આ મારે સગો છે એવા રાગથી તથા આ ખીચારને
આપણે નહી આપીએ તો કોણ આપશે એવી નીપ્પા રૂપે
દેવ બાવધી મેં જે અચનાદીક દાન દયા કરી દયા બદ્ધી કીધી
હોય તેને હું નીકુ છું ત્યા ગુરૂની સામે વધારે નીકુ છું.

ખીજે અર્થ

વજ્ર પાંચાદીકે કરી મુખીયા એવા તથા રોગે કરી
દુખીયા એવા અસંવની એટલે વેચપારી પાવચ્યા એવાઓને
આ તો મારા મુઝ છે. અથવા મારા માનના છે વગેરે
સુત્રે કરી અથવા મેં જાણનારા દેવીક નીકુ છે કંત્યાની
દેવ ઉપર તો પણ પર અવ્યવ માટે દાન આપું કંત્યાની
બાવે કરી જે જે દયા કીધી હોય તેને હું નીકુ છું.

૧૬મું હવાઈ

જૈન દયા પાનુ ૩૩

૮૦ વારશો

સીધચક્ર મે ૧૬૩૬ પાનુ. ૩૬૮
ધર્મનો વારશો ન આપનાર પિતા પિતાપણાને ના
વારશક છે.

૮૧ વીહાર

જૈન પ્રવચન વર્ષ ૮ અંક અંક ૪૨ પાનુ ૫૪૬
૧ ૬-૫-૩૭

જૈન સાધુ પાનુ. ૬૪

ધનાસાર્થવાહુની સાથે આચાર્ય મહારાજ આદીએ
ધીકટ પ્રદેશ વીટાવ્યો છે.

વીલા ૮૨

જૈન દયા પા. ૩૮

૧ જૈન પ્રવચન વર્ષ ૪ અંક ૬ સંવત ૧૬૮૮
અચાક મુઠ પ તા. ૭-૭-૧૬૩૨ પાનુ ૭૦ અમીજ-
સેજો ૭૬૭ પેટ માટે વીલા લખનારાએ જગતમાં ઉપકારી
ધાય એ માનવું એ એક બાતીની ભયંકરમાં ભયંકર
મુખાઈ છે.

૨ ૭૨૮ પેટની વીલા એ સમ્યક જ્ઞાન નથી અને
એટલો પ્રચાર એટલો આત્મ ગુણનો નાશ છે.

૮૩ વેપધારી

જૈન દયા પા. ૪૫

જૈન પ્રવચન તા. ૧૧-૧૨-૧૯૩૨ પાનુ ૩૧૦

૧૦૫૩ જે સાધુઓ પોતાની જ પ્રલાવનામાં પડી બાય છે અને ગૃહસ્થો ઘર બાર સાચવામાં પડી બાય છે તે સાધુ માત્ર વેપધારી છે અને ગૃહસ્થો કેવળ નામના શ્રાવકો છે.

૮૪ વૈયાવચ્ચ

૧ શ્રી સીધચક તા. ૬-૬-૧૯૩૫ પાનુ. ૩૮૧ સાધુએ સર્વ સાવધનો ત્યાગ કરેલો હોવાથી તે ગૃહસ્થની વૈયાવચ્ચ કરી શકતો નથી.

અસંયતીની વયાવચ્ચ

૨ સીધચક તા. ૨૩-૬-૧૯૩૮ પા. ૫૩૮ જૈન દયા પા. ૨૨ સાધુને ગૃહસ્થનું વૈયાવચ્ચ ત્રીવીધ ત્રીવીધ વીરનીવાળાઓએ સર્વથા વર્જવાનું છે એ વાત દશવૈદ્ય લીકના “ગિદિલો વડીયા વડય” એ ગુરુને જ્ઞાનુનાસાઓથી અશ્રાવ્ય નથી અને આમાન્ય રીતે અસંયતો છ જીવની કાયન્ન દિંસા કરનાર હોવાથી નૃપેન્દ્ર લોદાના માળા જેવા ગણાય છે.

૮૫ હાડકાના માળા

૧ જૈન પ્રવચન ૧૧-૨ અંક-૩૫ પા. ૪૧૧ તા. ૨૫-૧-૧૯૩૧ દક્ષિણ પંચમી પા. ૬૭
પર્વ ૩૫ ચૈત્રવ્ય દીન જનનું ને હાડકાના માળાપણું નિષ્કારી

૫૬૩

૮૬ હીસા

જૈન દયા પા. ૧૦

૧ જૈન દયા પા. ૨૦ જૈન પ્રવચન તા. ૧૯-૮-૧૯૩૪
પા. ૧૨૬ વીવેકી આત્માઓ માટે નાનામાં નાના જંતુની
જી હીસા ચોચ નથી.

૨ જૈન દયા પા. ૨૧ શ્રી મહાવીર “ દેવે
કેલીક મહારાજને કાળ સૌરીક કસાર્થ માટે કહ્યું કે એને
હીસા કરતા રોકવાની તાકાત નથી.

૮૭ લક્ષ્મી

જૈન દયા પા. ૩૬

જૈન પ્રવચન વર્ષ-૧૦ અંક ૨૫ પા. ૩૦૮ તા.
૨૬-૩-૧૯૩૬

૧ શ્રી વીતરાગ દેવના ઉપદેશથી એ સર્વ વિરતી
રૂપ ચારીત્રના મહીમાને સમજી શકેલા પટખંડ વિજેતા
એને ભોક્તા એવા ચક્રવર્તિઓએ પણ પટખંડની અખંડ
સંખ્ય લક્ષ્મીને એક દાણવારમાં એક તૂણની માફક
વળને જીવનમાં ચારીત્ર પર્મનો જીકાર કર્યો છે.

જૈન પ્રવચન પા. ૫૨૭ અંક ૪૪ વર્ષ ૩

તા. ૧૦-૪-૧૦૩૨

૨ સાણુ પેસા આપણ અપાવણ વીજેરેનો ઉપદેશ
આરે તે તે પાવાણ સાણુ-પર્મથી પતીત થઈ, મતોને
નવરિ

હવાઇમંગળ

ભાંજક બની અને પોતાની જિંદગીમાં જિંદગી નીતીને ત્યાગ કરી ભયંકર નુકશાનનો અધીકારી થાય છે એટલે કે આ લોકમાં નીચ બને છે અને પરલોકમાં નર્કાદીનો અધીકારી થાય છે.

૩ ધન

જૈન પ્રવચન તા. ૮-૬-૩૫ પાનુ. ૨૩ ધનથી વૈરાગ્ય, ધન સર્વ અનર્થ અને કલેશનું કારણ એ માટે ધનમાં લુબ્ધ ન થવું.

પંચાગી ગા. ૬૬ (પૈસા) લક્ષ્મી ૮૭ અ

જૈન પ્રવચન વર્ષ રત્નું પા. ૨૬ અંક ૩મે તા. ૮-૬-૩૦

હીન્દા, કુક, ચારી, મિથુન એ ચારે પાપ લાવનાર પરીગ્રાહ છે.

પંચાગી પા. ૬૬ હીન્દા ૩

જૈન પ્રવચન વર્ષ ૨ પા. ૨૮૪ અંક ૨૧ મે

તા. ૧૨-૧૦-૧૬૩૦

નવ પદમાં આવક આવીશ ત્રીજા નથી. આજરે મુદ્દસ્યને છ પ્રવચન હીન્દાકે દેવાગી નખાવેલા લોકના કલ્યાણી ઉપમા આપી છે.

પંચાગી પા. ૬૭ હીન્દા ૪

જૈન પ્રવચન વર્ષ ૨ અંક ૨૮

તા. ૬-૬-૧૬૩૦

૪૧૧૫૬

એસોપંથ

મુની છ કાયના રક્ષક છે એજ માટે મુનીએ પાટે
એસવાતું છે છમાંથી એકેને મારવાની સલાહ સાધુથી
આપી શકાય એમ નથી.

૮૮ શત્રુ મીત્ર

જૈન પ્રવચન ૨૬-૩-૧૯૩૯ વર્ષ ૧૦ અંક ૨૫

પા. ૩૧૩

જૈન દયા પા. ૪૩

જ્ઞાતા મહાપુરુષો કરમાવે છે કે આત્મા જ આત્માનો
મીત્ર છે અને આત્મા જ આત્માનો શત્રુ છે અજ્ઞાન મને
મીથ્યા દ્રષ્ટી આત્મા પોતાના આત્માનો શત્રુ ધારે છે
જ્યારે જ્ઞાની અને સમ્યક્દ્રષ્ટી મહાત્મા પોતે જ પોતાના
આત્માનો મીત્ર ધારે છે.

૮૯ સંઘ

જૈન દયા પા. ૪

૧ જૈન પ્રવચન વર્ષ ૪ અંક ૨૬ પાતું ૩૧૨
૧૦૯૦, વીતરાગના સંઘનો અર્થનો એકજ છે કે મુક્તીનો
અર્થ

શ્રીકૃષ્ણક તા. ૩-૪-૧૯૩૫ પાતું ૨૮૭

૨ જ્ઞાન દર્શન અને ચારીત્ર્યના ગુણથી યોગ્યતા
એવા સાધુઓનો જોડો ત્રિમુલ્ય તે સંઘ કહેવાય.

૯૦ સંવર

જૈન સાધુ પા. ૬૬
નમંચવઓજાવાળું

મંગલાશુચ્ય

સંવત્ર નીર્જરાથી છુટા થવામાં બળાપો સીદ્ધ્ય
વર્ષ ૧૮૩ અંક ૨૩મો સં. ૧૯૮૯ ભાદરવા મુદ ૧૧
સોમવાર તા. ૪-૯-૩૩ આગમોદ્ધારક શ્રીમદ આચાર્ય
દેવ સાગરાનંદ મુરીશ્વરજીની અમોઘ દેશના પાતું પર

સંવત્ર બંધ થાય અર્થાત સંવત્રથી છુટા થાય તો આનંદ
આવવો ન લેઈએ પણ હુજ તેમાં (સંવત્રમાં) જે આનંદ
આવવો લેઈએ તે આનંદ આત્માને આવતો નથી તેથી
બળાપાની જગ્યાએ આનંદ અને આનંદની જગ્યાએ
બળાપો ગોઠવાઈ ગયો છે સામાયક એ જ મારે તો
હંમેશ માટે કરવાનું હતું એમ સામાયક કરવામાં જ મારે
કાયદો હતો.

૯૧ સંજમ જાત્રા

૧ દેવગી રાઈ પ્રતીકમણ મુનાજી છપાવનાર ગ્રેડ
અવેસ્થાંદ પ્રતાપચંદ
મુખ્ય સંજમ જાત્રા નીચેના છે.

૨ જૈન પ્રવચન વર્ષ-૮ મું અંક ૪૨ પાતું ૧૬૬
તા. ૬-૫-૩૩ જૈન સાધુ પા. ૬૩ સાધુઓ મારે સંજમ
જાત્રા ઉત્તરનાવમયાત્રા છે.

૯૨ સંસાર

૧ જૈન પ્રવચન મુખ્ય વર્ષ ૨૦ નવું-૧૭ તા.
૬-૫-૩૩ પા. ૨૨૫-૨૨૬ સંવત્ર ૧૯૬૫ પા. ૧૬
૧. જૈન સાધુ નીચેના (૬મી-૭) અંક ૧૬ જૈન સાધુ
૧૬૫-૬૬૬ મંગલ

સંબંધપાવ

પા. ૬ કરમાવનાર આચાર્ય શ્રીમદ્ વિજય રામચંદ સુરી-
શ્રવણ મહારાજ ૩ આ સંસાર એ દુઃખનો દાવા નળ છે

૨ જૈન દયા પા. ૩૬ જૈન પ્રવચન તા. ૩૦-૫-૧૯૩૭
પાતું ૫૭૦ અનંત જ્ઞાનીઓ સંસાર ને એળીયાના દુકડા
જેવો જણાવે છે સંસાર એટલે દુઃખનો પાર નહી અને
વાસ્તવીક મુખર્તુ નામ નહી.

૩. જૈન પ્રવચન તા. ૨૭-૩-૧૯૩૮ પાતુ ૩૬૫
જૈન દયા ૩૭ સઘળી જાતીના વીષમતાઓતું સંગ્રહરથાન
એતુ નામ જ સંસાર છે.

૪ જૈન પ્રવચન તા. ૧૯-૩-૧૯૩૯ વીવેકીને સંસાર
રતુ મુખ ઈષ્ટ લાસે જ નહી,

૫ તે એકાન્તીક જે મુખમાં દુખનો એક અંશ
પણ ન હોય અને આત્યન્તિક (જે મુખ કોઈ પણ ઠાણે
વીનાશને પામનારું ન હોય) મુખ સંસારમાં છે જ નહી
તેવું મુખ તો માત્ર મોક્ષમાં જ છે.

૬ જૈન પ્રવચન વર્ષ ૫ અંક ૪ તા. ૧૧-૬-૧૯૩૩

જૈન દયા પા. ૩૭

મુરપણાના મુખો અને મનુષ્યપણાના મુખો એ
આમાને દુઃખ લાસે છે.

પંચસમીઓ ત્રીગુણો

પક્ષાસક્તે।

જૈન ઇયા પા. ૩૭

(જૈન પ્રવચન તા. ૧૧-૬-૧૯૩૩ પાનું ૪૬

૭ સંસાર એ અસાર છે આત્મા સાથે પરનો યોગ એ સંસાર)

૮ જગતના બ્રાહ્મપદાર્થમાં મુખ્ય આપવાની તાકાત નથી.

૯ જૈન પ્રવચન તા. ૨૫-૬-૧૯૩૩ પાનું ૭૧

આત્મા અને જડનો સંયોગ એજ સંસાર અને જડથી આત્માનો વીયોગ તેનું નામ મુક્તી છે ત્યા જડ અને ચેતનના યથાર્થિત સ્વરૂપનો વીવેક તેનું નામ સમ્યગ્દર્શન

૬૩ સાધુ

૧ જૈન સાધુ પા. ૬ જૈન પ્રવચનકાર શ્રીમદ વિજયરામ ચંદ્ર મુરીયરજી મદ્રાસના વર્ષ ૧૦મું અંક ૧૨-૧૩ પા. ૧૫૭ તા. ૨૩ ૧૦-૧૯૩૮ ચું. ૧૯૬૮ આગેા વક્ર ૦) સ્ત્રીનાર હિંદી, અંગ્રજ, ચોરી, મૈથુન અગ્રમચર્ચ અને પરીક્ષક એ અને પાપ છે એ અનેના અનભાગી નર્તયા ત્યાગ કરે અન્યને એ પાસેના ત્યાગ કરવાનો કુપદેશ આપે અને તેના તે પાસેના ત્યાગ કરે તેનાને જ આરા માને તેનામાં જ માન્ય માન્યુ નું સંભરે છે

પ્રજાસભ્ય

જૈન દયા પા. ૨

સાધુ

૨ જૈન પ્રવચન વર્ષ ૧૬ અંક ૩૩મો સં. ૧૯૮૬ મહા સુદ ૪ રવી તા. ૨-૨-૩૦ પાનુ ૩૮૧ આત્મહીતની સાધના કરે તે સાધુ દુનીયાના સઘળા સંયોગ તથા કેવળ મોક્ષની સાધનામાં રહે, એનેજ નમસ્કાર કર્યા છે સામાન્યને ત્યાં સ્થાન નથી.

જૈન દયા પા. ૨

૩ જૈન પ્રવચન વર્ષ ૪થુ અંક ૫મો પાનુ ૫૮ તા. ૧૦-૭-૩૨ ગુરૂ તેજ છે કે જે એ આધિ, વ્યાધિ, ઉપાધી રૂપ સંસારનો ત્યાગ કરી બીજાને તેનો ત્યાગ કરવા સમજાવે છે.

જૈન દયા પા. ૩

૪ જૈન પ્રવચન તા. ૧૫-૪-૧૯૩૪ પાનુ ૫૧૧ અમીત્રરણા લોગમાં રહેલા અને લોગને સારો માનનારો ધર્મી નથી તેમ લોગને સારો કહેનારો ધર્મગુરૂ નથી.

૫ જૈન પ્રવચન તા. ૨૩-૧૨-૩૪ પાનુ ૩૪૯ સાધુથી ફંડ એપત્રવાચન નહીં

જૈન પ્રવચન ૨૬-૩-૩૬ પાનુ ૩૦૩ ૩૦૪.

પરમહારવચ્ચો

પંચીરીય

જૈન પ્રવચન પા. ૩:

સાધુ

૬ સાધુ ભગવન્તો સદાય મનોગુપ્તી વચન ગુપ્તી અને કાય ગુપ્તીથી ગુપ્ત રહે છે પ્રાણી માત્રના હીતૈથી ઈર્ષ્યા સમીતી આદી પાંચે સમીતીઓના પાલનમાં ખુબજ ઊપુક્ત હોય છે પ્રાણાતીપાત વીરમણાદી છએ મતો પાલન પોતાના જીવની માફક કરવામાં સદા સમજ રહે છે.

જૈન હયા પા. ૩

૭ પ્રાણાતીપાતાદિ વીરમણના પરીણામ રૂપ વીગુદ ચારીત્ર ધરનારા સમીતી ગુપ્તી આદિ પાલન કરનારા સાધુ ભગવન્તો પંચમપદે પુનઃય છે.

જૈન હયા પા. ૨.

સાધુ

૮ જૈન પ્રવચન પા. ૨૩ ૬ ૧૨૩૨ વર્ષ ૧૦ અંકે ૨૮મે.

દીન્યા, અન્ય, ગેરી, મૈગુન નામદાયક અને પરીવેદ આ પાને પાપ છે આ પાનેના જીવનમાંથી સર્વથા ન્યાન કરે, અન્યને એ પાનેના ન્યાન કરવાનેજ ઉદ્દેશ આપે અને જેને પાનેના ન્યાન કરે તેનેનાનેજ સાચ અને મેનદાન આપુ ગુનીવડુ દહી મહે છે.

૧૪૧૫૬

જૈન ધર્મ

સાધુ

૯ સ્તાંધળાને દીનમાં મુજે દીનાંધને રાત્રે મુજે પણ જન્માંધને જરા પણ મુજે નહી. પંચાગી પા. ૧૭ વીર શાશન તા. ૨૬ જુલાઈ ૧૯૪૦ પા. ૬૦૭

પ્રશ્ન=કેવળ પરોપકારના કાર્યો માટે જ સાધુ ધનનો સંચય કરે તો ગુણુકારી ખરો કે નહી ?

જિત્તર=સર્વ સાવધ અને આરંભાદિના પચ્ચખાણુ કરી પારકા માટે આરંભ કરૂ છુ એમ કહેનાર માંશની વીરતી કરી અન્ય શબ્દથી માંશ ખાનારની જેમ જેવડું પાપ કરનારો છે એક માંશ ખાવાનું ખીજું તેને છુપાવવાનું પરીગ્રહનો સંચય સ્વભાવથી સાવધ છે પછી તે સ્વ માટે હો કે પર માટે. વિપત્તિ નામ મધુર પાડવાથી કે ફાડલીનું નામ શીતલા પાડવાથી તે મધુર કે શીતલ જની જતા નથી ધન સંચયાદી પરિગ્રહ સ્વભાવથી જ સાવધ અને અશુભ પરિણામ જનક છે.

અગ્ની સન્ની હીત કાષ્ટ ને દહે છે તેમ અગ્ની સમાન પરીગ્રહ અશુભ પરિણામ રૂપી દાહ વટે સંયમ રૂપી કાષ્ટને બાળી નાંખે છે ગ્રહવાસાદીનો પરિત્યાગ કર્યા બાદ ફરી અન્યનિમીત્તે જેઓ ધનાદિનો સંચય કરે છે તેઓ વાખો બયોએ દુર્લભ એવા મહા મુશ્કેલીના આરીઝ રત્નને યેથી પરિગ્રહ રૂપી અત્યાર એવા કાચ માર્મરને ખરીદ કરે છે.

ચંદ્રીવીહ કંસાપમુક્ષો

પાપનો છે પાપનો વીરોધ તો ધર્મી માત્રને હોવો જોઈએ

૪ જૈન પ્રવચન તા. ૨૨-૬-૨૯ પાનુ ૧૫૨

સર્વ સાવધ નહી, માત્ર જે ઘડી પર્યાંતના સાવધના
ત્યાગનાજો સામાયિકમાં રહેલો દેશવીરતી શ્રાવક પણ
દુનીયાદારીની વાત પણ ન કરે, પૈશા મુકવાનુ, પાણીનો
લોટો ભરવાનું, મહેમાન માટે ગાદી પાથરવાનું ન કહે.

શાવધ

જૈન સાધુ પા. ૯

પ્રશ્ન ૪૭૪ સમાધાન=શ્રી સીધચક પાનુ ૪૬૪
મહુસ્થાત્રમ એ સાવધ હોવાથી ખોટો છે એ સીદ્ધાંત છે

૯૫ સ્યાદવાદ

જૈન દયા પા. ૪૮

જૈન પ્રવચન તા. ૨૯-૬-૨૯ રવી વર્ષ ૧ હું અંક
૧૫ પાનુ ૧૫૭ મુ બધામાં પોણ રાખે, એ સ્યાદવાદ નહી
પણ કુદડીવાદ કહેવાય એક વસ્તુને જે જે સ્વરૂપ હોય
તે તે સ્વરૂપે ઘટાવવી એનું નામ સ્યાદવાદ છે સ્યાદવાદના
નામે ગમે તેમ ચલાવનારાઓ ખરેખર શ્રી જૈનશાસ્ત્રનના
વેરી છે.

શાસ્ત્રોમાં કહ્યું છે તે કરતાં નથી ૯૬

જૈન સાધુ પા. ૯૪

જૈન જ્યોતી વખાણ ૨ પાનુ ૪ તા. ૫-૪-૩૪
સોમવાર સંવત ૧૯૬૦ શ્રાવણ ૫૬ ૩ સાધુ સંમેલન
અમદાવાદ થી પીજયવસ્ત્રજનુરીષ્ઠ=આપણે કેટલાંક એવા
એક અપારસ ગુણેહી

સંબુતો

આચરણ કરીએ છેયે જે શાસ્ત્રમાં કહ્યા નથી અને કેટલીક વાતો શાસ્ત્રોમાં કહેલી છે તે પણ કરતા નથી.

૬૭ શામાયક

જૈન દયા પા ૩૯

૧ જૈન પ્રવચન તા. ૨૦-૩-૧૯૩૨ રવીવાર પા. ૪૮૭ છે ભગવાન પાપ વ્યાપારોનું પશ્ચકખાતુ કરે છે એટલે કે એક પણ પાપ વ્યાપાર નહીં કર્યાની પ્રતીક્ષા કરે છે તે પણ જીવંતીકરને માટે અને તે પણ તીર્થોલેખ તીર્થોલેખ એટલે કે મન, વચન, કાયાથી પાપ પ્રવૃત્તિ નહીં કરે, નહીં કરાવું અને કરનારને અનુમોદન પણ નહીં આપું.

૨ જૈન પ્રવચન વર્ષ ૪ મું અંક ૨૦ મે પા. ૨૪૦ મુમગદ્ધથી આવક નામાયકમાં એકો હોય તે વખતે પોતાનો હોમને કેટલી મૂલ્યે હોય તે એ આવક એને નીચાંમણ કરાવે ૫૧ તોજ કેહીમાયક પ્રવૃત્તિ એકી જ કરે ૬૮ આવકપણાનું બીજામ

જૈન દયા પા ૪૬

જૈન પ્રવચન તા. ૨-૩-૧૯૩૦ પા. ૪૨૬

આપણું મુલ્ય, જીવંતી વાતો વિધિ મુજબ અને નવ કિલ્લો નીચે ચંદ્રારની રીયા વચનનું દેવ કરે અને એક કારણથી વચનને જે નીચે દેવ દેવ આપણું બીજામ છે.

૫૫૫૬૫૫

સુધા

૯૯ આવક પરીચક્ષી

જૈન દયા પા. ૬

જૈન પ્રવચન વર્ષ ૧૬૦ અંક ૬ મો તા. ૧૧-૮-૧૯૨૬
રવિવાર શ્રાવણ સુદ ૭ પાનું ૭૪૩

ચોક્કસ પહોરનો પોપો કરનાર ગૃહસ્થ પણ આડ
વીરમનું મીઠકતનું ભાડું બ્યાજ ખાય કે મૂકી દે ?
પોપધમાં આવક ગમે એવો અપરીચક્ષી છતાં પરીચક્ષ
આતુ આવે, આઠે દહાડાની કારવાઈ કહીને આવે, નવમે
દહાડે બચ ત્યારે પુછે.

૧૦૦ શાધુ ગ્રહસ્થમાં અંતર મેરૂ શરશવ જેટલો
જૈન દયા પા. ૨૧

જૈન પ્રવચન તા. ૧૧-૮-૧૯૨૬ પાનું ૫
શ્રાવકના મતોના ભાગા કોડોની સંખ્યામાં પણ
આધુ ને માટે એકજ તીતીહેણું તીતીહેણું બેમાં લેઢ
મેરૂ સરસવ જેટલો.

૧૦૧ શાધુ શાધવી ભેગા

સમાધાનકાર શ્રીમદ સાગરાનંદ મુરીશ્વરજી મહારાજ
શ્રીદ્વયક વર્ષ-૨ અંક ૨૦ મો પા. ૪૭૮ તા. ૨૬-૭-૩૪
ગુરુવાર

૧ શેશન્નવરીશીતને આવી ને ઉપાગ્રયે સંતાડવાનો
અધીકાર છે ૧-૪-૧૪૦ ૧-૪-૧૮૧ ને ૧-૪-૧૮૩
ની પ્રાથ્મ વીચારણી

૫૪ વીદાવાર પાલજી સમજી

પંચ સમીઓ ત્રીગુણા

૨ શ્રીમદ આચાર્ય આગમોદ્ધારક સાગરાનંદ મુની-
ધરજી મહારાજ અમદાવાદના વાખ્યાન સાંજ વર્તમાન
તા. ૧૯ અક્ટોબર ૧૯૨૮ પા. ૫ અમે નવ દીક્ષીત મુનીને
સંતાડીએ અને તેને કોઈ પાછો પકડી લાય એવું લાગે
તો તેને સાધવી ના કપડા પહેરાવી ને સાધવીને ઉપાશ્રય
માં સંતાડીએ તેમજ તેની, સેવા સાધવી કરે તો પણ
તેનો કોઈ પણ દોશ અમને લાગતો નથી.

૧૦૨ સીદ્ધી

જૈન દયા પાનું ૪૬

જૈન પ્રવચન તા. ૨૬-૧૧-૧૯૩૩ પાનુ ૩૧૪

ધર્મની ત્રીણી થયા પછી અર્થ અને કામની ત્રીણી
નીચ્ચત્ર છે

૧૦૩ મુન્નાજીયારા

૧૦૩ મુન્નાજીયારા તા. ૩-૫-૧૯૩૫ પા. ૨૮૫ વાં

જૈન ધર્મ સમજવા નીચેના વીસ પ્રશ્ન સમજવા
જરૂરી છે લોકીક અને લોકોત્તર કાર્ય સમજે.

- ૧ શ્રીમદ આચાર્યજી કરે
- ૨ શ્રીમદ ઉપાધ્યાયજી કરે
- ૩ શ્રીમદ સાધુજી કરે
- ૪ શ્રીમદ આચાર્યજી ન કરે
- ૫ શ્રીમદ ઉપાધ્યાયજી ન કરે
- ૬ શ્રીમદ સાધુજી ન કરે
- ૭ શ્રાવક સામાયકમાં કરે
- ૮ શ્રાવક પોપામાં કરે
- ૯ શ્રાવક ઉપધાનમાં કરે
- ૧૦ શ્રાવક સામાયકમાં ન કરે
- ૧૧ શ્રાવક પોપામાં ન કરે
- ૧૨ શ્રાવક ઉપધાનમાં ન કરે
- ૧૩ લોકીક કાર્ય છે
- ૧૪ લોકોત્તર કાર્ય છે
- ૧૫ કરે તો કોણ
- ૧૬ ન કરે તે કોણ
- ૧૭ ધર્મ છે
- ૧૮ ધર્મ નથી
- ૧૯ મતમાં છે
- ૨૦ અમતમાં છે

પંચસો મળુ સચીત્ત ચણા અડદ, છુવાર, મગ
તૈયાર છે એક ખેતો જૈન સાધુ નાંખે તો પંચસો મળુ

ગૌશાલા, પાંજરાપોળમાં નાખવા તૈયાર છે દયા, દાન બંને માલમ પડશે વખત દહાડો, જથ્થા નકકી કરી લખવા મહેરબાની કરશો. શ્રી પ્રવચનકાર શ્રીમદ વિજય રામચંદ્ર સુરીશ્વરજી મહારાજ છે.

શ્રી સિધ્ધચક્ર સમાધાનકાર શ્રીમદ સાગરાનંદ સુરીશ્વરજી મહારાજ છે.

પંચાંગી વાણી—નિયુક્તિ

(લે. ગોકુલદાસ નાનજીભાઈ ગાંધી)

જેન રવેનાંજર સંપ્રદાયમાં પણું વરસોથી પિસ્તાડીય આગમો—સૂત્રોને માન્ય રાખેલાં છે. પ્રાચીન કાળમાં તો તો આવાં ચારણી આગમો હતાં પછીથી બહોંતેર રકાં છેવટે સકલ સર્વે પિસ્તાડીય આગમોની વાદી નક્કી કરીને તેને વીનસાગની વાદી તરીકે કબૂલ રાખ્યાં. પણ કોઈ ઉપાડીયનું આગમ આજ સુધીના સ્વીકારવામાં આવ્યું નથી હાલનાં ‘મહાકવિનૂતન’ આગમ પરવામાં આવે છે પણ તેનું નામ પિસ્તાડીય આગમોની વાદીમાં નહિ, હિંદુઓ તે પાછળથી કેરોએ બનવી કહેતું છે બહોં કબૂલ સંખી યકાવ તેમ નથી પિસ્તાડીય આગમોમાં ‘મહાનિરુધિય’ નુર તેમ કવર્ક વડે બનવી નહિ, પણ તેમની નહિ તેમની સર્વે બનાવનાર બનાવનાર મહાનિરુધિય નથી બનાવું તેનું તેમનાં બનાવનારે બનાવે તેમનાં સુધારે રાખે છે કલિને નંદનાની

‘મહુનિશ્ચિધ’ સૂત્ર બનાવ્યું માટે તે પણ પ્રમાણભૂત નથી. પિસ્તાલીય આગમોમાં કેટલાંક આગમો એવાં છે કે નંદીસૂત્રની યાદીમાં એમનું નામજ નથી. તેમજ કેટલાંક સૂત્રો ઉપર પૂર્વાચાર્યોએ આજ સુધીમાં ટીકા, વગેરે કાંઈ રચેલ નથી એટલે કે જેમની પંચાંગીને પતોજ નથી. એથી એવાં સૂત્રોને પણ માન્ય શી રીતે રાખી શકાય? આવી જાતનાં શંકા બરેલાં સૂત્રોની સંખ્યા તેની થવા જાય છે. એથી જ માનવાને કારણ મળે છે કે ધર્મસંશોધક શ્રી લોકાચાર્યે બત્રીશ સૂત્રોને વીતરાગ દેવની વાણી તરીકે સ્વીકારેલ છે.

જે મૂળ સૂત્રો ઉપર ટીકા, ચૂલ્લિ ભાષ્ય, નિર્યુક્તિ, અવચૂરિ, વગેરે પંચાંગી વાણી તરીકે રચાયેલ છે તે રચનારા સંઘના છઠ્ઠમસ્થ આચાર્યો હતા. આવા આચાર્યો-માંથી કોઈ પણ આચાર્ય ચૌદ પૂર્વધર કે દશ પૂર્વધર ન હતા. એટલે કે દ્યુતકેવલી ન હતા. એથી એમની વાણીને શ્રી વીતરાગ દેવની વાણી તરીકે કોઈ સ્વીકારી શકે નહિ. પણ જેટલી હકીકત મૂળસૂત્રને અનુકુળ હોય કે દ્વાદશાંગી વાણીને અનુકુળ હોય તેટલી સ્વીકારવામાં તો કોઈને વાંધો જ ન હોય. પંચાંગી વાણીમાં મુખ્ય ‘નિર્યુક્તિ’ છે. કેટલાક પીંગા કપડાવાળા જૈન મુનિઓ કહે છે કે ‘નિર્યુક્તિ’એ તો ચૌદ પૂર્વધર બનવાન બદખાદુ સ્વામીએ રચી છે માટે તે પ્રમાણભૂત ગણવીજ એમણે આ વસ્તુ ઉપર વિચાર કરવો પડે છે.

ચૌદ પૂર્વધર શ્રી બદખાદુ સ્વામી તો વીર નિવંજુ

પછી એકસો સિતેર વરસે સ્વર્ગે સિધાવ્યા. આ ભદ્રબાહુ સ્વામી, તો ધ્રુતકેવલી હતા અને શ્રી યશોભદ્રસૂરિજીના શિષ્ય હતા. પ્રખ્યાત મૌર્યવંશીય ચંદ્રગુપ્ત મહારાજના ગુરુ પણ એજ હતા. શ્વેતાંબર જૈનો કહે છે કે શ્રી ભદ્રબાહુ સ્વામી શ્વેતાંબર જૈન હતા અને દ્વિગંબર જૈનો કહે છે કે દ્વિગંબર જૈન હતા. એમના જીવન ઉપર ઘણા આચાર્યોએ લખ્યું છે. આમાં 'પરિશિષ્ટ પર્વ'માં જે ઉલ્લેખ છે તે ઘણા જૂનો છે. આ ગ્રંથમાં તો શ્રી ભદ્રબાહુ સ્વામીએ 'નિર્ધુક્તિ'ઓ રચી છે એવું કોઈપણ સ્થળે વાંચવામાં આવતું નથી. કલિકાલ સર્વજ્ઞ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યજી જેવા પ્રખર વિદ્વાન આ વાતનો ઉલ્લેખ જ કરતાં નથી !

બીજી બાબતથી એવું કહેવામાં આવે છે કે શ્રી ભદ્રબાહુ સ્વામીને 'વરાહમિહિર' નામનો એક ભાઈ હતો કે જે જ્યોતિષશાસ્ત્રમાં નિપુણ હતો. પ્રજાંધ ચિંતામણિ ગ્રંથમાં શ્રી મેરુતંગાચાર્યજી એ વાતને ટેકો આપે છે. વરાહમિહિરના રચેલા જે પ્રમા મળી આવે છે તેમાંથી 'પ્રવચનિકા'માં તેની સ્થાનનો અમલ થાકે જરૂરનો બનેલો છે. એવી વિદ્વાનોએ નક્કી કર્યું છે કે, વરાહમિહિરનો અમલ શ્રી મ. પં. પ. ૧૦૫ થી ૧૮૫ સુધીનો છે. શ્રી ભદ્રબાહુસ્વામીના નામનો મળી જુદાના કોઈ જુદા ગ્રંથ કે નિર્ધુક્તિમાં ૨૩ કે ૨૪ના ક્રમમાં જણાવેલ નથી. આ ૧૮૫ થી ૧૦૫ વચ્ચેના બે વચ્ચેના મુદ્દા-કાળમાં જ્યોતિષશાસ્ત્રને નવું ચેરોનું પગલું મૂકેલું હતું. તેથી જોઈએ તો એક કાળ નક્કી કરી શકાય છે કે ભદ્રબાહુસ્વામીના નામનો ઉલ્લેખ તે સમયના જુદા જુદા ગ્રંથોમાં થયેલો હશે.

સ્વામીને નાના ભાઈ તરીકે વધુવે છે. કહે છે કે શ્રી
 કલ્પસૂત્ર તો શ્રી દશાશ્રુતસ્કંધનું આક્રમ્બ અધ્યયન છે.
 પણ એને માટે કોઈ પાત્ર પ્રમાણ મળી આવતું નથી.
 તેમજ કલ્પસૂત્રની પટાવટીમાં સતાવીશમી પાઠે દેવદ્વિગણિ
 ક્ષમા શ્રમણનું નામ આવે છે. અને એમની ખુબ પ્રશંસા
 આવે છે. માટે શ્રી કલ્પસૂત્રની રચના શ્રુતકેવલિ શ્રી
 ભદ્રબાહુસ્વામીએ કરી નથી, પણ ખીન્ન ભદ્રબાહુસ્વામીની
 રચના છે. એજ પ્રમાણે વરાહ મિહિરના ભાઈ શ્રી ભદ્ર-
 બાહુસ્વામીએ નિર્ચુક્તિઓ રચી. માટે નિર્ચુકાર તે શ્રુત
 કેવલિ ભદ્રબાહુસ્વામી નહિ, પણ ખીન્ન ભદ્રબાહુ
 વિક્રમની છટ્ટી, સાતમી સદીમાં હૈયાત હતા. નતે
 પ્રાક્ષણ હતા 'સમ્યક્ત્વ સત્તતિકા વૃત્તિ'માં શ્રી સંઘ
 વિવક સૂરિજી કહે છે કે "ભદ્રબાહુ નામ માહણ્યો હુત્યા
 વરાહમિહરો નામ ચહોદરો" ભદ્રબાહુ નામે પ્રાક્ષણ
 હતા અને એમને વરાહમિહિર નામે ભાઈ હતા. એજ
 પ્રમાણે 'ઉવચ્ચ હસ્તોત્ર વૃત્તિ'માં શ્રી જિનપ્રભસૂરિજી
 પણ કહે છે. એથી સ્પષ્ટ માનવું પડે છે કે વીર નિર્વાણ
 પછી એકસો સિ-તેર વરસે સ્વર્ગે સિધાવેલા શ્રુતકેવલિ
 ભદ્રબાહુ સ્વામી જુદા અને નિર્ચુક્તિકાર ભદ્રબાહુ સ્વામી
 કે જે વરાહમિહિરના ભાઈ હતા તે જુદા ખીન્ન ભદ્રબાહુ
 સ્વામીએજ વિક્રમની છટ્ટી સાતમી સદીમાં 'નિર્ચુક્તિ'ઓ
 વગેરે રચેલ છે.

હવે આખો 'નિર્ચુક્તિ'ઓ વરસ એકસો એક
 નિર્ચુક્તિનાં સરખામણાં કરે છે કે "અદિક્ષિતે વદિત્ય,

ચઉદ્દેસ પુબ્વી વદસ પુબ્વી; એકાર અંગ સુત્ત ધારએ
 . સબ્બ સાહુઅ” આમાં ચૌદ પૂર્વધર, દશ પૂર્વધર, વગેરેને
 . નમસ્કાર કરેલા છે. તો ઉપલી હુદે પહોંચેલો નીચલી
 હુદે બિરાજતાને કેમ નમસ્કાર કરે ? ટીકાકારને પણ શંકા
 થઈ છે. ઉપરાંત આવશ્યક નિર્યુક્તિની ગાથા બસે” ત્રીશમાં
 વજ્રસ્વામીની હુકીકત આવે છે પણ શ્રી વજ્રસ્વામીનો
 જન્મ તો વીર નિર્વાણ પછી ચારસે” છતું વરસે થયો હતો
 અને પાંચસે ચોરાશીમાં સ્વર્ગવાસ થયો હતો. એજ રીતે
 આ ‘નિર્યુક્તિ’માં નિહ્યોની હુકીકત આવે છે. બસે”છતીશમી
 ગાથામાં ‘અબ્બત્તાસાદાઓ’-અબ્બક્તવાદી આપાદાચાર્ય થયા
 પણ તે તો વીર નિર્વાણ પછી બસે”ચૌદ વરસે થયા છે.
 એજ ગાથામાં ‘સામુઅે’-સામુઅેદિક નિદ્રવ થયાનું કહે
 છે પણ તે તો વીર નિર્વાણ પછી બસે”વીશ વરસે
 ‘અસ્સમિત્તાઓ’અસ્સમિત્તાચાર્યથી થયા ‘છતુઅ તેસાચિપાજુ’
 પદુસ્સુકાચાર્યછ ગૈરશિક નિદ્રવ થયા, પણ તે તો વીર
 નિર્વાણ પછી પાંચસે” ગુમાલીશ વરસે થયા છે. બસે”
 ચાલીશમી ગાથામાં કહે છે કે ‘હમ્મેવ થયા નપુત્તલ દુનિ’
 વીર નિર્વાણ પછી હવે” નવ વરસે સયપીરપુર નગરમાં
 વેદિક-દિગંબર થયા આ બેમાં આ ‘નિર્યુક્તિ’ઓ થતી
 કેવલી નદ્રવ; સ્થાવીને રહે નથી કરતું કે પૂજાકેવલી
 બદ્ધાંદ સ્થાવી તો વીર નિર્વાણ પછી બેમાં ગિનેર વરસે
 સર્વે તિષ્ઠ્યા અને ‘નિર્યુક્તિ’માં તો વીર નિર્વાણ
 પછી. હવે” નવ વરસે” અને આ બધું જાહે” કરી છે
 અને બેમાં અસ્મિત્તા-કેવલી નદ્રવે બેમાં કે ‘પાંચ’

એમ લખ્યું નથી પણ ભુતકાળ વાપરેલો છે એટલે કે
 સર્જ ગયા કે થયા એમ લખ્યું છે. માટે વીર નિર્વાણ
 પછી છત્તે નવ વરસ પછી કે તે અરસામાં બીજા
 ભદ્રબાહુસ્વામી કે જેમને પ્રખ્યાત જ્યોતિષી વરાહમિહિરના
 ભાઈ તરીકે જૈન ગ્રંથકારો બતાવે છે એમણે નિર્યુક્તિઓ
 વિક્રમની છઠ્ઠી કે સાતમી સદીમાં રચેલી છે. અને પર્યુપણ
 પર્વમાં બહુજ. ભક્તિભાવપૂર્વક વંચાંતુ શ્રી કલ્પસૂત્ર કે જે
 ભદ્રબાહુસ્વામીએ રચેલું કે ઉદ્ધારેલું કહેવાય છે તે આજ
 બીજા ભદ્રબાહુ સમજવા.

આથી સ્પષ્ટ સમજાય છે કે કેટલાક જૈન ભાઈઓ
 અને જૈન પંડિતો વરસોજીની વાતો કહેતા આવ્યા છે કે
 ક્રુતકેવલી શ્રી ભદ્રબાહુસ્વામીએ 'નિર્યુક્તિ'ઓ રચી છે
 માટે તે પ્રમાણભુત છે. વીતરાગની વાણી જેટલી પવિત્ર છે.
 આ તેમનું કથન માનવા યોગ્ય નથી. કારણ કે પુરાવાથી
 સાબિત થાય છે કે શ્રી ભદ્રબાહુ સ્વામી કે જેમણે
 નિર્યુક્તિઓ રચી છે તે તો બીજાજ ભદ્રબાહુ સ્વામીની છે
 અને એ તો વિક્રમની છઠ્ઠી સાતમી સદીમાં થયા છે. તેઓ
 ક્રુતકેવલી ન હતા, માટે તેમની વાણીને વીર પ્રભુની
 વાણીની સાથે સરખાવી શકાયજ નહિ. કેટલાંક સૂત્રો
 ઉપરની 'નિર્યુક્તિ'ઓને ભાષ્યકારોએ ભાષ્યની ગાથાઓમાંજ
 અપનાવી લીધી એથી સાબિત થાય છે કે 'નિર્યુક્તિ'
 પછી. ભાષ્યો રચાયાં છે. ચર્ચાઓ રચાઈ છે અને ટીકાઓ
 થઈ છે. આ સંપત્તિ ક્રુતકેવળ હાથમથક આવ્યો પ્રવિત્ર
 રાજાથી એની સરખામણી વીર પ્રભુની પવિત્ર વાણી સાથે

એમ લખ્યું નથી પણ ભુતકાળ વાપરેલો છે એટલે કે
ચર્ચ ગયા કે યથા એમ લખ્યું છે. માટે વીર નિર્વાણ
પછી છસે નવ વરસ પછી કે તે અરસામાં બીજા
ભદ્રબાહુસ્વામી કે જેમને પ્રખ્યાત જ્યોતિષી વરાહમિહિરના
ભાઈ તરીકે જૈન ગ્રંથકારો બતાવે છે. એમણે નિર્ચુક્તિઓ
વિક્રમની છઠ્ઠી કે સાતમી સદીમાં રચેલી છે. અને પર્યુપણ
પર્વમાં બહુજ લક્ષિતાવપૂર્વક વંચાંતુ શ્રી કલ્પસૂત્ર કે જે
ભદ્રબાહુસ્વામીએ રચેલું કે ઉદ્ધારેલું કહેવાય છે તે આજ
બીજા ભદ્રબાહુ સમજવા.

આથી સ્પષ્ટ સમજાય છે કે કેટલાક જૈન ભાઈઓ
અને જૈન પંડિતો વરસોભુની વાતો કહેતા આવ્યા છે કે
શ્રુતકેવલી શ્રી ભદ્રબાહુસ્વામીએ 'નિર્ચુક્તિ'ઓ રચી છે
માટે તે પ્રમાણભુત છે. વીતરાગની વાણી જેટલી પવિત્ર છે.
આ તેમનું કથન માનવા યોગ્ય નથી. કારણ કે પુરાવાથી
સાબિત થાય છે કે શ્રી ભદ્રબાહુ સ્વામી કે જેમણે
'નિર્ચુક્તિ'ઓ રચી છે તે તો બીજાજ ભદ્રબાહુ સ્વામીની છે.
અને એ તો વિક્રમની છઠ્ઠી સાતમી સદીમાં થયા છે. તેઓ
શ્રુતકેવલી ન હતા, માટે તેમની વાણીને વીર પ્રભુની
વાણીની સાથે સરખાવી શકાયજ નહિ. કેટલાંક સૂત્રો
ઉપરથી 'નિર્ચુક્તિ'ઓને ભાષ્યકારોએ ભાષ્યની ગાથાઓમાંજ
અપનાવી લીધી એથી સાબિત થાય છે કે 'નિર્ચુક્તિ'
પછી. જ્યાં સ્વાયં છે. ચંદ્રિઓ સ્વાયં છે અને ટીકાઓ
યર્ષ છે. આ સપત્તું શ્રુતકેવલ ઇતિહાસ આચાર્યો પ્રણિત
રચાયે એની સરખામણી વીર પ્રભુની પવિત્ર - સાથે

